

Miesięcznik Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

GAZETA SGH

publikacja bezpłatna

<http://www.sgh.waw.pl/gazeta/>

numer 10/13 (298), listopad 2013

PISA w SGH
Odbudowa elitarnych umiejętności
Polska w drodze do euro
404; powody do nienawiści?

EY

Building a better
working world

ŻYCZYMY CI KARIERY MARZEŃ

Skorzystaj z możliwości, jakie daje EY i pomóż
spełnić się życzeniom.

Rozpocznij karierę marzeń u pracodawcy
nr 1 w Polsce.

Dołącz do ambitnego zespołu specjalistów i zyskaj
doświadczenie, którego wartość procentować
będzie przez całe życie.

ey.com.pl/kariera | facebook.com.pl/EY.Kariera

Stoisz w miejscu?

Wy płyn z nami na szerokie wody.

Jesteś urodzonym liderem? Lubisz wyzwania? Osiągasz doskonałe wyniki w nauce? Chcesz mieć realny wpływ na funkcjonowanie organizacji, w której pracujesz? Pasjonują Cię tematy związane z bankowością i lubisz kontakt z klientem? UniChallenge - Market Leadership Development Program jest stworzony dla Ciebie! Więcej informacji znajdziesz na naszej stronie internetowej.

www.karierapelnazycia.pl

 Bank Pekao

Your thinking could take you further than you imagined

KPMG INTERNATIONAL
CASE COMPETITION 2014

Rise to the occasion.
Push yourself.
Go beyond.

kpmg.com/pl/kicc

SPIS TREŚCI

OD REDAKCJI

Z REKTORSKICH BIUREK

Z DZIEKAŃSKICH BIUREK

Z BIURA SAMORZĄDU

AKTUALNOŚCI

Rzecznik prasowy informuje	9
Nominacje, nagrody, wyróżnienia	10
Współpraca z Chinese University of Hong Kong	12
Chmura dla studenta...	12
International Real Estate Challenge	12
Będzie się działo	13
Koncert Chóru SGH	13
Animal Day w SGH	14
Tydzień uśmiechu	15
Podaruj 450 ml życia	16
Warsztaty umiejętności miękkich	16
Studencka Akademia Biznesu	17

DYDAKTYKA I NAUKA

CEMS jako przepustka...	18
Rozmawiamy o edukacji	19
Globalne badania kompetencyjne	20
Recepcja wyników badań PISA i...	21
Postęp w umiejętnościach polskich uczniów w świetle badań międzynarodowych	27
Jakiej edukacji potrzebujemy w czasach zmiany?	28
PIM 2013...	30
O przyszłości programów MBA...	31
Sprawa TK	32
Odbudowa elitarnych umiejętności	33
LLP-Erasmus...	34
Projekt harmonogramu prac nad ofertą dydaktyczną dla studiów I i II stopnia...	34

Z ŻYCIA SZKOŁY

Nowe zjawiska w gospodarce Niemiec...	35
Polska w drodze do euro	36
Szkolenie z bazy Passport	38
SGH na Konferencji ICOSE	39
O kryzysie i przyszłości...	40
Nowe procesy w gospodarce światowej	41
KNoP – współpraca międzynarodowa	42
Rękopisy cyrylicie	43
404; powody do nienawiści?	44

GAZETA SGH

Miesięcznik Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie
al. Niepodległości 162, 02-554 Warszawa
budynek G, pokój 147, tel. 22 564 95 34

Wydawca

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

Redaktor naczelna

dr Barbara Minkiewicz, e-mail: bminki@sgh.waw.pl

Z-ca redaktora naczelnego

dr Jacek Wójcik, e-mail: jacek.wojcik@sgh.waw.pl

Sekretarz redakcji

Anna Domańska, e-mail: adomal@sgh.waw.pl

Zdjęcia

Maciej Górski, Paweł Gołębiowski

Serwis internetowy

http://www.sgh.waw.pl/gazeta/

Skład

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

ISSN 1644-2237 Nakład 2000 egz.

Podyskutujmy o edukacji

Nasze wstępniaki coraz mniej przypominają przegląd numeru, a coraz bardziej felietony. Powody są dwa. Po pierwsze, numery są tak bogate, że nie sposób zasignalizować wszystkie wyróżniające się teksty i tematy. Po drugie, staramy się tak redagować Gazetę, aby była ona miejscem do dyskusji, roztrząsania problemów ważnych, ważnych dla SGH, ale i nie tylko. Dzisiaj jest nim edukacja, a dokładniej – poszukiwanie odpowiedzi na pytanie: jak uczyć, by efekty tej edukacji były jak najkorzystniejsze dla edukowanego. W numerze omawiamy szeroko Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów PISA. Uczniowie, to za chwilę nasi studenci. Ważne jest, z jakimi kompetencjami do nas przychodzą. To jeden z powodów prezentacji tej tematyki. Są i inne: 5 listopada br., na konferencji zorganizowanej przez IPWC i MEN omawiano metodykę i dotychczasowe wyniki badania PISA, 3 grudnia na stronie OECD, a 12 grudnia na konferencji w SGH przedstawione zostaną wyniki z badania przeprowadzonego w 2012 r.

Badania PISA prowokują do różnych opinii, zarówno na temat ocen 15-latków z poszczególnych krajów, jak i dystansu pomiędzy krajami. Wyniki polskich uczniów zdecydowanie się poprawiły (o tym w artykule Hani Bouacid i Macieja Jakubowskiego, *Postęp w umiejętnościach polskich uczniów w świetle badań międzynarodowych*), a mimo to narzekanie na poziom wiedzy i umiejętności maturzystów jest dosyć powszechne. Przyczyn tego stanu rzeczy szukają Ewa Chmielecka i Izabela Buchowicz w artykule *Jakiej edukacji potrzebujemy w czasach zmiany?* Z tego tekstu zacytujemy: Najważniejszym mankamentem kształcenia jest „... sposób weryfikacji osiągnięć, który nastawiony jest na wyłapywanie błędów/niedostatków, a nie na rozumienie świata ... i własną odważną refleksję. To nie pomaga w swobodzie i autonomii poznawczej, nie sprzyja odwadze i samodzielności poszukiwań i rozwiązywaniu problemów...”.

Powyższy cytat jest okazją do powrotu na nasze uczelniane podwórko i rekomendacji tekstu Wojciecha Morawskiego pt. *Odbudowa elitarnych umiejętności*. Z tezę autora (oddaje ją tytuł) trudno się nie zgodzić, ale z argumentacją już nie. W. Mo-

rawski jest przedstawicielem „nurtu”, który wyłącza na kształtowanie cennych na rynku pracy umiejętności przypisuje przedmiotom ogólnym. Przeciwwstawia te przedmioty zawodowym. Kto powiedział (i gdzie oraz na podstawie jakich badań), że tzw. przedmioty zawodowe nie mogą rozwijać „elitarnych umiejętności”? Spróbujmy rzetelnie zweryfikować hipotezę Autora. Wystarczy sięgnąć do ankiet oceniających przedmioty i porównać (dane np. z 10 lat), jak wypadają przedmioty ogólne i zawodowe w punkcie „inspiracja do myślenia i samodzielnego studiowania”. Zgoda, że aby rozwijać cenne (elitarnie) umiejętności potrzebne są warsztaty ćwiczeniowe (określenie WM). Tak należy prowadzić wszystkie przedmioty. Najpierw uderzmy się (wszyscy!) w piersi i odpowiedzmy na pytanie: dlaczego w SGH jest tak mało zajęć warsztatowych? Przyczyny są oczywiście i nie leżą po stronie „przedmiotów zawodowych”. W tekście prof. Morawskiego są i inne dyskusyjne tezy, np. ta, że każdy może zdobyć niemal każdą informację. Właśnie z tym jest problem, że zdobycie wartościowej informacji wymaga umiejętności, choćby tak elementarnej jak korzystanie z wyszukiwarki Google. Na początek trzeba zacząć od wskazania, że jest coś takiego jak Google Scholar czy Google Books, potem, że są dostępne bazy czasopism naukowych. Niektórzy studenci dowiadują się o tym dopiero na seminarium magisterskim. Rolą każdego wykładowcy jest zmuszenie ich do korzystania z takich źródeł informacji.

Świetnie korespondują ze sobą teksty Z dziekańskich biurek. Oba można skomentować trawestując JFK: *nie pytaj co SGH może zrobić dla ciebie, ale co ty możesz zrobić dla SGH*. Do przeczytania obu warto zachęcić zarówno studentów, jak i wykładowców. Z powodów oczywistych.

A ponadto w numerze? Jak zwykle wiele doniesień o sukcesach (gratulujemy i cieszymy się!), liczne teksty poświęcone konferencjom, m.in. *Polska w drodze do euro*. Nie wszystkie, które zostały nadesłane do tego numeru udało nam się w nim zmieścić (Autorów przepraszamy). Będą lekturą na święta.

Barbara Minkiewicz, Jacek Wójcik

Autorem zdjęcia na okładce jest Maciej Górski.

Gazeta zastrzega sobie prawo do dokonywania skrótów, redakcji stylistycznej i adiustacji.

Najbliższe dni zajmie planowanie przyszłorocznych projektów i budżetów. Jesteśmy dziś bogatsi o doświadczenia z korzystania z codziennego wsparcia komputerowego w obszarze finansów i lepiej rozumiemy zasady korzystania z linii budżetowych. Najprawdopodobniej suma budżetów jednostek przekroczy możliwy budżet i trzeba będzie – negocjując (jak wszędzie) – je urealnić (argumenty powinny dotyczyć planowanych zadań i projektów, które zamierzamy uruchomić). Kryterium wyboru finansowanych projektów będzie także potencjalny z nich przychód i inne korzyści, a nie tylko poziom przewidywanych wydatków.

Równolegle kontynuowane będą prace w komisjach senackich. Komisja Programowa zajmie się ofertą kształcenia i informatorami, Komisja Statutowa – kwestiami regulacyjnymi, Komisja Reformy przedyskutuje granice autonomii nowych szkół, analizując kolejno system finansów, sprawy pracowniczego i ustrój Uczelni. Rozpocznie pracę Senacka Komisja Dydaktyczna ds. Studentów i Doktorantów, która przetworzy na rekomendacje (do zmian usprawniających proces dydaktyczny) dorobek komisji rektorskiej – jej poprzedniczki.

Wszystkie te sprawy wymagają szerszej rozmowy – słyszę zewsząd, że spotkania i dyskusje na forum senackich komisji to za mało. Odkąd się więc moje pierwsze spotkanie kolegielne, będą kolejne. Już w grudniu.

Grudzień to także czas spotkań przedświątecznych. Odbędą się one w katedrach, instytutach i kolegiach. Oczywiście spotkamy się też wszyscy, w Auli Spadochronowej, w środę 18 grudnia – będzie to okazja do mniej formalnych rozmów na wszystkie tematy, na które brak czasu w codziennym pośpiechu.

Tomasz Szapiro

21 listopada odbyło się posiedzenie Rady ds. zabytkowego kampusu SGH. Rada omówiła wyniki konkursu przygotowanego przez OIKOS wspólnie z Katedrą Krajobrazu SGGW, na tle publikacji zawierającej wyniki konkursu wraz z komentarzami jurorów. Dyskusja ta była niezbędnym elementem kształtowania nowego, podobnego konkursu, a właściwie dwóch, które przygotowano wspólnie z Wydziałem Architektury PW.

Nowe dwa konkursy mają podobny charakter do poprzedniego, ale mają też cel użytkowy.

Konkurs pierwszy, adresowany do studentów 7. semestru studiów, ma za zadanie przygotowanie materiałów umożliwiających zmianę miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Starego Mokotowa w dzielnicy Mokotów.

Drugi konkurs został rozpisany, aby uzyskać koncepcję przekształcenia bezpośredniego otoczenia budynku głównego historycznego kampusu SGH, jako reprezentacyjnej przestrzeni publicznej pod nazwą „Brama Mokotowa”. Szczególnie ma on pokazać potencjał kampusu w możliwej do uzyskania kubaturze nowych budynków.

Rada uzupełniła skład jury obu konkursów i podziękowała st. wykładowcy WA PW, architektowi i urbanście p. Grzegorzowi Buczkowi za podjęcie tej inicjatywy i zaangażowanie w projekt.

Uczestniczący w posiedzeniu Rektor SGH potwierdził wysokie zainteresowanie społeczności akademickiej SGH tymi konkursami i problematyką rozwoju kampusu.

Dyskusja na forum Rady potwierdziła potrzebę i słuszność tych działań. W dyskusji członkowie Rady podkreślali też, że dla rozwoju działań na rzecz rewitalizacji i rozbudowy kampusu konkursy te mają wielkie znaczenie. Wizja studentów powinna zostać szeroko przedyskutowana i upowszechniona w mediach.

Marek Bryx

W grudniu mamy nie tylko spotkania wigilijne. To także okres podsumowań i nowych początków. Co do podsumowań – na początku grudnia najlepsi nauczyciele akademicki odbierają z rąk Rektora dyplomy towarzyszące nagrodom za osiągnięcia w 2012 roku. Wśród nich są autorzy artykułów w czasopiśmie z listy filadelfijskiej. Mamy ich coraz więcej. Serdecznie wszystkim gratulujemy!

Nowe otwarcie w studiach doktoranckich nastąpiło z początkiem roku akademickiego. Obecnie studia prowadzone są w całości przez kolegia, nie ma wspólnego pierwszego roku dla studiów stacjonarnych. Nową rolę otrzymuje kierownik studiów, jeden w każdym kolegium. Sprawy organizacyjne szczebla centralnego przejmuje Dział Nauczania. Te tematy będą omawiane na grudniowym spotkaniu z dziekanami i kierownikami studiów. Będzie także wykład prof. Witek-Hajduk o standardach doktoratów z zarządzania, proponowanych przez EDAMBA (*European Doctoral Programmes Association in Management and Business Administration*).

Kolejne grudniowe spotkanie dotyczy czasopism naukowych wydawanych przez SGH. Zajmiemy się kwestią jednolitego postrzegania czasopism, które noszą dumne logo naszej Uczelni. Już teraz otrzymujemy wiele uwag do planowanego przez Rektora zarządzenia w tej sprawie. Według koncepcji tego zarządzenia – startujemy od rejestracji czasopisma jako projektu zgłaszanego przez kolegium, a właściwie przez grupę akademików, którzy biorą na siebie odpowiedzialność za utrzymanie „standardu SGH”. Obecne czasopisma SGH będą rejestrowane według zgłoszeń. Zajmiemy się też finansami czasopism, do tej pory różnie postrzeganymi przez kolegia.

A oprócz tego – w grudniu uczestniczymy w licznych spotkaniach świątecznych. Zakłady, katedry, instytuty, kolegia, a na koniec 18-tego grudnia cała Uczelnia. Będzie wtedy świąteczny numer Gazety SGH z moimi pisanymi życzeniami. Jedno z nich już wyjawiam – dbajcie o linię!

Marek Gruszczyński

Zaakceptowany przez Senacką Komisję Programową harmonogram prac nad ofertą dydaktyczną dla studiów I i II stopnia SGH na rok akademicki 2014/2015 pozwala na ich rozpoczęcie w grudniu br. W związku z tym 6 grudnia nastąpi udostępnienie nauczycielom akademickim bazy danych ODDI, która pozostanie do ich dyspozycji do 7 stycznia 2014 r.

Ponadto od grudnia będę miał zaszczyt współpracować z nowymi władzami Samorządu Studentów. Dziękując zespołowi kończącemu obecną kadencję, przede wszystkim p. Sylwii Połonowskiej i p. Michałowi Lubasiowi, mam nadzieję na kontynuację bardzo dobrych relacji i cyklicznych spotkań, których celem jest wspólne rozwiązywanie bieżących i strategicznych problemów. W grudniu zainicjuję również podobny cykl spotkań z Samorządem Doktorantów SGH oraz studentkami kołami naukowymi i organizacjami studenckimi.

Możliwe stanie się także nawiązanie rozmów z panem dr. Kamilem Kuleszą, kierownikiem Centrum Zastosowań Matematyki i Inżynierii Systemów z Polskiej Akademii Nauk, który w listopadzie przedstawił SGH ofertę uczestnictwa w projekcie dotyczącym rozwoju wirtualnych rynków predykcyjnych. Zapraszam do współpracy studentów, którzy pragną uczestniczyć w innowacyjnym projekcie z wykorzystaniem nowatorskich metod. Konsultacje w tej materii rozpoczną na początku grudnia.

Piotr Ostaszewski

DSM

Kolejny październik za nami. Jeden z najgorętszych miesięcy pracy: uruchamianie i odwoływanie zajęć, przedłużanie terminów złożenia prac magisterskich, dopominanie się u wykładowców o złożenie protokołów egzaminacyjnych etc. Do tego mnóstwo emocji. Z jednej strony wykładowcy pomstują na beztróskę studentów, którzy nie stawiają się na egzaminy w czasie sesji, a potem zabiegają o indywidualne terminy. Z drugiej strony studenci nie wiedzą jak postępować w sytuacji niefrasobliwości wykładowców, którzy potrafią przez dwa miesiące zwlekać z wypełnieniem protokołów egzaminacyjnych. Zazwyczaj o interwencję proszony jest któryś z (pro)dziekanów, kiedy już studentowi grozi skreślenie...

Nie sposób polemizować z zarzutami wykładowców, ale trudno też oczekiwać systematycznej pracy od studentów, którzy znajdują wątpliwe wzorce w naszym środowisku. Skargi wpływające do Dziekanatu są dla mnie ciągle szokujące, choć po roku powinnam się może uodpornić. Nadal jednak odczuwam zażenowanie, kiedy muszę kierować do wykładowców zapytania o przyczyny ich nieobecności lub spóźnień.

Jest mi też przykro z powodu tych pracowników, którzy znani są mi od lat jako osoby niewiarygodnie punktualne i solidne. Ich ogromny wysiłek i dyscyplina pracy nie są w stanie obronić dobrego imienia Szkoły, kiedy z drugiej strony studenci pomstują (częściej na forach internetowych niż w Dziekanacie) na wykładowców znanych z tego, że pojawiają się na co drugich zajęciach, konsultacje odbywają raz na 2–3 miesiące, potrafią się spóźnić o 40 minut albo... nie dostrzegają faktu, że od miesiąca trwa rok akademicki i ze zdziwieniem dowiadują się, że studenci domagają się odrobienia czterech jednostek wykładowych.

Jeden ze studentów – w bardzo rzeczowy i kulturalny sposób – opisał zachodzące patologie, przeliczył skrupulatnie na złotówki opuszczone przez wykładowców wykłady i minuty utracone z powodu spóźnień, powiększył tę kwotę o ekwiwalent czasu, jaki stracił dojeżdżając na konsultacje, które się nie odbyły i... zażądał obniżenia czesnego.

Zważywszy, że studenci (także na studiach stacjonarnych) są skrupulatnie rozliczani z płatności za warunki, powtarzanie semestru czy przedłużenie terminu złożenia pracy magisterskiej, obliczenie strat związanych z niesolidnością wykładowców wydaje się bardzo zasadne. Pozostaje chyba poczekać na decyzję Senatu, kto powinien odpowiadać finansowo za niską dyscyplinę pracy nauczycieli akademickich: podatnicy?, cała zbiorowość akademicka SGH?, czy indywidualnie niefrasobliwy wykładowca?

Rozumiem przypadki losowe, ale nawet wtedy każda nieobecność lub zastępstwo można (i należy) zgłaszać w DSM (adres dsm@sgh.waw.pl). Nawet jeśli rano okazuje się, że dziecko ma temperaturę i nie ma mowy, żeby rodzic stawiał się w pracy, to napisanie krótkiej informacji z prośbą o przekazanie studentom, a następnie ustalenie trybu odpracowania zajęć, nie wydaje się nadmiernym obciążeniem.

O co niniejszym serdecznie proszę...

Magdalena Kachniewska

DSL

Na biurkach w naszym Dziekanacie leży coraz mniej podań, co świadczy o tym, że „najgorętszy” okres, związany z przenosinami /dopisywaniem na zajęcia, egzaminami w przedłużonej sesji oraz oświadczeniami Polon-u, mamy już za sobą. Za nami także pierwszy etap wyborów przedmiotów w WD na kolejny semestr. O ile na studiach stacjonarnych wszyscy doskonale zdają sobie sprawę z tego, że wybory zajęć są obowiązkiem każdego studenta (mówi o tym wprost zapis w regulaminie studiów), o tyle nie wszyscy studenci niestacjonarni orientują się w konsekwencjach, jakie niesie za sobą pominięcie pierwszego etapu wyborów. Niektórzy pomijają nawet i kolejne etapy, licząc na to, że przed rozpoczęciem semestru dopiszą się „ręcznie”. Nie zawsze jednak jest taka możliwość. Pomijam fakt, że asystentki toku i dziekani mają w związku z tym spore zamieszanie. Najistotniejszą konsekwencją jest to, że nie znając preferencji studentów, nie wiedząc jakie zajęcia są im potrzebne do zakończenia studiów zgodnie z programem, nie możemy ułożyć stosownego planu zajęć. W ostatniej chwili okazuje się, że studentom, zwłaszcza ostatniego roku, brakuje kilku przedmiotów do zakończenia edukacji. I wtedy zaczyna się panika, bo na te niezbędne wykłady zgłosiła się garstka osób, więc nie zostały uruchomione...

Konsekwencje braku podejścia terminowo do wyborów w WD ponoszą nie tylko sami studenci. Wykładowcy również są trzymani w ciągłej niepewności, czy ich zajęcia ruszą, a jeśli tak, to czy z pełną liczebnością, czy może jako zajęcia „podprogowe”? W tym kontekście chcielibyśmy wyrazić najwyższe uznanie tym z wykładowców, którzy biorą na siebie trud prowadzenia zajęć w trybie sobotnio-niedzielnym. Zdajemy sobie sprawę, że również ze względu na uwarunkowania opisane powyżej, bywa to uciążliwe i niewdzięczne zadanie. Niemniej chcielibyśmy Państwa prosić o współpracę, gdyż to Wy najczęściej spotykacie się ze studentami. Przypominajcie im o konieczności dokonywania wyboru przedmiotów poprzez WD. Ważne jest, aby studenci regularnie sprawdzali swoje konto pocztowe w domenie sgh.waw.pl (można przekierować pocztę z serwera SGH na swoje inne, ulubione konto) oraz zaglądali do „aktualności” na stronach internetowych DSL. Kalendarium wyborów przedmiotów jest dostępne dla wszystkich, więc warto zaznaczyć sobie wcześniej ważne daty i o nich nie zapominać. Wybory przedmiotów odbywają się co semestr z dużym wyprzedzeniem i trwają kilka dni, więc nie powinny być dla nikogo zaskoczeniem. Zalogować się można z każdego komputera mającego dostęp do internetu, w dowolnym miejscu na świecie. Tłumaczenie typu: brak prądu w godzinach 8–16, wyjazd służbowy, obowiązki rodzinne itp. nie może być przez nas akceptowane.

Zdajemy sobie sprawę, że większość osób studiujących w trybie sobotnio-niedzielnym w ciągu tygodnia jest zajęta obowiązkami zawodowymi, tym bardziej jesteśmy pełni dla nich szacunku, że ambitnie podchodzą do swojej ścieżki edukacji i znajdują czas na naukę. Dokładamy starań, aby ta ścieżka była jak najmniej zawiła, ale do tego potrzebne jest działanie obu stron. W poprzednim semestrze stworzyliśmy tzw. „złotą ścieżkę przedmiotów”, aby ułatwić niezdecydowanym studentom sobotnio-niedzielnym podjęcie decyzji w sprawie wyboru przedmiotów kierunkowych. Trzymając się tej ścieżki, należy jedynie dokonać wyboru preferowanych wykładowców. Apelujemy do wszystkich – tych, którzy dopiero zaczynają przygodę z SGH oraz tych, którzy są z nami od wielu lat, bo np. niedawno wznowili studia – aby ściśle współpracowali z Dziekanatem. Asystentki toku: Katarzyna Modzelewska i Agnieszka Dębska oraz Dziekani służą radą i pomocą w godzinach swoich dyżurów oraz poprzez kontakt mailowy. Pamiętajcie: II etap wyborów zaczyna się 24 stycznia!

Olga Mikołajczyk

Miesiąc wyborów

Co roku listopad to ważny miesiąc dla społeczności doktorantów, ponieważ wówczas odbywają się wybory do Rady Samorządu Doktorantów, rad kolegiów oraz do Senatu. Przewodniczącą Okręgowej Komisji Wyborczej, Izabela Czepirska, przez cały miesiąc gorąco zachęcała wszystkich uczestników studiów doktoranckich do biernego lub aktywnego udziału w wyborach, gdyż od reprezentacji doktorantów będzie zależała ich przyszłość. W tym roku szczególnie liczna jest grupa kandydatów w Kolegium Zarządzania i Finansów. Warto też odnotować fakt, że po kilku latach pojawiła się wreszcie kandydatka w Kolegium Analiz Ekonomicznych. Rośnie też zainteresowanie życiem Uczelni wśród doktorantów niestacjonarnych, z których kilkoro startuje w wyborach. To dobre znaki zwiastujące aktywizację środowiska doktoranckiego. Szczegółowe informacje, listy kandydatów i wyniki z kolejnych wyborów lub ich tur są publikowane na stronie www.sgh.waw.pl/doktoranci.

Kompetencje w zakresie administracyjnej obsługi doktorantów na poziomie centralnym przejął Dział Organizacji i Rozliczania Dydaktyki. Małgorzata Hryciuk (malgoh@sgh.waw.pl) będzie osobą bezpośrednio odpowiedzialną za tę grupę i do niej należy kierować wszelkie zapytania powiązane z kwestiami należącymi w gestii kolegiów. Wśród celów Działu można wymienić przygotowanie informatorów, przygotowanie bazy danych dotyczących zainteresowań doktorantów czy obsługę stypendiów.

Chcieliśmy serdecznie podziękować wszystkim, którzy wzięli udział w imprezie integracyjnej. Frekwencja przerosła nasze naj-

śmielsze oczekiwania – było dwa razy więcej osób niż w roku ubiegłym. Wśród zarejestrowanych najwięcej było doktorantów KGŚ (66 osób), KES (44 osoby) oraz KNoP (26 osób). Licznie przybyli również doktoranci z programu *European Doctoral School of Demography*. Aż 36% uczestników imprezy w warszawskim klubie The Eve stanowili doktoranci z pierwszego roku, co oznacza, że spotkanie dobrze spełniło swoją funkcję. Dziękujemy Marcie Ryżewskiej za koordynację projektu oraz komisjom za pomoc w pracy.

29 października 2013 r. odbyło się spotkanie rektora Tomasza Szapiro z doktorantami. Wzięło w nim udział 65 uczestników studiów doktoranckich. Zadano bardzo dużo niezwykle zróżnicowanych pytań, co wskazuje na potrzebę kontynuacji takiej formy współpracy z władzami Uczelni. Mamy nadzieję, że to spotkanie zapoczątkuje serię podobnych, regularnych dyskusji poświęconych wybranym tematom interesującym nasze środowisko.

Gorąco zachęcamy do składania wniosków o dofinansowanie udziału w konferencjach. Dla zainteresowanych mamy jeszcze środki do wykorzystania do końca roku kalendarzowego. Namawiamy również do przygotowania wniosków o dofinansowanie projektów doktoranckich z budżetu Samorządu Doktorantów na przyszły rok. Na koniec chcielibyśmy przypomnieć, że już 15 grudnia upływa termin naboru wniosków do konkursu PRE-LUDIUM organizowanego przez NCN. Mamy nadzieję, że w tym roku doktoranci SGH wystawią silną reprezentację.

Katarzyna Negacz

Z BIURA SAMORZĄDU STUDENTÓW

Listopad tradycyjnie był miesiącem wyborów do Rady Samorządu Studentów SGH, Senatu SGH oraz rad kolegiów. Już 28 listopada odbędzie się I posiedzenie Rady, na którym zostanie wybrany nowy przewodniczący oraz Zarząd Samorządu Studentów SGH. Jest to również okres finalizowania ostatnich inicjatyw w mijającej kadencji.

Na ostatniej Radzie kończącej się kadencji odbyło się kilka istotnych głosowań. Przede wszystkim radni uchwalili *Regulamin finansowy Samorządu Studentów* oraz *Regulamin projektów regulaminowych*. Dzięki temu zakończyła się reforma podziału środków w ramach Funduszu Ruchu Studenckiego, która sprawdziła się w pilotażowym roku akademickim 2012/13. Za spory sukces należy uznać stworzenie i podział środków w ramach III filaru, dzięki którym w SGH miało szansę zaistnieć wiele ciekawych inicjatyw. Rozdysponowano blisko 40 000 zł, na takie projekty jak: Konkurs fotograficzny FOTOKampus, Konkurs Zagospodarowanie kampusu SGH, Konferencja modelowanie dla biznesu, Dzień ze Spółką Giełdową, Folk Day, Motoshow 2013, Autostop Challenge.

Kolejny sukces to powstanie Rady Kół i Organizacji, której statut został uchwalony w trakcie VI posiedzenia Rady Samorządu Studentów w tym roku. Powstanie RKiO jest kolejnym przykładem rozwijającej się samorządności wśród studentów SGH. Do największych osiągnięć Rady należy zaliczyć podział środków w ramach II filaru FRS, opracowanie statutu oraz organizację Targów Kół i Organizacji, w których solidarnie wzięła udział większość Organizacji i SKNów.

Jeżeli chodzi o inne inicjatywy zakończone w listopadzie to jest to przede wszystkim publikacja *Przewodnik Regulaminowy*, mająca wspierać studentów SGH w rozwiązywaniu codziennych problemów w Uczelni. Bardzo cieszy fakt iż spotkał się on z ciepłym

odbiorom społeczności studenckiej Uczelni. Kolejną inicjatywą, mającą na celu poprawę jakości studiowania w SGH, jest uruchomienie formularza rejestrującego nieobecność wykładowców na wykładach na studiach niestacjonarnych. Dzięki formularzowi studenci będą mieli możliwość zgłaszania na bieżąco absencji prowadzących zajęcia, która stała się istną plagą na początku roku akademickiego. Inicjatywa stanowi również kolejny przykład coraz bardziej proaktywnej działalności Samorządu Studentów, której główną misją jest reprezentowanie głosu braci studenckiej. Warto podkreślić, że poprawa kontaktu ze studentami oraz informowania ich o działalności Samorządu Studentów była jednym z głównych celów mijającej kadencji.

Ostatnim sukcesem listopada było rozpoczęcie prac nad kursami wyrównawczymi na studiach magisterskich w ramach Senackiej Komisji Programowej. Głównym celem przedsięwzięcia ma być zmniejszenie różnic pomiędzy absolwentami studiów licencjackich, a w konsekwencji podniesienie jakości studiów w SGH, na czym zależy zarówno studentom jak i kadrze naukowej. W pierwszym etapie przeprowadzono ankietę, która stworzyła możliwość oceny wstępnego popytu na kursy.

Na koniec, zapraszamy wszystkich jeszcze raz na pierwsze posiedzenie Rady Samorządu Studentów SGH w kadencji 2013/14. Mamy nadzieję, że nadchodzący rok będzie równie owocny jak ten mijający, którego podsumowanie zostanie opublikowane w kolejnym numerze Gazety SGH. Zachęcamy również do lektury kolejnego tekstu Z biura Samorządu Studentów, z planami na nadchodzącą kadencję. W tym miejscu chcielibyśmy również podziękować za możliwość publikacji na łamach Gazety SGH, dzięki której mieliśmy możliwość informowania całej społeczności SGH o naszej działalności w ubiegłym roku!

Norbert Subczyński

Rzecznik prasowy informuje

Wyróżniająca ocena PKA dla ekonomicznej analizy prawa

Prezydium Polskiej Komisji Akredytacyjnej wydało ocenę wyróżniającą kierunkowi ekonomiczna analiza prawa prowadzonemu na studiach II stopnia w SGH.

Kierunek prowadzony jest w ramach tzw. joint programme wspólnie z następującymi uczelniami: Aix-Marseille Université (Francja), Alma Mater Studiorum Università di Bologna (Włochy), Universiteti Gent (Belgia), Oniversitat Haifa (Izrael), Universität Hamburg (Niemcy), Indira Gandhi Institute of De-

velopment Research in Mumbai (Indie), Erasmus Universiteit Rotterdam (Holandia), Universität Wien (Austria).

Prezydium PKA uznało, że kierunek spełnia kryteria oceny stosowanej przez Accreditation Organization of the Netherlands and Flanders (NVAO) w ramach procedury JOQAR oraz wszystkie kryteria oceny programowej przyjęte przez PKA w stopniu uzasadniającym przyznanie oceny wyróżniającej. Stosowana uchwała została podjęta przez PKA 17.X.2013 r.

E-wykłady z ekonomii i zarządzania dla licealistów w SGH

Już po raz piąty ruszył bezpłatny projekt edukacji ekonomicznej dla uczniów z całej Polski pt. „Akademia Edukacji Menedżerskiej – kateria edukacyjna dla licealistów”. Przedsięwzięcie realizowane jest przez SGH. Projekt jest dofinansowany ze środków Narodowego Banku Polskiego.

Uczestnicy projektu mogą samodzielnie wybierać ścieżkę kształcenia spośród bogatej oferty programowej, zawierającej 50 wydarzeń edukacyjnych prowadzonych przez ekspertów SGH w tak nowoczesnych formach jak: multimedialne filmy, wykłady e-learningowe, fora dyskusyjne, czaty, konkursy czy doradztwo biznesowe online.

W programie są zajęcia z pięciu obszarów tematycznych: finansowanie działalności biznesowej, wzmacnianie przewag

konkurencyjnych, budowanie wizerunku firmy i produktu, zarządzanie kapitałem ludzkim oraz międzynarodowe relacje biznesowe. Uczestnicy za udział w zajęciach otrzymują punkty. Dla najaktywniejszych przewidziano dyplomy oraz nagrody.

Wyróżniające cechy projektu to możliwość kontaktu z ekspertami i nauczycielami akademickimi SGH, pozyskanie nowej wiedzy niedostępnej w szkole, samodzielny wybór tematów i czasu nauki, a także nawiązanie bardzo ciekawych kontaktów z innymi przedsiębiorczymi osobami z całej Polski.

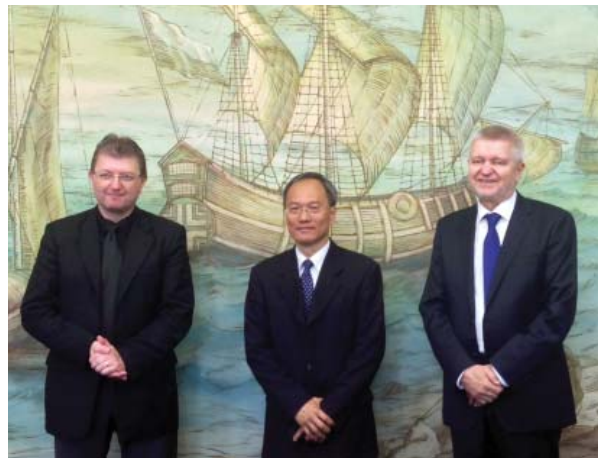
Zajęcia są realizowane przez cały rok szkolny. W projekcie bierze udział 1000 osób.

Więcej informacji oraz zapisy na: www.kafeteria.edu.pl.

Wizyta Southern Taiwan University of Science and Technology

24 października 2013 r. w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie gościli przedstawiciele Southern Taiwan University of Science and Technology (STUST) z Taiwanu – dr Wu Hsin-Hsing (Executive Vice President) oraz dr Te-Kuang Chou (Vice Dean, College of Business STUST). Celem spotkania było wzajemne zaprezentowanie oferty naukowo-dydaktycznej obu uczelni. STUST jest uczelnią prywatną, działającą od 1969 r. w Tainan. W College of Business studiuje blisko 7500 studentów.

*Na zdjęciu: prorektor ds. dydaktyki i studentów
prof. Piotr Ostaszewski,
Executive Vice President STUST dr Wu Hsin-Hsing
oraz prorektor ds. nauki i współpracy z zagranicą
prof. Marek Gruszczyński*

Prezentacja publikacji Leszka Balcerowicza w Brukseli

16 października 2013 r., w siedzibie renomowanego thinktanku Lisbon Council w Brukseli, odbyła się prezentacja najnowszej publikacji dr. hab. prof. nadzw. SGH Leszka Balcerowicza pt. *Economic Growth in the EU*. Współautorami publikacji są dr Andrzej Rzońca, adiunkt w Katedrze Międzynarodowych Studiów Porównawczych w KAE SGH, a także mgr Lech Kalina i mgr Aleksander Łaszek – doktoranci KAE.

Publikacja ma być wstępem do szerszej debaty na temat wzrostu gospodarczego w Europie, inicjowanej przez Lisbon Council. L. Balcerowicz został poproszony o kierowanie powołaną przez Lisbon Council „Growth and Competitiveness Commission”.

E-book dostępny na: <http://www.lisboncouncil.net/news-a-events/508-new-e-book-on-eu-economic-growth.html>

Podsekretarz Generalny ONZ w SGH

22 października 2013 r. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie gościła Petera Launsky-Tieffenthala, podsekretarza generalnego ONZ ds. komunikacji i informacji publicznej. Peter Launsky-Tieffenthal jest członkiem gabinetu Sekretarza Generalnego ONZ i wchodzi w skład tzw. Senior Management Team. W Warszawie przebywał w związku z odbywającym się szczytem laureatów nagrody Nobla.

Spotkał się z rektorem prof. Tomaszem Szapiro, a następnie ze studentami Uczelni. Opowiadał o najważniejszych globalnych działaniach ONZ i roli informacji publicznej i komunikacji w tych obszarach. Jednym z głównych wątków dyskusji ze studentami była ochrona klimatu w kontekście COP19, konferencji stron ramowej konwencji ONZ ws. zmian klimatu, która odbyła się 11 listopada w Warszawie.

Spotkanie z Peterem Launsky-Tieffenthalem w SGH zorganizował Instytut Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych oraz Studenckie Koło Zrównoważonego Rozwoju oikos Warszawa.

Studia podyplomowe z certyfikatem Microsoft

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, przy współpracy z Microsoft i ekspertami-praktykami z dziedziny technologii i ekonomii, zainaugurowała w miniony weekend studia podyplomowe „Zastosowanie technologii cloud computingu w modelowaniu biznesowym”. To pierwsze w Polsce studia podyplomowe z zastosowania „chmury” w strategiach biznesowych. Kierunek tworzony jest z myślą o przedsiębiorcach i menedżerach, którzy chcą dowiedzieć się, jak zwiększyć efektywność firmy i konkurencyjność swojego biznesu, osobach odpowiedzialnych za działy IT i systemy informatyczne w firmach oraz pasjonatów nowych technologii i multimedii.

Absolwenci kierunku poza dyplomem ukończenia studiów podyplomowych SGH otrzymają także certyfikat stanowiący potwierdzenie rozległej wiedzy na temat rozwiązań i usług Cloud Computing oferowanych przez firmę Microsoft.

Obok Microsoft w całym przedsięwzięciu biorą udział również inne firmy i organizacje, których eksperci zapewnią fachową i profesjonalną wiedzę. Są to m.in.: Polska Akademia Nauk, Polska Izba Ubezpieczeń, firma konsultingowo badawcza Forrester, kancelaria prawnicza Bird & Bird, Centrum Edukacyjne Action oraz Narodowe Centrum Badań i Rozwoju.

Więcej informacji o programie: www.cloudmodels.eu

NOMINACJE, NAGRODY, WYRÓŻNIENIA

Nominacja profesorska dla prof. Marka Gruszczyńskiego

Fot. Łukasz Kamiński, <http://www.prezydent.pl/>

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej Bronisław Komorowski postanowieniem z 25 czerwca 2013 r. nadał prof. Markowi Gruszczyńskiemu tytuł profesora nauk ekonomicznych. Prof. dr hab. Marek Gruszczyński jest prorektorem ds. nauki i współpracy z zagranicą, a także profesorem nadzwyczajnym w Zakładzie Ekonometrii Stosowanej w Instytucie Ekonometrii KAE.

Uroczystość wręczenia nominacji profesorskich odbyła się 30 października 2013 r. w Pałacu Prezydenckim.

Więcej na: <http://www.prezydent.pl/aktualnosci/nominacje/>

Nagrody Ministra dla naszych naukowców

Prof. dr hab. Bogusław Pietrzak, kierownik Katedry Skarbowości w Kolegium Ekonomiczno-Społecznym SGH, otrzymał Nagrodę Ministra Nauki 2013 dla nauczycieli akademickich za całokształt dorobku obejmującego osiągnięcia naukowe, dydaktyczne i organizacyjne.

Prof. Pietrzak jest członkiem Komitetu Nauk o Finansach Polskiej Akademii Nauk, Polskiego Stowarzyszenia Finansów i Bankowości, ekspertem w Komisji Akredytacyjnej Fundacji Promocji i Akredytacji Kierunków Ekonomicznych, członkiem Rad Programowych czasopism: „Ekonomia”, „Bezpieczny Bank”, „Problemy Zarządzania i Marketingu”. W obszarze zainteresowań badawczych profesora Pietrzaka są m.in.: współczesne systemy finansowe ze szczególnym uwzględnieniem systemów bankowych – bankowości komercyjnej i bankowości centralnej z realizowaną przez banki centralne polityką pieniężną.

Ministerstwo przyznało także nagrody za osiągnięcia dydaktyczne. Wspólną nagrodę otrzymali: **prof. dr hab. Andrzej Sznajder**, **prof. SGH dr hab. Marzanna Witek-Hajduk**, **dr Teresa Dudzik** i **mgr Wiktor Piątkowski**, doktorant. Wszyscy są związani z Instytutem Międzynarodowego Zarządzania i Marketingu w KGŚ.

Więcej na: <http://www.nauka.gov.pl/aktualnosci-ministerstwo/znamy-laureatow-nagrod-ministra-nauki.html>

Prof. Krzysztof Rutkowski osobowością branży TSL

Dr hab. Krzysztof Rutkowski, prof. nadzw. SGH, kierownik Katedry Logistyki w KNoP, otrzymał wyróżnienie za wkład w rozwój branży transportowo-spedycyjno-logistycznej. Redakcja „Pulsu Biznesu” przyznała mu tytuł „Gwiazdy Logistyki” podczas jubileuszowego dziesiątego spotkania specjalistów branży TSL.

Dr hab. Łukasz Delong wyróżniony przez „Politykę”

Laureaci i finaliści trzynastej edycji Nagród Naukowych „Polityki” (fot. Tadeusz Późniak/POLITYKA)

Dr hab. Łukasz Delong, adiunkt w Zakładzie Metod Probabilistycznych w Instytucie Ekonometrii KAE, został wyróżniony w konkursie „Polityki”. We wrześniu znalazł się w gronie 15 finalistów konkursu o nagrody naukowe dla młodych naukowców organizowanego przez tygodnik „Polityka”. Był nominowany w kategorii „nauki społeczne”. Pięcioro laureatów Nagród Naukowych „Polityki” otrzymało jednorazowe stypendia w wysokości 30 tys. zł. Pozostali finaliści otrzymali po 5 tys. zł.

Więcej na: <http://www.polityka.pl/galerie/1559033,1,nagrody-naukowe-polityki-2013---galeria.read>

9 października Senat SGH pozytywnie zaopiniował kandydaturę dr. hab. Łukasza Delonga do zatrudnienia na stanowisku profesora nadzwyczajnego w SGH.

Nagroda KNF dla dr. Michała Konopczaka

Rozprawa doktorska dr. Michała Konopczaka pod tytułem *Ocena ryzyka kredytowego Polski metodą roszczeń warunkowych*, przygotowana pod kierunkiem prof. dr. hab. Zenona Marciniaka, została uznana za najlepszą w konkursie organizowanym przez Komisję Nadzoru Finansowego (KNF). KNF co roku przyznaje „Nagrodę Przewodniczącego Komisji Nadzoru Finansowego za najlepszą pracę doktorską z zakresu rynku finansowego”. Celem konkursu jest stymulowanie rozwoju polskiej nauki w tej dziedzinie.

Wyniki tegorocznej edycji ogłoszono podczas II Polskiego Kongresu Regulacji Rynków Finansowych – FinReg 2013.

Michał Konopczak jest adiunktem w Zakładzie Międzynarodowego Zarządzania Finansowego w Instytucie Handlu Zagranicznego i Studiów Europejskich oraz zastępcą naczelnika wydziału w Departamencie Systemu Finansowego w Narodowym Banku Polskim.

Absolwenci SGH finalistami konkursu Banku Światowego

Uroczystość wręczenia nagród w konkursie Development Case Study odbyła się 23.X.2013 r. podczas światowego szczytu Youth Summit 2013. Zespół składający się z pracowników Banku Światowego: **Aleksandry Iwulskiej** (absolwentka SGH), **Anity Rozowskiej** (absolwentka UW) i **Kamila Pruchnika** (doktorant w SGH) zajął drugie miejsce w kategorii „Millennial Communications for Inclusive City Planning”. Celem projektu było opracowanie propozycji projektu Banku Światowego, który miałby zostać zaimplementowany w Pisco. To peruwiańskie miasto zostało dotknięte trzęsieniem ziemi w 2007 roku.

Zadanie polegało na opracowaniu strategii komunikacji władz miasta Pisco z mieszkańcami. Na konkurs nadesłano ponad 500 prac z całego świata. Propozycja polskiego zespołu została doceniona za kompleksową strategię komunikacyjną oraz za profesjonalnie przygotowaną prezentację.

Więcej na: <http://web.worldbank.org/WBSITE/EXTERNAL/TOPICS/EXTCY/EXTYOUTHSUMMIT/0,,contentMDK:23494322~menuPK:9390259~pagePK:64168445~piPK:64168309~theSitePK:9264465,00.html>

Wyniki VIII edycji konkursu Verba Veritatis

17.X.2013 r. podczas XIII Konferencji Prakseologiczno-Etycznej w Warszawie odbyło się uroczyste ogłoszenie wyników Konkursu VERBA VERITATIS na najlepszą pracę z zakresu etyki biznesu.

Wśród laureatów znalazła się **Anna Para**, która otrzymała wyróżnienie za pracę magisterską pt. *Modele wdrażania społecznej odpowiedzialności biznesu na przykładzie wybranych przedsiębiorstw działających w Polsce*, napisaną pod kierunkiem dr Ewy Jastrzębskiej z Katedry Rozwoju Regionalnego i Przestrzennego KES.

Więcej informacji: <http://kpf.pl/program-etyczny/konkurs-verba-veritatis/historyczne-edycje-konkursu/375-wyniki-viii-edycji-konkursu-verba-veritatis>

Absolwentka SGH wygrała konkurs dla startupów

Patrycja Leszek, absolwentka kierunku zarządzanie w SGH, oraz **Igor Królikowski**, absolwent AGH, zwyciężyli zespołowo w konkursie na najlepszy pomysł studenckiego biznesu „The Next Big Thing”. Ich pomysł, za który dostali 10 tys. zł, polega na komercjalizacji kosza do użytku domowego, który automatycznie sortuje śmieci. Finał konkursu odbył się podczas I Polsko-Amerykańskiego Mostu Innowacji w Krakowie.

Współpraca z Chinese University of Hong Kong

CPM informuje o podpisaniu umowy na wymianę studentów z Chinese University of Hong Kong

Chinese University of Hong Kong (CUHK) jest wiodącą kompleksową uczelnią badawczą z globalną wizją i misją łączenia tradycji z nowoczesnością, Chin z Zachodem. Uniwersytet ma swoje źródło w trzech szkołach: New Asia College (założony w 1949), Chung Chi College (założony w 1951) i United College (założony w 1956). Obecnie CUHK ma ponad 60 akademickich jednostek w ramach ośmiu wydziałów: sztuki, administracji, edukacji, inżynierii, prawa, medycyny, nauk ścisłych i nauk społecznych. Graduate School została

powołana do koordynacji studiów typu graduate w 1966 roku, rok po uruchomieniu pierwszego programu tego typu.

CUHK oferuje ponad 120 programów studiów i 250 studiów graduate (magisterskie i doktoranckie). CUHK posiada 27 instytutów badawczych oraz dużą liczbę jednostek badawczych lub doradczych. Uniwersytet ma formalne powiązania z prestiżowymi instytucjami na kontynencie i za granicą. Każdego roku odbywają się w nim międzynarodowe konferencje na różne tematy związane z promocją wymiany akademickiej.

Chmura dla studenta – nowe konta O365 w SGH

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie wprowadza nową usługę dla studentów z wykorzystaniem systemu Microsoft Office 365. Użytkownicy uzyskują dostęp do nowej poczty elektronicznej ze skrzynką pocztową o pojemności 50 GB. Oprócz poczty

e-mail dostaną do dyspozycji kalendarz i kontakty w środowisku chmury. O365 to także rozszerzone spotkania w trybie online z dźwiękiem i wideo, udostępnianie pulpitu oraz tablicy wirtualnej. Dzięki Office Web Apps użytkownicy będą mogli tworzyć i edytować dokumenty programów Word, Excel, PowerPoint i OneNote za pomocą ulubionej przeglądarki. System pozwala także na zaprojektowanie prostej, publicznej witryny www z własną domeną bez dodatkowych opłat za hosting, witrynę grupy, a także udostępnianie plików i dokumentów.

Przełączanie kont odbywa się stopniowo i postępuje według roczników. Zaczęliśmy od kont studentów, którzy w tym roku rozpoczęli naukę w SGH. Przełączanie kont rozpoczęło się 15 listopada, więc niektórzy z Was mają już do nich dostęp, a do końca roku już wszyscy studenci SGH powinni móc korzystać z nowej usługi. Przed przełączaniem każdy student otrzymuje na swoją dotychczas używaną skrzynkę pocztową odpowiednią informację o terminie przełączania konta pocztowego. Dostępna jest instrukcja do samodzielnego przeniesienia poczty. Mamy nadzieję, że z nowymi kontami pracować się Wam będzie przyjemniej i że znajdziecie dla oferowanych przez nie funkcji wiele praktycznych zastosowań. Jednocześnie przepraszamy za krótkotrwałe przejściowe trudności z dostępem do poczty, do których może dojść w momencie przełączania kont.

Więcej informacji, w tym instrukcje oraz odpowiedzi na pytania, dostępne są poprzez stronę chmura.sgh.waw.pl/

International Real Estate Challenge

Konkurs International Real Estate Challenge odbywa się już po raz 10. Biorą w nim udział studenci uczelni ekonomicznych z całej Europy. Głównym organizatorem jest Kingston University z Londynu.

Eliminacje do konkursu odbywają się w dwóch etapach. W ramach pierwszego etapu studenci, oprócz przesłania zgłoszenia i swojego CV, mają za zadanie odpowiedzieć na dwa pytania przygotowane przez Zakład Inwestycji i Nieruchomości dotyczące rynku nieruchomości. Spośród otrzymanych zgłoszeń 6–8 osób przechodzi do kolejnego etapu, czyli do rozmowy kwalifikacyjnej prowadzonej przez pracowników Zakładu i reprezentantów firmy Cushman & Wakefield, głównego sponsora polskiej edycji konkursu. W tym roku na finał

do Berlina pojedzie – dzięki wsparciu ze strony Cushman & Wakefield – 4 studentów SGH: Magdalena Dudzicz, Piotr Łopusiński, Adrian Szufnara i Karolina Wójcik. W finale konkursu (w styczniu 2014 r., w Berlinie) studenci wcielą się w rolę doradców biznesowych działających w międzynarodowych zespołach. Ich zadaniem będzie znalezienie optymalnej lokalizacji dla siedziby międzynarodowej firmy. W tym celu będą musieli przeanalizować jej strukturę, formę działalności oraz możliwości finansowe, a jednocześnie lokalny rynek nieruchomości. Odwiedzą m.in. Amsterdam, Bratysławę, Sztokholm i Wiedeń. W ramach konkursu do Polski przyjedzie także grupa studentów, która będzie prowadziła analizę naszego rynku nieruchomości oraz dzięki uprzejmości Cushman & Wakefield będzie mogła zwiedzić kilka obiektów biurowych, które następnie zostaną poddane analizie pod kątem zapotrzebowania klienta.

W roku ubiegłym zespół naszego studenta Łukasza Jędrzychowskiego zajął 3 miejsce w konkursie.

Paweł Nowakowski

BĘDZIE SIĘ DZIAŁO

2 grudnia

Forum Wyceny Przedsiębiorstwa to wydarzenie integrujące środowisko naukowe i praktyków zajmujących się wycenami przedsiębiorstw. Jest konsekwencją długoletniego i wytrwałego zaangażowania pracowników Zakładu Pomiaru Wartości Przedsiębiorstwa w publikację książek, realizację studiów podyplomowych oraz inną działalność w sferze biznesowej. Ponadto, od lipca 2013 r. przy Zakładzie funkcjonuje Studenckie Koło Naukowe Wyceny Przedsiębiorstwa, które integruje młodych miłośników, a w przyszłości wysoko wykwalifikowanych specjalistów w zakresie wyceny.

Więcej na: <http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KNoP/struktura/IZW/struktura/ZPWP/konferencje/Strony/I-Forum-Wyceny-Przedsiębiorstwa.aspx>

2 grudnia

Spotkanie z przedstawicielem London School of Economics and Political Science, który przedstawi ofertę programową dla wizytujących zagranicznych studentów. Spotkanie odbędzie się 2.12.2013 w sali 151 bud. G o godz. 12:00.

5 grudnia

Konferencja Technologie informatyczne w administracji publicznej i służbie zdrowia (TIAPISZ 2013). Jej celem jest przeprowadzenie prezentacji oraz wymiana poglądów i podjęcie dyskusji w zakresie osiągnięć teoretycznych, metodologicznych i praktycznych dotyczących zastosowania technologii informatycznych i zarządzania nimi w jednostkach administracji publicznej oraz służbie zdrowia. Tematem przewodnim tegorocznej edycji konferencji jest Informatyzacja organizacji publicznych w czasach spowolnienia gospodarczego.

Organizatorem V już edycji konferencji jest Katedra Informatyki Gospodarczej SGH. Pełne informacje o konferencji są dostępne na stronie: www.tiapisz.pl

6 grudnia

II seminarium naukowe **Współczesne państwo jako podmiot polityki publicznej** odbędzie się 6 grudnia o godz. 10.00 w auli I bud. C (al. Niepodległości 128). Organizatorami spotkania są Dziekan Kolegium Ekonomiczno-Społecznego SGH oraz pracownicy i doktoranci Katedry Administracji Publicznej.

Celem Seminarium jest analiza istoty i ewolucji państwa w warunkach niestabilności gospodarczej i niepewności społecznej oraz charakterystyka niektórych funkcji państwa w trakcie kryzysów gospodarczych i warunkach postkryzysowych, wskazanie tych aspektów aktywności współczesnych państw,

które mają bezpośredni związek ze stabilizowaniem wewnętrznych relacji pomiędzy organami państwa a organizacjami społeczeństwa obywatelskiego oraz przeanalizowanie niektórych teoretycznych i filozoficznych konceptów istotnych z punktu widzenia realizowania i modernizowania polityk publicznych przez poszczególne państwa tu i teraz.

W ramach Seminarium zaplanowano dwa panele eksperckie, w których uczestnikami będą specjaliści z zakresu polityki publicznej z SGH i innych ośrodków akademickich w Polsce. Więcej informacji oraz **formularz zgłoszeniowy** znaleźć można na stronach internetowych Kolegium Ekonomiczno-Społecznego w dziale „Aktualności” oraz Katedry Administracji Publicznej w dziale „II Seminarium Polityki Publicznej”.

Zgłoszenia udziału w seminarium będą przyjmowane **do 5 grudnia 2013 r.** na adres e-mail Katedry Administracji Publicznej: kap@sgh.waw.pl.

7 grudnia

Podczas uroczystości **ukończenia studiów tegorocznym absolwentom studiów licencjackich i magisterskich** zostaną wręczone okolicznościowe listy gratulacyjne, dyplomy z wyróżnieniem oraz upominki dla wyróżnionych absolwentów. Absolwenci wystąpią w specjalnie dla nich uszytych togach, wypożyczanych z Uczelni oraz w biretach. Po części oficjalnej przewidziano wspólne zdjęcia, lampkę wina oraz poczęstunek. Więcej informacji na: <http://absolwent.sgh.waw.pl/pl/graduacja/Strony/default.aspx>

9 grudnia

Seminarium naukowe pt. „Zwrotne instrumenty finansowe w procesie stymulowania rozwoju regionalnego”

Zwrotne instrumenty finansowe Unii Europejskiej stwarzają niepowtarzalną szansę na wypracowanie trwałego, zrównoważonego i efektywnego mechanizmu rozwoju regionalnego w Polsce. Prowadzenie dyskusji, wymiana poglądów, wiedzy i doświadczeń w tym zakresie przez przedstawicieli instytucji z sektora publicznego, samorządowego, MSP oraz środowisk naukowych jest dobrą okazją do poszukiwania nowych rozwiązań, metod oraz form aktywizacji i wzrostu zaangażowania w proces wdrażania środków europejskich w Polsce. Organizowane seminarium będzie dobrą okazją do zaprezentowania najważniejszych aspektów problematyki współpracy i rozwoju instytucji ważnych zarówno dla regionów, jak i całego państwa.

Organizatorem spotkania jest Katedra Skarbowości. Więcej informacji na: <http://kolegia.sgh.waw.pl/pl/KES/struktura/KS/konferencje/Strony/default.aspx>

Koncert Chóru SGH w Filharmonii Narodowej

Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie

19 grudnia 2013 o godz. 18:00,

w ramach cyklu Czwartkowych Spotkań Muzycznych

Chór SGH, po raz pierwszy w swojej ponad 20-letniej historii, będzie miał szansę zaprezentować swoje możliwości na koncercie w Filharmonii Narodowej, najbardziej prestiżowym miejscu w Polsce, w którym grana jest muzyka klasyczna. W Filharmonii nie występują zespoły amatorskie, jest to miejsce dla profesjonalnych muzyków. Dla Chóru SGH zrobiono wyjątek, co jest ogromnym zaszczytem zarówno dla samego Chóru, jak i Uczelni, którą reprezentuje.

Ten koncert będzie świetną okazją zarówno do tego, by posłuchać Chóru SGH w klasycznym repertuarze, jak i usłyszeć nowatorskie, jeszcze nigdy wcześniej nie prezentowane, aranżacje polskich kolęd autorstwa dyrygenta Chóru – Tomasza Hynka.

Bilety na koncert dostępne są w kasie Filharmonii Narodowej oraz online na: www.filharmonia.pl/koncerty_wlasne.pl.html;m1895

Animal Day SGH wspiera schronisko w Celestynowie

Animal Day to pierwsza akcja charytatywna na rzecz zwierząt w SGH, organizowana przez Niezależne Zrzeszenie Studentów. Ta dość niecodzienna w naszej uczelnianej rzeczywistości inicjatywa ma na celu wsparcie materialne i finansowe schroniska w Celestynowie. Oprócz pomocy bezdomnym zwierzętom zakłada rozpowszechnianie idei praw zwierząt, propagowanie ich adopcji oraz zwrócenie uwagi całej społeczności akademickiej na szczególne miejsce małych przyjaciół w życiu człowieka.

Animal Day to wyjątkowy projekt, który umożliwi wszystkim dobrym душom z SGH wsparcie schroniska w najcięższym okresie w ciągu całego roku. Zimą wzrasta bowiem zapotrzebowanie na nawet najbardziej podstawowe artykuły, dlatego zachęcamy wszystkich do wsparcia naszej inicjatywy.

Podczas drugiej już edycji tego projektu, pomiędzy 9 a 12 grudnia, będzie trwała zbiórka karmy oraz artykułów dla zwierząt, takich jak: koldry, koce, poduszki oraz smycze. Dodatkowo, na portalu aukcyjnym odbędą się licytacje internetowe przeróżnych gadżetów. Każdy, komu los zwierząt ze schroniska nie jest obojętny, będzie mógł przyczynić się do jego poprawy!

Finał akcji Animal Day odbędzie się 12 grudnia. W tym roku na tę okazję przygotowano jeszcze więcej atrakcji! Do wygrania będą fantastyczne nagrody – przeróżne konkursy to tylko niewielka część niespodzianek! Możemy też zdradzić, że została zaplanowana jedna naprawdę wyjątkowa – mury SGH odwiedzi gość specjalny – Fundacja Pies Przewodnik, która zorganizuje pokaz pracy psa przewodnika. Będzie to niepowtarzalna okazja, aby poznać tajniki szkolenia oraz codziennych zadań tych zwierząt.

W zeszłym roku wspólnie udało się nam zebrać ponad pół tony karmy oraz ok. sto koców. Artykuły trafiły do podwarszawskiego schroniska Na Paluchu. Wszystkie psy radośnie merdały ogonami w podziękowaniu całej społeczności SGH oraz partnerom akcji!

Zespół Animal Day z wizytą w schronisku, fot. Marcin Bukowski

W celu zapoznania się ze szczegółami akcji zapraszamy do odwiedzenia naszej strony internetowej www.animal-day.nzssgh.pl

Można nas także znaleźć na Facebooku: www.facebook.com/Animal-DaySGH

Wizyta w schronisku

Schronisko w Celestynowie, w ramach swej dodatkowej, edukacyjno-integracyjnej działalności, organizuje co tydzień akcję wyprowadzania psów na spacer. Każdy może przyjechać i sprawić wielką radość porzuconym zwierzętom. Dla wielu z nich to jedyna okazja do uwolnienia ogromnych pokładów energii – całe dnie spędzają w niewielkich boksach. Liczba stałych wolontariuszy nie jest niestety wystarczająca, aby zapewnić możliwość długiego spaceru każdemu psu zamieszkującemu schronisko. Udział w takim wydarzeniu to idealna okazja dla osób, które z różnych powodów nie mogą posiadać własnego zwierzęcia, a bardzo chcą mieć kontakt z uroczymi czworonogami.

Pewnego słonecznego październikowego poranka zespół Animal Day postanowił wybrać się do Celestynowa, aby odwiedzić schronisko oraz wziąć udział w tej akcji. Cała ekipa miała okazję poznać podopiecznych schroniska, bliżej przyjrzeć się jego działalności

i wysłuchać opowieści wolontariuszy o tym, jak wygląda ich praca. Chcemy pomóc tej placówce, bowiem istnieje ona prawie wyłącznie dzięki darom wszystkich tych, którym los bezdomnych zwierząt nie jest obojętny.

Zwierzęta trafiają tam w różny sposób. Niektóre zostały przywiezione przez osoby, które znalazły porzuconego psa czy kota, ale nie miały warunków, aby go zatrzymać. Część ratowana jest przez wolontariuszy po otrzymaniu alarmu o ich złym traktowaniu. Zdarzają się też przypadki oddawania pupili przez właściciela. Większość podopiecznych to zwierzęta po ciężkich przejściach. Wszystkie znajdują opiekę w schronisku. Po leczeniu wracają do zdrowia, lecz każdemu z nich brakuje ciepła domowego ogniska. Wszystkie mają szansę trafienia do nowego, życzliwego domu. Na szczęście liczba osób decydujących się na adopcję, a nie zakup nowego przyjaciela cały czas wzrasta.

Schronisko w Celestynowie jest niewielkie, jego załogę stanowi zaledwie dwanaście osób. Wszystkie dary i datki wykorzystywane są z największą rozważą. To od wrażliwości ludzi zależy los czworonożnych podopiecznych schroniska. Więcej informacji na temat schroniska można znaleźć na Facebooku: www.facebook.com/celestyniaki

Klaudia Kasztelewicz

Tydzień Uśmiechu – kupujesz za pół ceny i wspierasz dom dziecka!

Chcesz zaoszczędzić na prezentach, a jednocześnie pomóc dzieciom z domu dziecka? Myślisz, że to niemożliwe? Przekonaj się sam. W dniach 2–6 grudnia zapraszamy studentów oraz pracowników SGH na charytatywny kiermasz w Auli Spadochronowej. Bilety do teatrów lub na koncerty, książki, kursy tańca, vouchery do kawiarni czy restauracji, kupony na masaże, kręgle, jazdę konną... to wszystko i wiele więcej nawet o połowę taniej! Do tego charytatywne aukcje na Allegro i spektakl Teatru SGH! Uzyskany dochód wspomaga Dom Dziecka w Siedliszczu.

Tydzień Uśmiechu – już dwunasty raz!

Zacznijmy od końca. Projekt nosi nazwę Tygodnia Uśmiechu – zawsze na koniec pojawia się uśmiech dzieci. Zasada jest prosta: dzięki hojności naszych partnerów Niezależne Zrzeszenie Studentów organizuje charytatywny kiermasz. Uzyskany dochód przeznaczamy na wsparcie dzieci z domu dziecka i organizację dla nich dwudniowej wycieczki po Warszawie. Akcja jest świetną okazją, żeby w ramach studenckiego budżetu zaopatrzyć się w nową książkę, bilet do teatru lub upominki na nadchodzące mikołajki bądź święta i tym samym wesprzeć dzieci.

Kiermasz w Auli Spadochronowej i aukcja

Kiermasz Tygodnia Uśmiechu jest zawsze bogaty w przeróżne upominki, vouchery czy bilety, więc każdy będzie mógł znaleźć coś dla siebie. Dbamy też o oprawę wydarzenia – będzie można m. in. podziwiać na Spadochronie pokaz tańca. Nie da się nie zauważyć, że właśnie trwa wyjątkowy tydzień.

W połowie grudnia ruszamy z aukcjami na portalu Allegro. Pojawiają się tam podarunki otrzymane od artystów i rzeczy wyjątkowo cenne, ale także drobniejsze upominki. To świetna okazja dla tych, którzy nie mają możliwości odwiedzenia nas na kiermaszu. Śledźcie naszą stronę i szykujcie się na aukcje, bo naprawdę warto. Czekać na Was będą między innymi kursy prawa jazdy i językowe, ale także książki oraz płyty CD.

Nie tylko dla studentów!

Kiermasz niewątpliwie pomaga w poszukiwaniu prezentów na miarę studenckiego budżetu, ale nie jest to akcja wyłącznie dla studentów. Tydzień Uśmiechu adresowany jest także do pracowników SGH. Cieszymy się bardzo z odwiedzin kadry naszej Uczelni i gorąco zapraszamy także w tym roku!

Atmosfera Tygodnia Uśmiechu

Klimat panujący w Auli Spadochronowej podczas trwania kiermaszu jest bardzo świąteczny. To poniekąd zasługa ogromnej choinki, która zwyczajowo przyozdabia nasz Spadochron, ale to ludzie pokazujący chęć niesienia pomocy odgrywają tu największą rolę. Dzięki nim wiemy, że istnieje magia świąt, trochę już przez nas zapomniana. Wierzymy, że idąc na kiermasz będziecie kierować się nie tylko chęcią zdobycia tańszej książki czy płyty, lecz również tym, że robicie coś dobrego, bo taki jest właśnie najważniejszy cel tego projektu.

Pomagamy nie tylko materialnie

Nieodłączną częścią Tygodnia Uśmiechu jest wycieczka po Warszawie dla wychowanków domu dziecka. Warto bowiem poznać tego, komu się pomaga. To dwa dni wypełnione po brzegi atrakcjami w stolicy Polski, czas zabawy i oderwania

od codzienności. Nasi goście wezmą udział między innymi w warsztatach tanecznych, będą szaleć na łyżwach, zwiedzą Telewizję Polską i Centrum Nauki Kopernik. Mamy nadzieję, że wycieczka na długo pozostanie w ich pamięci.

Charytatywny spektakl z Teatrem Scena Główna Handlowa

W tym roku, oprócz standardowych elementów projektu, zorganizujemy też coś zupełnie nowego! W ramach współpracy z Tygodniem Uśmiechu, Teatr Scena Główna Handlowa wystawi spektakl „W bagażniku, jakim jest życie”. Zajrzymy do tytułowego bagażnika, aby sprawdzić, co woźą w nim ludzie. To spektakl, w którym to, co najważniejsze, próbuje się wyjąć z bagażnika doświadczeń, oczyścić z kurzu i zobaczyć w nowym świetle – świetle prawdy. Uzyskany dochód przeznaczymy na pomoc domowi dziecka. Spektakl wystawiony zostanie na Scenie na Smolnej, 14 grudnia 2013 roku, o godzinie 19:00. Bilety będzie można nabyć na kiermaszu i stronie internetowej projektu www.tydzienusmiechu.pl.

Paulina Łapińska i Katarzyna Pankiewicz

Podaruj 450ml życia!

Czy bycie bohaterem wymaga ogromnych poświęceń? Czy ratowanie czyjegoś życia musi być niebezpieczne? Niekoniecznie. Już wkrótce uczniowie Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie po raz kolejny udowodnią, że nawet proste gesty mają ogromne znaczenie.

5, 6 i 9 grudnia odbędzie się kolejna edycja Wampiriady, charytatywnej akcji organizowanej przez Niezależne Zrzeszenie Studentów Szkoły Głównej Handlowej. Inicjatywa ma na celu szerzenie idei honorowego krwiodawstwa oraz promowanie zdrowego trybu życia wśród studentów.

Dzięki współpracy z Regionalnym Centrum Krwiodawstwa i Krwiolecznictwa zostanie przeprowadzona zbiórka krwi. Mobilna stacja krwiodawstwa (tzw. krwiobus), którym dysponuje warszawska jednostka, umożliwi wszystkim chętnym szybkie i wygodne oddanie krwi. Specjalny pojazd będzie znajdował się na terenie kampusu SGH (parking przy Gmachu Głównym) między **9:30 a 14:30**.

Krew jest czymś niezwykle cennym. Jej jednorazowe oddanie może uratować życie trzech osób. Każdego krwiodawcę

można zatem uznać za bohatera! Organizatorzy doceniają wzorową postawę uczestników akcji. Każdy z nich otrzyma, oprócz tradycyjnych ośmiu czekolad, specjalne upominki zgromadzone dzięki uprzejmości partnerów akcji. Od kiedy Wampiriada po raz pierwszy zagościła w Szkole Głównej Handlowej, ich liczba stale rośnie. Tegoroczną wiosenną edycję wsparło aż sześćdziesiąt firm i instytucji kulturalnych.

Odkąd w 1999 roku w Krakowie odbyła się pierwsza edycja Wampiriady, Niezależne Zrzeszenie Studentów, działające również w kilkudziesięciu innych polskich uczelniach, regularnie zachęca studentów oraz mieszkańców ośrodków akademickich do wzięcia udziału w akcji. Coraz częściej osoby niezwiązane ze szkołami wyższymi decydują się wesprzeć to przedsięwzięcie. Dzięki temu ilość zebranej krwi wzrasta wraz z każdą edycją – w kwietniu tego roku, tylko w Szkole Głównej Handlowej, zgłosiło się – rekordowo – ponad dwieście chętnych osób.

Szybko rosnące zapotrzebowanie na krew przy nieznacznie zwiększającej się grupie krwiodawców stanowi problem w wielu regionach Polski. Krwi nie można niczym zastąpić, dlatego należy podkreślać znaczenie honorowego krwiodawstwa oraz stopniowo zwiększać świadomość społeczeństwa. Warto zatem wesprzeć akcję i w ciągu kilku minut odmienić los drugiego człowieka.

Więcej informacji:
www.facebook.com/wampiriada.sgh
www.wampiriada.nzssgh.pl
Justyna Bąk

Warsztaty umiejętności miękkich

Deloitte.

Biuro Karier zaprasza wszystkich studentów na nowy cykl warsztatów poświęconych umiejętnościom miękkim. Warsztaty te będą prowadzone przez następujące firmy zrzeszone w Klubie Partnerów SGH: DB Schenker, Deloitte, EY (dawniej Ernst & Young), KPMG Sp. z o.o., L'Oréal Polska Sp. z o.o.

W grudniu br. odbędą się dwa takie spotkania:

- **4 grudnia br.** firma Deloitte zaprasza na warsztat pt. „**Pokaż, co w Tobie najlepsze**”, podczas którego uczestnicy dowiedzą się, jak najlepiej zaprezentować się w czasie procesu rekrutacji na rozmowie kwalifikacyjnej lub Assessment Centre; jak zapanować nad stresem i kontrolować głos oraz jaki jest wpływ języka ciała i komunikacji niewerbalnej na odbiorców. Warsztat poprowadzi: Magdalena Kruk-Pieleśiak, HR Senior Coordinator z firmy Deloitte.
- **11 grudnia br.** odbędzie się warsztat firmy EY (dawniej Ernst & Young) pt. „**Czym są sytuacje trudne?**”. Warsztat ten będzie poświęcony analizie najczęściej występujących sytuacji trudnych, z jakimi możemy zetknąć się codziennie. Czym różni się sytuacja trudna od sytuacji kryzysowej?

Jakie postawy najczęściej przyjmujemy w sytuacjach trudnych lub konfliktowych i jakich błędów można uniknąć, działając asertywnie? Warsztat ten to doskonała okazja do poszerzenia swojej wiedzy z zakresu dynamiki grupy oraz technik asertywności. Szkolenie przeprowadzi Karolina Lignar-Paczocha, starszy specjalista ds. szkoleń EY.

Przypominamy także o możliwości uczestniczenia w warsztatach prowadzonych przez naszych doradców zawodowych („Rekrutacja i selekcja bez tajemnic”, „Assessment Centre, Autoprezentacja”) – szczegóły na www.kariera.sgh.waw.pl, zakładka Doradca zawodowy. Najbliższy warsztat „**Autoprezentacja**” odbędzie się już **4 grudnia br.** (przed warsztatem firmy Deloitte).

Więcej informacji na temat warsztatów organizowanych przez Biuro Karier znajduje się w serwisie Kariera (www.kariera.sgh.waw.pl). Zapisy na warsztaty – zakładka Wydarzenia.

W następnym numerze „Gazety SGH” pojawi się zapowiedź warsztatów styczniowych. Serdecznie zapraszamy!

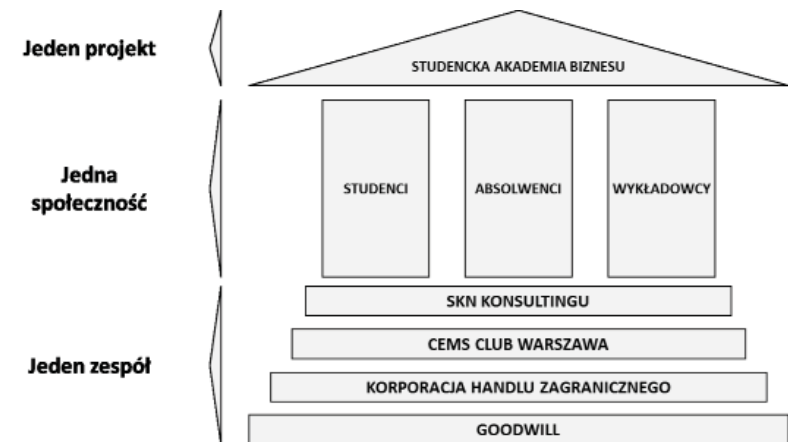
Studencka Akademia Biznesu – fundamenty położone

Jednym z czynników, który najbardziej wyróżnia Szkołę Główną Handlową w Warszawie spośród innych uczelni w naszym kraju jest silnie rozwinięta działalność studencka. W SGH działa około 40 prężnych kół naukowych, 20 organizacji studenckich, redakcja Magiel oraz reprezentacja wszystkich studentów, czyli Samorząd Studentów. W większości, działalność każdej z jednostek skupia się wokół przeprowadzania projektów, których charakter zaczyna się na profilu biznesowym, poprzez badania naukowe, a kończy na akcjach społecznych, czy CSR'owych.

Kij ma jednak również drugi koniec. Tak duża liczba organizacji, o jednocześnie zbliżonym lub zahaczającym o siebie profilu działalności, zwiększa prawdopodobieństwo kanibalizacji podobnych, choć przygotowywanych przez różne organizacje studenckie i różne zespoły projektowe, projektów. Można przyjąć, iż oddolne generowanie zdrowej konkurencji tylko i wyłącznie motywuje do dostarczania lepszej od innych treści projektu, a co za tym idzie, projekty są realizowane na profesjonalnym poziomie, a ich organizatorzy uzyskują bezcenne doświadczenie i umiejętności. Niestety, ostatnio można było odczuć również spadek wartości każdego z takich projektów.

Do głównych czynników odpowiadających za to zjawisko należą brak unikatowości i zbyt duża oferta podobnych projektów w tym samym czasie, która nie pozwala potencjalnym słuchaczom na bycie „zawsze i wszędzie”. Rezultatem są spadająca frekwencja wśród uczestników, niespełnione obietnice wobec prelegentów i brak satysfakcji z wykonanej, ciężkiej pracy wśród organizatorów. Opisywane następstwa były możliwe do zaobserwowania w znanych wszystkim wykładach i spotkaniach ze znanymi ludźmi świata biznesu, polityki i dyplomacji, którzy niejednokrotnie należeli do grona zamienionych absolwentów naszej Uczelni. Mowa tu m.in. o projektach:

- „CEMS Meet CEO” organizowany przez CEMS Club Warszawa
- „GoodWill Business School” pod szyldem GoodWilli i stowarzyszenia KHZ

- Spotkania w ramach Akademii Private Equity organizowanej przez SKN Konsultingu.

Rozumiejąc wagę tych projektów, ich wartość dodaną tak dla studentów, jak i SGH jako instytucji, trzy organizacje studenckie CEMS Club Warszawa, GoodWill i SKN Konsultingu, przy współpracy ze stowarzyszeniem absolwentów Korporacja HZ, postanowiły połączyć siły i wprowadzić nową jakość w ramach organizacji wyżej wymienionych wykładów. Przedstawiamy Studencką Akademię Biznesu.

Misja projektu pozostała niezmieniona. Integrujemy społeczność akademicką SGH, do której należą studenci, wykładowcy i absolwenci, poszerzamy wiedzę poprzez doświadczenia prelegentów, promujemy Uczelnię i co najważniejsze, budujemy świadomość wśród studentów, iż osoby piastujące obecnie najważniejsze stanowiska w świecie biznesu, polityki i dyplomacji, również kiedyś zasiadały w aulach SGH, na tych samych miejscach, co my dziś. Idziemy z jasnym komunikatem, *Jeśli oni mogli, Ty też masz szansę.*

Misja ta sama, strategia rozwoju z długim horyzontem czasowym, która znacznie wybiega poza standardy obecnie prowadzonych projektów. Aby jednak przejść do kolejnych faz działania, najpierw musimy uporządkować i ujednolicić aktualną strukturę tego typu projektów, co pozwoli na wdrażanie innowacyjnych rozwiązań, które potrzebują spójnych wartości, większej skali i jednolitego komunikatu. Nakre-

ślamy nasze plany w klimacie tajemniczości, aby z jednej strony wzbudzić ciekawość, ale z drugiej zapowiedzieć, iż w naszych działaniach jest głębszy sens. Nie możemy się doczekać ich upublicznienia.

Podsumowując, pierwszym etapem Studenckiej Akademii Biznesu pozostają cykliczne spotkania z czołowymi przedstawicielami świata biznesu w Polsce. Nasi goście będą zabierać głos w dyskusjach dotyczących problemów współczesnej ekonomii oraz dzielić się ze studentami swoim doświadczeniem zawodowym.

Wykorzystując tę okazję, chcielibyśmy serdecznie zaprosić Państwa na wykład inauguracyjny SAB, który odbędzie się 4 grudnia 2013 roku o godz. 19:00 w Auli Głównej SGH. Naszym gościem będzie Małgorzata Kołakowska, absolwentka Wydziału Handlu Zagranicznego SGPiS, a obecnie prezes ING Banku Śląskiego. W ramach wykładu zostaną zaprezentowane ostatnie, innowacyjne rozwiązania, jakie zaimplementowano w Banku ING oraz najciekawsze i zarazem najtrudniejsze projekty, z jakimi musiała się zmierzyć prezes M. Kołakowska podczas swojej kariery zawodowej w banku. Więcej informacji na: studenckaakademiabiznesu.pl Serdecznie zapraszamy!

Magda Różańska i Piotr Mądry

Rektor SGH prof. dr hab. Tomasz Szapiro na Conference Europa
Sorbona, 26–27 października 2013

CEMS jako przepustka do obecności SGH na forum światowym

Szkoła Główna Handlowa od 1996 roku uczestniczy w edukacyjnym aliansie Community of European Management School (CEMS), który zrzesza 29 uczelni z całego świata. Obecność SGH w CEMS daje szansę udziału naszym studentom w specjalistycznym programie menedżerskim na poziomie studiów magisterskich. CEMS obejmuje wspólny program realizowany w każdej z uczelni partnerskich z 29 krajów, na który składa się określony zestaw przedmiotów: Block Seminar (kurs przed rozpoczęciem roku akademickiego), wykłady obowiązkowe (core) i do wyboru (electives), Skills Seminar (seminaria rozwijające określone umiejętności) oraz Business Projects (projekty realizowane we współpracy z firmami mające na celu rozwiązanie określonego praktycznego problemu). Bardzo dużą wagę przywiązuje się do praktycznej orientacji zajęć, gdyż zgodnie z założeniami celem programu jest przygotowanie studentów zainteresowanych karierą międzynarodową (ze wszystkimi jej zaletami i wyzwaniem) do podjęcia pracy w korporacjach. Jednak CEMS to nie tylko wykłady i zajęcia praktyczne, seminaria czy spotkania z firmami. CEMS jest rozumiany jako platforma współpracy między wykładowcami, studentami działającymi między innymi w ramach CEMS Clubu czy Global Student Board, 60 partnerami korporacyjnymi i innymi współpracującymi firmami, 4 partnerami społecznymi oraz absolwentami zrzeszonymi w Alumni Association, którzy niezwykle aktywnie uczestniczą w przygotowaniu młodych ludzi do wejścia na rynek pracy.

Program CEMS stanowi unikalną sieć powiązań studentów, praktyków, regulatorów, naukowców, polityków. Obecność SGH w CEMS daje naszej Uczelni nie tylko dostęp do najlepszych praktyk z zakresu prowadzenia zajęć dydaktycznych i badań naukowych, ale także umożliwia udział w procesie kształtowania współczesnej rzeczywistości społecznej i ekonomicznej. Przedstawiciele SGH angażują się w pracę w tej sieciowej organizacji zarówno na spotkaniach na szczeblu strategicznym (w których uczestniczą rektorzy), prace zespołów roboczych (w których uczestniczą dyrektor akademicki, menedżer programu i inni członkowie biura CEMS SGH oraz studenci) oraz w prace badawcze i rozwój dydaktyki (w których uczestniczą wykładowcy). Najbardziej aktywnymi wykładowcami są prof. dr hab. Adam Budnikowski i dr hab. Jacek Miroński, prof. SGH, którzy biorą udział w grupach tematycznych, co przekłada się na ich osiągnięcia zarówno w wymiarze dydaktycznym, jak i naukowo-badawczym. Liderami współpracy z partnerami korporacyjnymi są dr hab. Piotr Płoszajski, prof. SGH oraz dr Jakub Brdulak, którzy prowadzą przedmioty z regularnym i aktywnym udziałem firm. Studenci biorą również udział i współorganizują różnego rodzaju imprezy i eventy, jak targi pracy, Regional Events, Corporate Partners Benchmarking Meetings czy stałe spotkania w ramach Student Board i udział w Annual Event.

Członkostwo w tak elitarnej grupie zapewnia SGH unikalną możliwość udziału w wielu prestiżowych wydarzeniach, które pozwalają zrozumieć i śledzić na bieżąco zachodzące w otoczeniu zmiany i działania podejmowane przez przedsiębiorstwa i poszczególne instytucje, oraz współtworzenie rzeczywistości, w jakiej SGH działa. Ilustracją wartości i znaczenia obecności naszej Uczel-

ni w CEMS jest zaproszenie rektora SGH prof. dr hab. Tomasza Szapiro do udziału w organizowanej w dniach 26–27 października br. na Sorbonie Conference Europa (<http://conference-europa.eu/en/>). Konferencja ta odbywała się pod wymownym tytułem „Imagine the Future, Make it Happen” i stawiała sobie za cel wskazanie kierunków rozwoju dla przeżywającej kryzys Europy. Organizatorzy konferencji dążyli do identyfikacji współczesnych tendencji zachodzących w sferze społecznej, ekonomicznej, technologicznej i kulturowej wraz z określeniem możliwości postępu i rewitalizacji w Europie. Obszarami, na których skupiona została debata były kwestie zrównoważonego rozwoju, granic rozwoju nauki, mobilności i rozwoju kulturowego oraz różnorodności społeczeństw. Conference Europa była niezwykle prestiżowym wydarzeniem, w którym udział wzięli wybitni intelektualiści, wpływowi praktycy, politycy, przedstawiciele mediów, instytucji, jak również studenci oraz przedstawiciele młodego pokolenia liderów. Wśród uczestników znalazły się takie osobistości jak: Michel Barnier, komisarz UE ds. wspólnego rynku, Pierre Nanterme, prezes Accenture World, Frans Timmermans, minister spraw zagranicznych Holandii, Barthelemy Jobert, prezydent Paris-Sorbonne, Valdis Dombrovskis, premier Lotwy, John Kay, ekonomista, Boerge Diderichsen, vice-prezes Novo Nordisk, Aart Jan De Geus, przewodniczący Fundacji Bertelsmanna, Philippe Van Parijs, filozof, Cédric Villani, matematyk, laureat Medalu Fieldsa z Henri Poincaré Institute, Sandro Gozi, vice przewodniczący Demokratycznej Partii Włoch czy Ulf von Rauchhaupt z Frankfurter Allgemeine Zeitung (więcej na <http://conference-europa.eu/en/speakers/>).

Patronat nad konferencją objęły zarówno znane korporacje, media, jak i uczelnie. Wśród partnerów konferencji znalazły się między innymi (więcej na <http://conference-europa.eu/en/partners/>):

- z sektora mediów takie firmy jak: Thomson Reuters, Les Echos, L'Express, Arte, Euronews, Acteurs de l'Economie, Pour la Science etc.,
- z ramienia instytucji akademickich: Paris-Sorbonne University, College of Europe, University of Cologne, Bocconi University, Aachen University, Szkoła Główna Handlowa w Warszawie, CEMS Network,
- z ramienia korporacji: Accenture, Allianz, Dior, Institut Mérieux, Fondation Roi Baudoin, RATP, Total.

Obecność rektora SGH prof. dr hab. Tomasza Szapiro oraz zaproszenie SGH do objęcia patronatem tak prestiżowego wydarzenia w Europie było możliwe dzięki bezpośrednim kontaktom z Guillaume'm Klossa, prezydentem CEMS Alumni Committee, zapoczątkowanym na CEMS-owskich spotkaniach. Zarówno rektor Szapiro, jak i prezydent Klossa przywiązują wagę do rozwoju znaczenia CEMS na arenie międzynarodowej, nie tylko w odniesieniu do systemu edukacji, ale również w odniesieniu do pozycji w sferze gospodarczej i na arenie politycznej. Udział Rektora SGH w pierwszym panelu konferencji poświęconym strategii rozwoju Europy wśród tak wybitnego grona intelektualistów, polityków i praktyków gospodarczych jest niezwykle ważnym sygnałem postrzegania miejsca i znaczenia naszej Uczelni w świecie.

Maria Aluchna

Od redakcji

Głównym celem międzynarodowego badania PISA (*Programme for International Student Assessment*) jest poprawa jakości nauczania oraz zdobycie i porównanie danych o umiejętnościach 15-latków w trzech podstawowych dziedzinach: czytanie i interpretacja, matematyka oraz rozumowanie w naukach przyrodniczych. W 2003 r. zbadano dodatkowo umiejętność rozwiązywania problemów, w 2012 – umiejętności ekonomiczne. Przyjęta metodologia pozwala porównywać wyniki badań poszczególnych krajów (choć pojawiają się wątpliwości, czy te dane, głównie z uwagi na różnice pomiędzy systemami edukacji, są w pełni porównywalne), jak i wyniki badań w czasie.

Badanie realizowane jest co trzy lata, począwszy od 2000 r., pod patronatem OECD. Ostatnie przeprowadzono w marcu 2012 r. (jego wyniki ogłoszone będą 3 grudnia br.).

5 listopada br. odbyła się w SGGW konferencja „*W oczekiwaniu na wyniki kolejnego badania w ramach Programu Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów (PISA) – przeszłość, teraźniejszość i przyszłość*”. Zorganizowały ją dwie instytucje: Instytut Problemów Współczesnej Cywilizacji im. Marka Dietricha oraz Ministerstwo Edukacji Narodowej. Adresaci (i uczestnicy) konferencji to nauczyciele gimnazjów i liceów, pracownicy kuratoriów, pracownicy szkół wyższych odpowiedzialni za rekrutację na studia oraz osoby zainteresowane edukacją na poziomie średnim, jej kondycją, jakością i perspektywami rozwoju.

W trakcie obrad omówiono metodykę badania i zaprezentowano dotychczasowe jego wyniki, ze szczególnym uwzględnieniem pozycji Polski. Na kolejnych stronach przedstawiamy relację z tej debaty. Jednocześnie gorąco zapraszamy 12 grudnia do SGH, na konferencję, na której zaprezentowane będą wyniki PISA 2012.

Rozmawiajmy o edukacji

Instytut Problemów Współczesnej Cywilizacji im. Marka Dietricha jest jednostką międzyuczelnianą, założoną w 1996 roku przez stołeczne szkoły wyższe: Politechnikę Warszawską, Szkołę Główną Gospodarstwa Wiejskiego, Szkołę Główną Handlową, Uniwersytet Warszawski oraz Warszawski Uniwersytet Medyczny. Instytut powstał z inicjatywy Pana Profesora Marka Dietricha, wybitnego polskiego uczonego i rektora Politechniki Warszawskiej w latach 1990-1996, który kierował IPWC od chwili jego powstania aż do 2008 roku. Ideą przewodnią powstania Instytutu była konieczność zrozumienia współczesnego, dynamicznie zmieniającego się świata. Stąd, od samego początku, formułę funkcjonowania IPWC stanowiło prowadzenie studiów nad społecznym zrozumieniem problemów współczesnej cywilizacji, prognozowanie wpływu rozwoju nauki i techniki na przyszły kształt społeczeństwa, w szczególności społeczności akademickiej, a także podejmowanie działań zmierzających do uniwersalizacji świadomości społecznej. W centrum zainteresowań Instytutu pozostawała także działalność na rzecz rozwoju i integracji środowiska akademickiego. Ramy te wpisane zostały do statutu IPWC.

W momencie utworzenia Instytutu wykuwał się pomysł przeprowadzenia – mającego ponadregionalny zasięg – badania, pozwalającego na uzyskanie porównywalnych danych o umiejętnościach uczniów w wieku 15 lat. Projekt ten został ostatecznie zrealizowany przez Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju i od lat funkcjonuje pod nazwą Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów. Projekt PISA związany był (i jest) z potrzebą dostosowania systemów oświatowych do wymogów nowej rzeczywistości. Cel perspektywiczny stanowi kształtowanie młodych ludzi w ten sposób, aby w dorosłym życiu mogli wypełniać liczne role: członka rodziny, wspólnoty lokalnej i społeczeństwa. Z uwagi na dynamikę zmian oraz brak możliwości precyzyjnego określenia rozwoju społecznego, gospodarczego i technologicznego twórcy badania PISA zakładali, że system oświaty ma nauczyć młodego człowieka zdolności adaptacyjnych.

Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów, niejako *ex definitione*, znalazł się w obszarze zainteresowań IPWC. Właściwa edukacja na poziomie podstawowym

i średnim stanowi przecież jedno z najważniejszych wyzwań obecnych czasów. Od nabytych umiejętności zależeć będzie przyszłość kolejnych pokoleń. Odpowiednie przygotowanie młodych ludzi jest także bardzo istotne dla szkół wyższych, których zadaniem pozostaje formowanie elit społecznych.

Dotychczas problematyka edukacyjna, na wszystkich poziomach kształcenia, stanowiła oś prac analityczno-badawczych Instytutu. Warto wspomnieć chociażby, między innymi, seminaria: „Ekonomiczne i społeczne skutki niedostatków edukacyjnych społeczeństwa polskiego” (2000 r.), „Kierunki kształcenia i standardy nauczania w polskim szkolnictwie wyższym” (2003 r.), „Polskie uczelnie XXI wieku” (2006 r.), „Strategia nauczania matematyki w Polsce – wdrożenie nowej podstawy programowej” (2010 r.), czy „Jaka rekrutacja na studia po roku 2015?” (2012 r.). Także zagadnienie globalnych badań edukacyjnych było przedmiotem zainteresowań IPWC. Zorganizowaliśmy debatę pod tytułem „PISA 2006”, a niedawno konferencję „W oczekiwaniu na wyniki kolejnego badania w ramach Programu Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów (PISA) – przeszłość, teraźniejszość i przyszłość”. Ta ostatnia konferencja została bardzo dobrze przyjęta, co dowodzi tego, że publiczna debata w tym zakresie jest potrzebna. Szczególnie teraz, z uwagi na zgłoszoną propozycję przeprowadzenia referendum oświatowego, taki dialog staje się wręcz konieczny. Chciałbym podkreślić, że zadaniem Instytutu, jednostki naukowo-badawczej, nie jest formułowanie jednoznacznych odpowiedzi, a jedynie ocena zjawiska i przedstawianie propozycji rozwiązań.

Z ubolewaniem stwierdzam, że tak ważna kwestia jak edukacja, w tym przypadku edukacja na szczeblu średnim i czynnik pozwalający na kształtowanie systemu oświaty – Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów, są pomijane w środkach masowego przekazu. Dlatego też gorąco zachęcam do uczestnictwa w konferencji poświęconej ogłoszeniu ostatnich wyników badania PISA, która odbędzie się 12 grudnia br. w Szkole Głównej Handlowej w Warszawie. Na zakończenie, ku przestrodze, posłużę się paremią łacińską – *absens carens*.

Prof. dr. hab. Tomasz Borecki,
dyrektor IPWC

Globalne badanie kompetencyjne – Program PISA

Wprowadzenie

W związku ze zmianami politycznymi, społecznymi i gospodarczymi problem odpowiedniego kształcenia stał się w latach 90. ubiegłego wieku tematem szeroko dyskutowanym na świecie. Na zlecenie Organizacji Narodów Zjednoczonych do Spraw Oświaty, Nauki i Kultury (UNESCO) opracowany został raport, działający pod przewodnictwem Jacques'a Delors'a, Międzynarodowej Komisji do Spraw Edukacji w XXI wieku. W raporcie wskazano na uwarunkowania społeczno-gospodarcze pojawiające się już wówczas, przykładowo „demateryalizację” pracy i wynikający z niej rozwój sektora usługowego. Raport dowodził też zależności między edukacją a umiejętnościami wymaganymi na rynku pracy.

Pojawił się wówczas pomysł prowadzenia badań, których celem byłoby uzyskanie porównywalnych danych o umiejętnościach ludzi (dzieci, młodzieży i dorosłych). Idea ta została dostrzeżona przez dwie organizacje międzynarodowe, mianowicie Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju (OECD) oraz Międzynarodowe Stowarzyszenie Ewaluacji Osiągnięć Edukacyjnych (IAE), które podjęły działania w tym zakresie¹.

W grudniu br. ogłoszone zostaną wyniki jednego z takich badań, mianowicie organizowanego przez OECD badania pod nazwą Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów (PISA), a w Szkole Głównej Handlowej odbędzie się ogólnopolska konferencja na ten temat.

Badanie PISA

Projekt PISA jest jednym z pierwszych programów w zakresie światowych badań kompetencyjnych, a jego początki sięgają 1997 roku (powstał wówczas ogólny projekt pod nazwą Program ds. definiowania i doboru kompetencji). Badanie przeprowadzane jest w cyklu trzyletnim, przy czym wyniki pierwszego badania zostały ogłoszone w 2000 r. Analiza obejmuje swoim zakresem młodzież w wieku 15

lat (w Polsce badania są prowadzone w gimnazjach, również prywatnych, a także liceach ogólnokształcących, średnich szkołach zawodowych i zasadniczych szkołach zawodowych). Istotny pozostaje także fakt, że w badaniu PISA uczestniczą nie tylko państwa członkowskie OECD, ale też inne kraje (formuła dopuszcza przeprowadzenie badania w konkretnym mieście lub regionie danego państwa – przykład Dubaju). W pierwszym badaniu wzięły udział 43 państwa, a w ostatnim już 64 (są to podmioty ze wszystkich zaludnionych kontynentów).

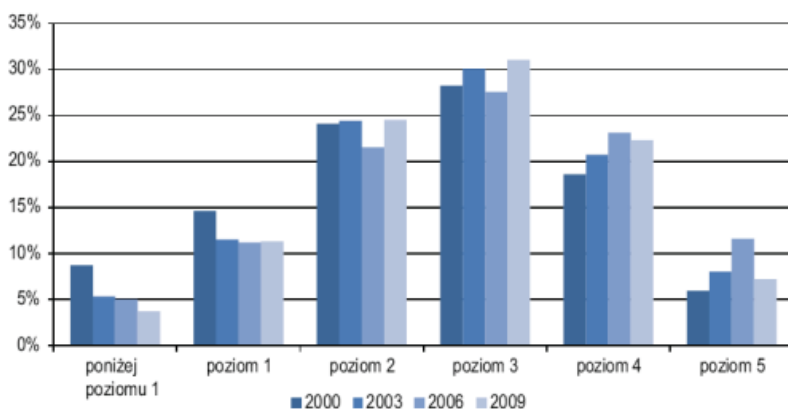
Program PISA obejmuje trzy podstawowe obszary badawcze, mianowicie kompetencje w zakresie czytania („reading literacy”), kompetencje w zakresie matematyki („mathematical literacy”) i kompetencje w zakresie nauk przyrodniczych („scientific literacy”). Warto dodać, że w ramach obecnej edycji projektu przeprowadzono dodatkowo badania w zakresie umiejętności ekonomicznych („financial literacy”).

W każdym obszarze badawczym ustalone są kompetencje, które podlegają pomiarowi, a ponadto a priori określa się poziomy wiedzy badanych, przy czym skala ustalona jest w zakresie od około 250 do około 700 punktów. Przykładowo, w przypadku badania dotyczącego czytania oceniane są umiejętności obejmujące wyszukiwanie informacji, interpretację tekstu oraz refleksję i argumentację. Dodatkowo

wszystkie obszary badania PISA podzielone zostały na 6 poziomów w skali narastania stopnia trudności. Są to zadania o względnie niskim stopniu trudności (poziom 1 i 2), zadania o umiarkowanym stopniu trudności (poziom 3 i 4) oraz zadania o względnie wysokim stopniu trudności (poziom 5 i 6). Taka formuła pozwala pogrupować uczniów pod względem ich zdolności do prawidłowego wykonywania zadań z poszczególnych poziomów. Badani są zatem klasyfikowani jako osoby posiadające kompetencje na poziomach od 1 do 6, względnie osoby posiadające umiejętności gorsze od tych, które zostały wskazane na poziomie 1. Przyrost umiejętności na kolejnych poziomach ma charakter kumulatywny, co oznacza, że poziom wyższy zawiera umiejętności z poziomów niższych.

Pozycja Polski w badaniu PISA

Polska bierze udział w projekcie PISA od początku jego istnienia. Wyniki uzyskiwane przez naszych piętnastolatków są bardzo dobre (czytanie), dobre (nauki przyrodnicze) i średnie (matematyka). Mając na względzie generalną klasyfikację w ostatnim badaniu uplasowaliśmy się odpowiednio na miejscach: 15 uzyskując 500 punktów, 19 z 508 punktami i 25 zdobywając 495 punktów (za wyjątkiem matematyki to wyniki powyżej średniej OECD). W ścisłej czołówce pozostają od lat Finlandia,

Rys 1. Wyniki badania w zakresie czytania – odsetki uczniów na poszczególnych poziomach umiejętności w Polsce w kolejnych latach badania.

Korea Południowa i Singapur. Ważne jest, że udało się poprawić pozycję rankingową Polski, przede wszystkim w zakresie umiejętności czytania ze zrozumieniem (zob. rys. 1).

Inne globalne badania kompetencyjne

Jeśli chodzi o Organizację Współpracy Gospodarczej i Rozwoju to badanie PISA nie jest jedyną prowadzoną analizą. Obecnie OECD realizuje dwa globalne projekty, tj. Międzynarodowe Badanie Nauczania i Uczenia Się (TALIS) oraz Międzynarodowe Badanie Kompetencji Osób Dorosłych (PIAAC). Odnosnie do pierwszego z nich badaniem objęci są nauczyciele i dyrektorzy szkół, natomiast PIAAC dotyczy osób w wieku od 16 do 65 roku życia.

Z kolei IAE prowadzi dwa globalne projekty badawcze pod nazwą Międzynarodowe Badanie Wyników Nauczania Matematyki i Nauk Przyrodniczych (TIMSS) oraz Międzynarodowe Badanie Postępów Biegłości w Czytaniu (PIRLS). Oba są skierowane do młodzieży w wieku 10 lat².

Podsumowanie

W październiku tego roku OECD przedstawiła raport pod tytułem *Looking to 2060: A global vision of long-term growth*, w którym za podstawę rozwoju społeczno-gospodarczego uznano edukację na wszystkich poziomach kształcenia zgodnie z regułą uczenia się przez całe życie (*Life Long Learning*). Uznano, że wysoki poziom alfabetyzmu stanowi podwalinę dla dobrobytu społeczeństw i rozwoju demokracji. Pozostają z nadzieją, że niniejszy tekst zachęci studentów SGH do zainteresowania się problemem badań kompetencyjnych, w tym badaniem PISA.

Michał Kruk

¹Obecnie w prowadzenie globalnych badań kompetencyjnych zaangażowana jest także Unia Europejska (poprzez udział Wspólnych Centrów Badawczych podlegających Komisji Europejskiej).

²Warto wspomnieć też o zrealizowanym w 2012 roku projekcie unijnym, badaniu pod nazwą Europejskie Badanie Kompetencji Językowych (ESLC), który dotyczy języka angielskiego. W ramach tego projektu analizie poddane zostały umiejętności gimnazjalistów.

Recepcja wyników badań PISA i PIAAC w Niemczech, Wielkiej Brytanii, Hiszpanii i Polsce

Wprowadzenie

Krótką charakterystyka globalnych badań kompetencyjnych funkcjonujących pod nazwami Program Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów (PISA) i Międzynarodowe Badanie Kompetencji Osób Dorosłych (PIAAC) została przedstawiona w niniejszym numerze (zob. „Globalne badania kompetencyjne – Program PISA”)¹. Trzeba uzupełnić, że badanie PIAAC stanowi odpowiednik badania PISA, przy czym jest ono skierowane do dorosłych (tj. osób w wieku od 16 do 65 roku życia), a respondenci poddawani są pomiarowi umiejętności w zakresie interpretacji tekstu, rozumowania matematycznego oraz korzystania z technologii informacyjno-komunikacyjnych. W większości państw uczestniczących w przedmiotowych badaniach ich wyniki stanowiły istotny element debaty publicznej. Warto przyrzeć się tej dyskusji z uwagi na doniosłość badań PISA i PIAAC dla kształtowania systemów oświatowych.

Niemcy

W Niemczech, po ogłoszeniu rezultatów pierwszego badania z 2000 roku i ujawnieniu słabych wyników niemieckich piętnastolatków, rozpetęła się burza „edukacyjna”. Sprawą zajął się Bundestag, w którym odbyły się liczne debaty na temat rezultatów badania PISA w Niemczech, konieczności poprawy pozycji RFN w rankingu i propozycji reform oświatowych. Posiedzenia te w literaturze niemieckiej określa się mianem „PISA Debatten”. Temat wyników PISA poruszały często niemieckie środki masowego przekazu; problem ten jest zresztą wciąż szeroko dyskutowany. Na stronie internetowej tygodnika „Der Spiegel” znajduje się odrębny link poświęcony badaniu PISA, który zawiera artykuły na temat badań kompetencyjnych prowadzonych przez OECD i wyniki tych badań.

Rezultaty badania Programu Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów stanowiły także przedmiot analiz naukowych w Niemczech. Jedną z pierwszych pozycji na ten temat była książka Berndta Fahrholza z 2002 roku pod tytułem *Nach dem Pisa-Schock: Plädoyers für eine Bildungsreform* (Po szoku związanym z ogłoszeniem wyników PISA: mowa oskarżycielska na rzecz reformy edukacyjnej). Warto odnotować, że pojęcie „PISA-Schock” występuje obecnie nie tylko w piśmiennictwie niemieckim, ale też międzynarodowym. W niemieckiej literaturze wskazywano na relację wyników kształcenia i funkcjonowania młodych ludzi w tzw. „nowej” gospodarce – problem ten nakreślił między innymi Johannes Karl w swojej książce pod tytułem *Deutsche Schulen – New Economy und PISA Schock* (Niemieckie szkoły – nowa gospodarka i PISA-szok).

W odpowiedzi na przedmiotową debatę częściowe reformy zostały przeprowadzone na poziomie landów, a kwestia edukacji, w tym edukacji na poziomie *Sekundarstufe I* obejmującym szkołę główną (*Hauptschule*), szkołę realną (*Realschule*) i gimnazjum (*Gymnasium*) pozostaje jednym z głównych tematów życia społecznego i politycznego, o czym świadczy tegoroczna kampania wyborcza do Bundestagu. W swoim programie wyborczym CDU i CSU odrębny punkt „Bildungsrepublik Deutschland” poświęcił edukacji nawiązując do nazwy państwa i sugerując, że chodzi o stworzenie Republiki Edukacyjnej Niemiec. O tym jaką rolę odgrywa edukacja może świadczyć fakt, że w Niemczech firmie konsultingowej

KPMG zostały zlecone badania mające na celu monitorowanie efektów kształcenia piętnastolatków².

Wielka Brytania

W Wielkiej Brytanii temat badań kompetencyjnych, w tym badania PISA, również pozostaje w centrum uwagi środków masowego przekazu. Tygodnik „The Economist” rozpoczął bieżący rok tekstem „PISA envy”, sygnalizując, że jednym z najważniejszych wydarzeń Anno Domini 2013 będzie ogłoszenie wyników badania Programu Międzynarodowej Oceny Umiejętności Uczniów. Na początku października, w związku z ogłoszeniem wyników PIAAC, w prasie brytyjskiej pojawiło się wiele artykułów na temat wyników tego badania, przy czym w alarmujący sposób wskazywano na bardzo złe rezultaty osiągnięte przez Brytyjczyków. Przykład stanowi tekst „British education in crisis?” opublikowany w tygodniku „The Independent”. Także radio BBC zajęło się tą sprawą poświęcając jej między innymi w całości blisko 45-minutową audycję „World at One” (8 października br.). O komentarz poproszony został Matthew Hancock, powołany niedawno na stanowisko podsekretarza stanu ds. umiejętności i przedsiębiorczości, który podkreślił, że słabo rozwinięte kompetencje w zakresie czytania oraz liczenia negatywnie wpływają na rynek pracy, a także konkurencyjność i atrakcyjność gospodarki Wielkiej Brytanii. Według brytyjskiego ministra sytuacja taka skutkuje tym, że pracodawcy mają już problemy ze znalezieniem odpowiednio wykwalifikowanych pracowników.

Hiszpania

Hiszpania w badaniu PIAAC wypadła fatalnie, zajmując ostatnią pozycję w zakresie kompetencji matematycznych i przedostatnie miejsce w obszarze dotyczącym rozumienia tekstu czytanego. Co istotne, w obu przypadkach zaledwie 5% ankietowanych Hiszpanów osiągnęło najwyższy czwarty lub piąty poziom umiejętności. Wyniki badania były szeroko komentowane w mass-mediach, a tytuły, które pojawiły się w największych dziennikach hiszpańskich są bardzo wymowne. „El País” pisał o kraju analfabetów (*Un país de analfabetos*) oraz umieścił tekst *Szkola hiszpańska i katastroficzne teorie* (*La escuela española y las teorías del desastre*). „La Razon” wskazał w tytule, że Hiszpanie są „na samym końcu w zakresie umiejętności dotyczących czytania i matematyki” (*A la cola en comprensión lectora y matemáticas*). Z kolei „ABC” nawoływał w tytule: *Uczmy się czytać* (*Aprendamos a leer*). Autor tekstu przyznał zresztą otwarcie: „jesteśmy durniami w matematyce i baranami w czytaniu ze zrozumieniem” („somos unos botarates en matemáticas y unos merluzos en comprensión lectora”). „El Mundo” przeprowadził natomiast eksperyment, w ramach którego zadawał pytania z testu PIAAC mieszkańcom Madrytu.

Wyniki sondy (m.in. krótki film), przykłady testowe i obszerna analiza problemu zostały umieszczone na stronie internetowej dziennika.

Polska

Odnosnie do stanu debaty na temat badania PISA w Polsce należy stwierdzić, że dyskusja taka praktycznie się nie toczy. Z prasówki obejmującej największe polskie tygodniki wynika, że zajmują się one tym problemem sporadycznie. W bieżącym roku o programach PISA i PIAAC tygodniki „Polityka”, „Uważam Rze”, „Newsweek”, „Wprost” i „Przekrój” informowały incydentalnie. Przykładowo, w numerze „Polityki” z 9 października tego roku, czyli tuż po ogłoszeniu wyników Międzynarodowego Badania Kompetencji Osób Dorosłych, pojawił się jedynie króciutki komentarz Sławomira Mizerskiego pod tytułem *Polska szkoła przetrwania*. Do problemu nawiązał jeszcze Ludwik Stomma w „Polityce” z 23 października tego roku w swoim felietonie o wymownym tytule *Instrukcja pralki*. We wskazanych tygodnikach nie pojawiła się jednak żadna szersza analiza problemu z przedstawieniem danych statystycznych badania PIAAC. Obecnie, w związku z proponowanym referendum oświatowym, które w założeniach ma dotyczyć między innymi likwidacji gimnazjów, program PISA jest dostrzegany w prasie codziennej, szczególnie w „Rzeczpospolitej” i niektórych stacjach radiowych, m.in. TOK FM.

Zakończenie

O poziomie zainteresowania programami PISA i PIAAC świadczy też liczba materiałów reklamowych na portalu YOUTUBE. Po wpisaniu do wyszukiwarki hasła „badanie PISA” pojawia się jedynie kilka linków (warto odtworzyć film pt. *Badanie metodą PISA – polski uczeń*). Filmów anglo-, niemiecko- i hiszpańskojęzycznych dotyczących przedmiotowych programów jest o wiele więcej. Ponadto, ze statystyk wynika, że są one częściej odtwarzane.

Zainteresowanie globalnymi badaniami kompetencyjnymi jest w Polsce niske. Wiązać to należy ze stanem wykształcenia polskiego społeczeństwa, co jednak w obliczu poprawy kompetencji młodych Polaków (na co wskazują wyniki badań PISA i PIAAC), podnoszącego się stopnia skoloryzacji na poziomie szkół wyższych i zmian zachodzących w świadomości społeczeństwa polskiego, powinno w niedalekiej przyszłości zaowocować większą uwagą w zakresie systemu oświaty i tego, co na nią wpływa.

Michał Kruk

¹Wyniki badania PIAAC ogłoszono w październiku tego roku, a wyniki projektu PISA zostaną upublicznione w grudniu br.

²Z analiz tych wyników, że najlepiej z poprawą wyników edukacyjnych poradziła sobie w ostatnich latach Saksonia.

Dział Programów Międzynarodowych

Invitation for Program Management Seminar 2014

Dział Programów Międzynarodowych informuje, że – podobnie jak w latach ubiegłych – CEEMAN organizuje w kwietniu 2014 r. Program Management Seminar. Jest to trzydniowy, intensywny program mający na celu podniesienie umiejętności menedżerów programów i projektów. Więcej informacji oraz dostęp do rejestracji on-line znajduje się na stronie <http://www.ceeman.org/programs-events/program-management-seminar>. Termin rejestracji upływa 31 stycznia 2014 r.

Свѣдѣніе
о погребеніи

Ученъ о. ф. 10 (ка. 4)
Дважды прѣсвѣщенъ

20. Кислород
 21. Водород
 22. Натрий
 23. Калий
 24. Магний
 25. Цинк
 26. Железо
 27. Медь
 28. Серебро
 29. Золото
 30. Ртуть

^Асѣно Иисусъ
^Апошлѣи по
 Иудѣи
 Иерусалимъ
 Иудѣи
 Иерусалимъ

1. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

Въ Свѣтъ Луки изомыхъ заны
зъного Побѣду Пинкото

ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ
ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΗΝ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΝ

[illegible]

John (Huxley)
Campania on 2d

YEMU 250 Nagosara 20
Ganga 250 Nagosara 20

[illegible][illegible]

Давидъ и ахисъ и ахисъ и ахисъ
Давидъ и ахисъ и ахисъ и ахисъ
Давидъ и ахисъ и ахисъ и ахисъ
Давидъ и ахисъ и ахисъ и ахисъ

Копія з книги, а саме,
Копія з книги,

1. ¹ ² ³ ⁴ ⁵ ⁶ ⁷ ⁸ ⁹ ¹⁰ ¹¹ ¹² ¹³ ¹⁴ ¹⁵ ¹⁶ ¹⁷ ¹⁸ ¹⁹ ²⁰ ²¹ ²² ²³ ²⁴ ²⁵ ²⁶ ²⁷ ²⁸ ²⁹ ³⁰ ³¹ ³² ³³ ³⁴ ³⁵ ³⁶ ³⁷ ³⁸ ³⁹ ⁴⁰ ⁴¹ ⁴² ⁴³ ⁴⁴ ⁴⁵ ⁴⁶ ⁴⁷ ⁴⁸ ⁴⁹ ⁵⁰ ⁵¹ ⁵² ⁵³ ⁵⁴ ⁵⁵ ⁵⁶ ⁵⁷ ⁵⁸ ⁵⁹ ⁶⁰ ⁶¹ ⁶² ⁶³ ⁶⁴ ⁶⁵ ⁶⁶ ⁶⁷ ⁶⁸ ⁶⁹ ⁷⁰ ⁷¹ ⁷² ⁷³ ⁷⁴ ⁷⁵ ⁷⁶ ⁷⁷ ⁷⁸ ⁷⁹ ⁸⁰ ⁸¹ ⁸² ⁸³ ⁸⁴ ⁸⁵ ⁸⁶ ⁸⁷ ⁸⁸ ⁸⁹ ⁹⁰ ⁹¹ ⁹² ⁹³ ⁹⁴ ⁹⁵ ⁹⁶ ⁹⁷ ⁹⁸ ⁹⁹ ¹⁰⁰ ¹⁰¹ ¹⁰² ¹⁰³ ¹⁰⁴ ¹⁰⁵ ¹⁰⁶ ¹⁰⁷ ¹⁰⁸ ¹⁰⁹ ¹¹⁰ ¹¹¹ ¹¹² ¹¹³ ¹¹⁴ ¹¹⁵ ¹¹⁶ ¹¹⁷ ¹¹⁸ ¹¹⁹ ¹²⁰ ¹²¹ ¹²² ¹²³ ¹²⁴ ¹²⁵ ¹²⁶ ¹²⁷ ¹²⁸ ¹²⁹ ¹³⁰ ¹³¹ ¹³² ¹³³ ¹³⁴ ¹³⁵ ¹³⁶ ¹³⁷ ¹³⁸ ¹³⁹ ¹⁴⁰ ¹⁴¹ ¹⁴² ¹⁴³ ¹⁴⁴ ¹⁴⁵ ¹⁴⁶ ¹⁴⁷ ¹⁴⁸ ¹⁴⁹ ¹⁵⁰ ¹⁵¹ ¹⁵² ¹⁵³ ¹⁵⁴ ¹⁵⁵ ¹⁵⁶ ¹⁵⁷ ¹⁵⁸ ¹⁵⁹ ¹⁶⁰ ¹⁶¹ ¹⁶² ¹⁶³ ¹⁶⁴ ¹⁶⁵ ¹⁶⁶ ¹⁶⁷ ¹⁶⁸ ¹⁶⁹ ¹⁷⁰ ¹⁷¹ ¹⁷² ¹⁷³ ¹⁷⁴ ¹⁷⁵ ¹⁷⁶ ¹⁷⁷ ¹⁷⁸ ¹⁷⁹ ¹⁸⁰ ¹⁸¹ ¹⁸² ¹⁸³ ¹⁸⁴ ¹⁸⁵ ¹⁸⁶ ¹⁸⁷ ¹⁸⁸ ¹⁸⁹ ¹⁹⁰ ¹⁹¹ ¹⁹² ¹⁹³ ¹⁹⁴ ¹⁹⁵ ¹⁹⁶ ¹⁹⁷ ¹⁹⁸ ¹⁹⁹ ²⁰⁰ ²⁰¹ ²⁰² ²⁰³ ²⁰⁴ ²⁰⁵ ²⁰⁶ ²⁰⁷ ²⁰⁸ ²⁰⁹ ²¹⁰ ²¹¹ ²¹² ²¹³ ²¹⁴ ²¹⁵ ²¹⁶ ²¹⁷ ²¹⁸ ²¹⁹ ²²⁰ ²²¹ ²²² ²²³ ²²⁴ ²²⁵ ²²⁶ ²²⁷ ²²⁸ ²²⁹ ²³⁰ ²³¹ ²³² ²³³ ²³⁴ ²³⁵ ²³⁶ ²³⁷ ²³⁸ ²³⁹ ²⁴⁰ ²⁴¹ ²⁴² ²⁴³ ²⁴⁴ ²⁴⁵ ²⁴⁶ ²⁴⁷ ²⁴⁸ ²⁴⁹ ²⁵⁰ ²⁵¹ ²⁵² ²⁵³ ²⁵⁴ ²⁵⁵ ²⁵⁶ ²⁵⁷ ²⁵⁸ ²⁵⁹ ²⁶⁰ ²⁶¹ ²⁶² ²⁶³ ²⁶⁴ ²⁶⁵ ²⁶⁶ ²⁶⁷ ²⁶⁸ ²⁶⁹ ²⁷⁰ ²⁷¹ ²⁷² ²⁷³ ²⁷⁴ ²⁷⁵ ²⁷⁶ ²⁷⁷ ²⁷⁸ ²⁷⁹ ²⁸⁰ ²⁸¹ ²⁸² ²⁸³ ²⁸⁴ ²⁸⁵ ²⁸⁶ ²⁸⁷ ²⁸⁸ ²⁸⁹ ²⁹⁰ ²⁹¹ ²⁹² ²⁹³ ²⁹⁴ ²⁹⁵ ²⁹⁶ ²⁹⁷ ²⁹⁸ ²⁹⁹ ³⁰⁰ ³⁰¹ ³⁰² ³⁰³ ³⁰⁴ ³⁰⁵ ³⁰⁶ ³⁰⁷ ³⁰⁸ ³⁰⁹ ³¹⁰ ³¹¹ ³¹² ³¹³ ³¹⁴ ³¹⁵ ³¹⁶ ³¹⁷ ³¹⁸ ³¹⁹ ³²⁰ ³²¹ ³²² ³²³ ³²⁴ ³²⁵ ³²⁶ ³²⁷ ³²⁸ ³²⁹ ³³⁰ ³³¹ ³³² ³³³ ³³⁴ ³³⁵ ³³⁶ ³³⁷ ³³⁸ ³³⁹ ³⁴⁰ ³⁴¹ ³⁴² ³⁴³ ³⁴⁴ ³⁴⁵ ³⁴⁶ ³⁴⁷ ³⁴⁸ ³⁴⁹ ³⁵⁰ ³⁵¹ ³⁵² ³⁵³ ³⁵⁴ ³⁵⁵ ³⁵⁶ ³⁵⁷ ³⁵⁸ ³⁵⁹ ³⁶⁰ ³⁶¹ ³⁶² ³⁶³ ³⁶⁴ ³⁶⁵ ³⁶⁶ ³⁶⁷ ³⁶⁸ ³⁶⁹ ³⁷⁰ ³⁷¹ ³⁷² ³⁷³ ³⁷⁴ ³⁷⁵ ³⁷⁶ ³⁷⁷ ³⁷⁸ ³⁷⁹ ³⁸⁰ ³⁸¹ ³⁸² ³⁸³ ³⁸⁴ ³⁸⁵ ³⁸⁶ ³⁸⁷ ³⁸⁸ ³⁸⁹ ³⁹⁰ ³⁹¹ ³⁹² ³⁹³ ³⁹⁴ ³⁹⁵ ³⁹⁶ ³⁹⁷ ³⁹⁸ ³⁹⁹ ⁴⁰⁰ ⁴⁰¹ ⁴⁰² ⁴⁰³ ⁴⁰⁴ ⁴⁰⁵ ⁴⁰⁶ ⁴⁰⁷ ⁴⁰⁸ ⁴⁰⁹ ⁴¹⁰ ⁴¹¹ ⁴¹² ⁴¹³ ⁴¹⁴ ⁴¹⁵ ⁴¹⁶ ⁴¹⁷ ⁴¹⁸ ⁴¹⁹ ⁴²⁰ ⁴²¹ ⁴²² ⁴²³ ⁴²⁴ ⁴²⁵ ⁴²⁶ ⁴²⁷ ⁴²⁸ ⁴²⁹ ⁴³⁰ ⁴³¹ ⁴³² ⁴³³ ⁴³⁴ ⁴³⁵ ⁴³⁶ ⁴³⁷ ⁴³⁸ ⁴³⁹ ⁴⁴⁰ ⁴⁴¹ ⁴⁴² ⁴⁴³ ⁴⁴⁴ ⁴⁴⁵ ⁴⁴⁶ ⁴⁴⁷ ⁴⁴⁸ ⁴⁴⁹ ⁴⁵⁰ ⁴⁵¹ ⁴⁵² ⁴⁵³ ⁴⁵⁴ ⁴⁵⁵ ⁴⁵⁶ ⁴⁵⁷ ⁴⁵⁸ ⁴⁵⁹ ⁴⁶⁰ ⁴⁶¹ ⁴⁶² ⁴⁶³ ⁴⁶⁴ ⁴⁶⁵ ⁴⁶⁶

Abstract 2 Day L. & M. Symonds

иъириѣи ѿиѣи тѣи
иъириѣи ѿиѣи тѣи
иъириѣи ѿиѣи тѣи

1806X денгиднах и днари ретурх
хмѣ и днари ретурх и днари

Буде жь стало поспити пни у днни
 а та бь войти и спити сарни 8
 8

Свѣтъ на мѣстѣ твоѣмъ
Свѣтъ на прѣстолѣ

sv

ckie

<i>Picea</i>	(
<i>Picea</i>	(
<i>Picea</i>	(

Амурского

rękopisy cyryliczne

Wspólna debata naukowa NBP i SGH

POLSKA W DRO

ODZE DO EURO

Fot. Maciej Górski

The logo for L'Oréal Brandstorm 2014. It features the text "L'ORÉAL" in a small, white, sans-serif font at the top right. Below it, the word "BRANDSTORM" is written in a large, bold, white, sans-serif font. At the bottom left, the year "2014" is written in a yellow, sans-serif font. The background is dark blue with white curved lines suggesting motion or a storm.

L'ORÉAL

Register by:

15.01.14

Turning ideas into products since 1992.

ONE WAY

Kiehl's
SINCE 1851

**NEW YORK
APOTHECARY
SINCE 1851**

**DON'T
HONK**

**\$350
PENALTY**

azoin Compound

Kiehl's
SINCE 1851
**MIDNIGHT
RECOVERY
CONCENTRATE**
A Replenishing Elixir
of Pure Essential Oils and
Botanicals
FORMULA REFINED SINCE 1982

ESTABLISHED 1851
PAREGORIC
46%

46%, Po. Opium 1.82

Postęp w umiejętnościach polskich uczniów w świetle badań międzynarodowych

Od 2000 roku Polska uczestniczy w większości międzynarodowych badań umiejętności uczniów. Dostarczają one kluczowych informacji o poziomie kompetencji i umiejętnościach uczniów, świadczą o zmianach wprowadzanych w systemie edukacji, a także są punktem wyjścia do inicjowania nowych reform.

Badanie PISA to największe międzynarodowe badanie umiejętności uczniów na świecie. Realizowane jest ono w ponad 70. krajach, które odpowiadają za ok. 80% światowego PKB. Jego celem jest odpowiedź na pytanie, jak młodzież pod koniec obowiązkowego kształcenia w szkole jest przygotowana do dalszej kariery edukacyjnej, do wymagań rynku pracy oraz do powodzenia w dorosłym życiu. Dotyczy wiedzy, umiejętności i postaw 15-letnich uczniów w zakresie szeroko rozumianego czytania, matematyki i nauk przyrodniczych, które w PISA definiowane są nie jako przedmioty szkolne, ale jako dziedziny przydatne do życia w nowoczesnym społeczeństwie i poruszania się na coraz bardziej wymagającym rynku pracy. Badanie jest w każdym kraju reprezentatywne dla całej populacji 15-latków, a realizowane jest w oparciu o dokładnie te same zasady i testy umiejętności uczniów we wszystkich krajach. W PISA 2009 uczestniczyło niemal pół miliona uczniów, których wyniki są reprezentatywne dla populacji 30 milionów 15-latków na całym świecie.

Od pierwszej edycji badania PISA w 2000 roku polscy uczniowie dokonali znaczących postępów. Polska jako jedyny kraj poprawiła swoje wyniki z poziomu poniżej do poziomu powyżej średniej OECD, przy jednoczesnym największym w krajach OECD zmniejszeniu różnic w osiągnięciach uczniów między szkołami. Tę poprawę należy zapewne wiązać z wprowadzoną w 2000 roku reformą oświatową, która zdecentralizowała oświatę, wprowadziła gimnazja, zwiększyła autonomię szkół, ale także wprowadziła system egzaminów zewnętrznych. Obecnie Polska zajmuje miejsce w pierwszej dziesiątce lub blisko tej dziesiątki krajów UE (5 miejsce w czytaniu, 7 miejsce w naukach przyrodniczych, 11 miejsce w matematyce). W rankingach przodują kraje azjatyckie (Szanghaj–Chiny, Korea, Hongkong, Singapur), a spośród krajów europejskich – Finlandia i Holandia.

Tak znacząca poprawa wyników PISA została dostrzeżona na świecie i o polskim sukcesie edukacyjnym informują np. „The New York Times”, „The Economist” czy „BBC News”. Ostatnio głośno było o książce Amandy Ripley, która za wzór dla amerykańskiej oświaty wybrała trzy systemy edukacji: fiński, południowokoreański oraz właśnie polski. Polskie reformy były też wskazywane jako wzór w raportach McKinsey czy Pearson Foundation, a ta ostatnia poświęciła Polsce jeden z pierwszych filmów w serii o najlepszych systemach oświaty na świecie (www.pearsonfoundation.org/oecd/poland). Niestety światowy sukces polskiej edukacji rzadko jest zauważany w Polsce, gdzie w dyskusjach zamiast wyników badań często ważniejsze są potoczne opinie i jednostkowe doświadczenia.

Raporty międzynarodowe OECD oraz raporty krajowe zespołu realizującego badanie PISA zawierają podstawowe informacje o wynikach i wstępne analizy. Dane PISA są ogólnodostępne (m.in. na str. www.men.gov.pl/pisa). Dostępność danych zachęca do pogłębionych analiz, czego przykładem jest raport Banku Światowego, którego ekspertów zaintrygował tak znaczący wzrost umiejętności polskich uczniów (por. Jakubowski, Patrinos, Porta, Wiśniewski, 2010, *The impact of the 1999 education reform in Poland*). Raport ten pokazuje, że z reform skorzystali głównie

uczniowie szkół zawodowych, których badanie PISA objęło już w 2000 roku, a którzy wtedy wykazali się bardzo niskim poziomem kompetencji. Z drugiej strony analiza ta sugeruje, że o ile słabsi uczniowie znacząco skorzystali z reform, to też najlepsi na pewno na nich nie stracili, a korzyścią z reform było znaczące zmniejszenie zróżnicowania osiągnięć polskich uczniów.

W tym roku ukazała się książka, która poddaje pogłębionej analizie wyniki PISA i zestawia je z rezultatami innych badań międzynarodowych. W pracy *Polska oświata w międzynarodowych badaniach umiejętności uczniów PISA OECD* Roman Dolata, Maciej Jakubowski oraz Artur Pokropek nie tylko uważnie przyglądają się wynikom Polski, ale i na nowo je przeliczają, celem bardziej precyzyjnego określenia trendów w umiejętnościach polskich uczniów. Nowe podejście polega na ponownym wyskalowaniu wyników w oparciu o bardziej zaawansowany model, ale przede wszystkim na wykorzystaniu tylko odpowiedzi polskich uczniów. Dodatkowo, autorzy zastosowali metodę przeważania wyników, tak aby populację polskich uczniów porównywane między latami miały podobne cechy demograficzne i społeczne. Wyniki obliczone od nowa potwierdzają, że niezależnie od rozpatrywanej skali, polscy 15-latkowie podnieśli znacząco swoje osiągnięcia w porównaniu z rokiem 2000 i jednocześnie sugerują, że zmiana następowała stopniowo, także po skokowej poprawie między 2000 i 2003 rokiem.

Ciekawe jest również spojrzenie na wyniki Polski po uwzględnieniu kontekstu społeczno-ekonomicznego. W porównaniu z krajami OECD Polscy uczniowie pochodzą z rodzin mniej zamożnych i z niższym poziomem wykształcenia. Po wyłączeniu wpływu statusu społeczno-ekonomicznego okazuje się, że zarówno pod względem średniego wyniku, jak i zróżnicowania, Polska plasuje się w ścisłej czołówce. Nasze wyniki są blisko Kanady, kraju stawianego często za wzór systemu edukacyjnego, o nominalnie znacznie wyższych nakładach na edukację. W OECD przed nami są tylko kraje od lat prowadzące w edukacyjnych rankingach: Finlandia oraz Korea.

Wyniki badania PISA potwierdziły tegoroczne rezultaty badania PIAAC, które objęło osoby w wieku od 16 do 65 lat w ponad 20 krajach. To badanie pokazuje, że młodzież stanowi najlepiej wykształconą grupę polskiego społeczeństwa, bowiem o ile osiągnięcia polskich 16–19 latków przewyższają lub są bliskie średniej OECD, to już wyniki osób starszych są wyraźnie niższe. Z drugiej strony badania PIRLS oraz TIMSS realizowane na uczniach szkół podstawowych pokazują, że osiągnięcia naszych najmłodszych uczniów są relatywnie niższe, co można wiązać z późniejszym rozpoczęciem edukacji w Polsce oraz wciąż sporą liczbą dzieci nieobjętych edukacją przedszkolną. Wszystkie te badania sugerują też, że choć młodzi Polacy ponadprzeciętnie rozumieją czytane teksty, to już w umiejętnościach matematycznych są nieco słabsi. Podsumowując można więc powiedzieć, że o ile międzynarodowy obraz umiejętności młodych Polaków jest bardzo pozytywny, to pokazuje też dość jasno wyzwania jakie przed nami stoją. Niezwykle ciekawe będą w tym świetle najnowsze wyniki PISA 2012, które pokażą czy i jak ostatnie reformy oświaty wpłynęły na poprawę umiejętności zarówno słabszych jak i najlepszych uczniów.

*Hania Bouacif, Ministerstwo Edukacji Narodowej
Maciej Jakubowski, Ministerstwo Edukacji Narodowej
i Wydział Nauk Ekonomicznych UW*

Jakiej edukacji potrzebujemy w czasach zmiany?

W Strategii rozwoju szkolnictwa wyższego przygotowanej w 2009 r. na zlecenie KRASP Janina Józwiak pisała: „Od co najmniej dwóch dekad trwa w Europie, a także i w Polsce, ożywiona dyskusja na temat modelu szkolnictwa wyższego XXI wieku, który zachowując swoje tradycyjne przymioty odpowiadałby zarazem na wyzwania współczesności. Współczesności, której charakterystyczną cechą jest **zmiana**: społeczna, gospodarcza, demograficzna, technologiczna, kulturowa, wyzwająca nowe lub niedoceniane wcześniej procesy o niezwyklej dynamice, zmieniające obraz (i strukturę) świata. Wydaje się oczywiste, że w zmieniającym się świecie uniwersytety ... powinny zachować swoją szczególną rolę instytucji z jednej strony generującej zmianę (w pozytywnym sensie) poprzez ... kształtowanie kolejnych pokoleń, badania naukowe i upowszechnianie ich wyników, z drugiej zaś – reagującej na nowe oczekiwania otoczenia przez zmianę wywołane. A wśród tych oczekiwań znajdują się nie tylko upowszechnianie wiedzy i transfer technologii do gospodarki, ale też dostarczenie narzędzi do lepszego rozumienia złożonego świata i radzenia sobie z niestabilną rzeczywistością społeczną”.

Oczywiście, przygotowanie do zmiany dotyczy nie tylko szkolnictwa wyższego, ale także edukacji niższych szczebli. W edukacji ogólnej od lat zaznacza się wyraźny trend rozwojowy – przechodzi się od nauczania bazującego na przekazie treści w stronę kształtowania kompetencji kluczowych. Tej zmianie sprzyja przekonanie o coraz szybszej dezaktualizacji owych treści, zaś większej trwałości i użyteczności uniwersalnych kompetencji pozwalających „oswoić zmianę”. Do listy kompetencji kluczowych zalicza się: komunikowanie się w języku ojczystym i obcym, myślenie matematyczne i umiejętność rozumowania w kategoriach nauk przyrodniczych, obycie z zagadnieniami technicznymi, umiejętność posługiwania się technologiami informatycznymi, umiejętność uczenia się, umiejętności społeczne: współpracy z innymi, także obywatelskie i międzykulturowe, przedsiębiorczość, a także ekspresję kulturalną¹. Od września 2009 roku powyższe kompetencje zostały w Polsce włączone do podstawy programowej kształcenia ogólnego i mają swoje miejsce w programach każdego przedmiotu szkolnego.

A co ze szkolnictwem wyższym? Zadania, które Proces Boloński stawia przed uczelniami, to:

- przygotowanie absolwentów do potrzeb rynku pracy – „zatrudnialność”, czyli zdolność zdobycia i utrzymania miejsca pracy i towarzyszące temu uczenie się przez całe życie,
- rozwój i podtrzymanie szerokich podstaw wiedzy zaawansowanej dla tworzenia społeczeństwa i gospodarki opartej na wiedzy,
- przygotowanie absolwentów do bycia aktywnym obywatelem w demokratycznym społeczeństwie,
- rozwój osobowy kształconych.

Czy edukacja oparta o te założenia to „edukacja dla zmiany”? Krótki komentarz do wymienionych wyżej punktów wskazuje, że tak jest. Pierwszym czynnikiem, który bierze pod uwagę koncepcja „zatrudnialności” jest zmienność rynku pracy. Najpopularniejsze dzisiaj zawody nie istniały jeszcze kilka lat temu; technologie produkcji zmieniają się coraz szybciej:

zdarza się, że w krótkim czasie znikają duże działy gospodarki, a pojawiają się nowe. Wykonywanie tego zawodu wymaga ciągłej aktualizacji posiadanej wiedzy i umiejętności ze względu na zmiany w technologiach wytwarzania i wymaganiach stanowisk pracy. Dziś już tylko nieodpowiedzialne uczelnie szermują hasłem, że ukończenie studiów zapewnia trwałą pozycję na rynku pracy – uczelnie odpowiedzialne informują słuchaczy, że wiedza i umiejętności nabyte w trakcie nauki są punktem startowym do życia zawodowego, że stają się szybko nieaktualne, a absolwenci edukacji dowolnego szczebla będą „uczyć się przez całe życie”. Tego samego wymaga od nich gospodarka wiedzy, która dodatkowo domaga się od uczelni tworzenia nowej wiedzy będącej podstawą do innowacji technicznych i gospodarczych i przygotowania absolwentów do podtrzymywania tego innowacyjnego charakteru gospodarki. „Przystosowanie do potrzeb rynku pracy” w przypadku absolwentów szkół wyższych nie oznacza tylko umiejętności adaptacji do istniejącego rynku – oznacza także zdolność zmiany tego rynku, kreowania nowych miejsc i technik pracy. Oznacza także umiejętność zachowania się w sytuacji bezrobocia i radzenia sobie z utrzymaniem pracy.

Jednak to nie wszystko. Wprowadzone przez Proces Boloński ramy kwalifikacji dla szkolnictwa wyższego nakazują także, obok przekazu solidnej wiedzy z obszaru kierunku kształcenia, kształtowanie kompetencji miękkich, „transztywnych”. Mieszcza się one głównie w działach umiejętności i kompetencji społecznych ram. Kompetencje miękkie są uniwersalne – kształtuje się je w każdym programie kształcenia, niezależnie od dziedziny wiedzy czy dyscypliny nauki. Wśród nich najczęściej wymienia się kompetencje kognitywne, takie jak umiejętność rozwiązywania problemów, samokształcenia i korzystania ze źródeł czy kreatywność oraz kompetencje służące dobremu wykonywaniu zadań praktycznych, takie jak umiejętność pracy w grupie i przywództwa, komunikacji itd. Osobną grupę stanowią kompetencje interpretowane w kategoriach tożsamości, autonomii i odpowiedzialności, które wyodrębnione są w ramach kwalifikacji w kolumnie „kompetencji społecznych”.

Czy skutecznie wypełniamy postawione przed nami zadanie? Na pewno są uczelnie, które czynią to doskonale, jednakże tu chcemy pokazać przykład zadania trudnego i kiepsko zrealizowanego. Dotyczy on właśnie „kompetencji społecznych” ram i ich znaczenia dla tych cech absolwenta, które pozwalają uporać się ze zmianą. Badania przeprowadzone przez zespół prof. M. Nowak-Dziemianowicz rozpoczynają się² od wyliczenia podstawowych rodzajów kompetencji społecznych naszych absolwentów:

- adaptacyjnych, technicznych, pozwalających efektywnie i skutecznie działać, prowadzić badania, odnaleźć się na rynku pracy,
- emancypacyjnych, pozwalających na rozumienie otaczającej rzeczywistości, własnego działania oraz jego konsekwencji, a także na dokonywanie wyborów w oparciu o własne potrzeby, uzasadnienia, wartości, ze świadomością konsekwencji związanych z tymi wyborami,
- krytycznych, pozwalających na dostrzeganie uzasadnień legitymizujących własne działanie oraz praktykę społecz-

na – idzie tu o dyskurs władzy, grę interesów, dominację, wykluczanie, przemoc symboliczną.

Wszystkie te kompetencje są przydatne w przygotowaniu do zmiany. Dla elit (przywódców) społecznych, którymi powinni być absolwenci szkół wyższych, szczególnie ważne są kompetencje emancypacyjne i krytyczne.

Ta charakterystyka była zapleczem dla analizy kolumny „kompetencje społeczne” zawierającej deskryptory dla 8 obszarów kształcenia podanych w rozporządzeniu MNiSW dotyczącym wprowadzenia KRK dla szkolnictwa wyższego z listopada 2011 r. Analizie poddano zapisy efektów kształcenia dotyczących kompetencji społecznych w ośmiu obszarach kształcenia oraz w 44 przykładowych kierunkach studiów utworzonych na ich podstawie. Okazało się, że wśród wymagań związanych z kategorią „kompetencje społeczne” dla wyodrębnionych 8 obszarów, dominują **kompetencje adaptacyjne** i to na każdym poziomie kształcenia. W sześciu obszarach pojawiają się także kompetencje emancypacyjne, choć niezbyt licznie; brak ich całkowicie w obszarach nauk ścisłych i technicznych. Kompetencje krytyczne występują tylko w obszarze nauk społecznych (dla studiów II stopnia) oraz w obszarze sztuki, brak ich w pozostałych obszarach. W opisach efektów kształcenia dla przykładowych kierunków studiów kompetencje krytyczne znalazły się jedynie w programach dla kierunków mieszczących się w obszarze sztuki. Były to następujące kompetencje: niezależność, zaangażowanie, odwaga, kreatywność i twórczość, nonkonformizm, etyczność i uczestnictwo. Jak widać, tylko artyści docenili ich znaczenie.

Nic dodać, nic ująć – wyraźnie grupy eksperckie³ tworzące deskryptory obszarowe oraz opisy wzorcowych kierunków studiów uznawały kompetencje adaptacyjne za najważniejsze, pomijając emancypacyjne i krytyczne. Jest kilka powodów takiego stanu rzeczy. Pierwszym jest brak dobrych tradycji związanych z kształtowaniem postaw absolwentów i z wychowawczymi funkcjami uczelni. Drugim jest pogląd, rozpowszechniany także w edukacyjnych dokumentach Unii Europejskiej, iż kształcenie powinno być zorientowane praktycznie, przez co, niestety, potocznie rozumie się jego dostosowanie do wymagań konkretnych zawodów i stanowisk pracy. Takie kształcenie zakłada raczej stabilność i niezmienność uzyskanych kwalifikacji oraz zatrudnienia, zatem znaczenie kompetencji tranzytowych w tym modelu wyraźnie się obniża. Trzecim istotnym czynnikiem jest opór kadry akademickiej przeciwko obciążaniu jej nowymi i nieznanymi obowiązkami, w tym walidacją efektów kształcenia właściwych dla kompetencji społecznych. Te kompetencje są trudno sprawdzalne – można je rozpoznać bardziej po zachowaniach absolwentów lub studentów, niż zweryfikować za pomocą sprawdzianu

wiedzy – tradycyjnego egzaminu. Wymagają one niestandardowych procedur sprawdzenia. Paradoksalnie rzecz ujmując, mamy tu do czynienia z sytuacją, gdy środowisko akademickie nie chce się dostosować do zmiany, zdradzając symptomy braku tych kompetencji tranzytowych, których brak w kształceniu właśnie jest komentowany.

Ten obraz można dopełnić wstrząsającą wypowiedzią tegorocznych maturzystów, którą uzyskano w trakcie badania IBAR, prowadzonego m.in. przed zespół SGH. Powiedziano tam m.in., że „wiedza, którą egzekwuje się w przygotowaniach do matury nie jest szczególnie przydatna do samodzielnego studiowania. Najważniejszym mankamentem kształcenia jest ... sposób weryfikacji osiągnięć, który nastawiony jest na wyłapywanie błędów/niedostatków, a nie na rozumienie świata ... i własną odważną refleksję. To nie pomaga w swobodzie i autonomii poznawczej, nie sprzyja odwadze i samodzielności poszukiwań i rozwiązywaniu problemów ... sprzyja rozwojowi kompetencji adaptacyjnych, konformizmowi i tchórzostwu intelektualnemu. Praca egzaminacyjna ... bywa dyskwalifikowana za drobne błędy formalne, zaś niedocenione są zasoby refleksji własnej. Nie pomaga to przy oczekiwaniom przez uczniów (nieco zbyt idealistycznie) trybie nauki w szkołach wyższych: rozwiązywaniu problemów metodą śmiałych hipotez, prób i błędów. I na pewno uczy raczej asekuranctwa i trzymania się utartych i pewnych informacji, niż kreowania i przyswajania zmian”.

Co można dodać do tego obrazu w charakterze konkluzji? Z pewnością zmiana wymaga od nas zdolności adaptowania się do niej, ale także wymaga uczestnictwa w niej krytycyzmu i emancypacji. Wymaga zdolności do jej kreowania, oswajania, uporania się z nią, nadania jej sensu i uzyskania z niej pożytków. Aby tak przygotowywać do wyzwań świata naszych absolwentów potrzebujemy sami odwagi i kompetencji społecznych, które mamy kształtować. Dotyczy to i nauczycieli, i instytucji.

*Ewa Chmielecka, Izabela Buchowicz
Zakład Polityki Edukacyjnej i Naukowej*

¹Spółeczeństwo w drodze do wiedzy; Raport o stanie edukacji 2010, IBE, Warszawa 2013 r., s. 127.

²Patrz tekst zapowiedzi książki *Kompetencje społeczne jako cel kształcenia w szkole wyższej*; IBE 2013, maszynopis.

³Deskryptory obszarowe oraz wzorcowe programy studiów projektowane były w latach 2010–2011 na zlecenie MNiSW przez grupy ekspertów składające się z przedstawicieli obszarów kształcenia oraz dyscyplin naukowych będących ich zapleczem. Łącznie uczestniczyło w tych pracach ok. 150 wybitnych uczonych.

Bankowość muzułmańska

Katarzyna Górak-Sosnowska, Piotr Masiukiewicz

Książka jest dziełem dwojga specjalistów: socjologa zajmującego się islamem i jego kulturą oraz specjalisty od bankowości. Opracowanie jest bardzo solidne i rzetelne, przedstawiona wiedza jest oparta zarówno na najnowszych badaniach, jak i dokumentach oraz opracowaniach bankowych.

Mam szczerą nadzieję, że ta monografia zmieni bałamutne twierdzenia i niczym nieuzasadnione poglądy o systemie banków muzułmańskich, jakie wciąż spotykamy w literaturze polskiej.

z recenzji prof. Janusza Daneckiego

PIM 2013 – wstępne wnioski dla współpracy międzynarodowej SGH

Sieć uczelni prowadzących kształcenie w obszarze zarządzania znanej jako PIM – podobnie jak CEMS – jest programem wyraźnie elitarnym, w którym uczestniczą tylko zaproszone i rekomendowane uczelnie. Uczelnie wiodące w regionie, oferujące programy magisterskie w zarządzaniu oraz realizujące wymianę studencką w skali globalnej. PIM stawia sobie również za zadanie rozwijanie wymiany pracowników naukowo-dydaktycznych oraz tworzenie wspólnych projektów badawczych i dydaktycznych. Wymiana studencka w PIM nie jest tak sformalizowana, jak ma to miejsce w CEMS i nie ma tu wspólnego dyplomu.

Na spotkaniach globalnej sieci PIM SGH była obecna od 1996. Najpierw jako obserwator, a potem jako pełnoprawny członek. Placimy roczne składki, ponosimy bieżące koszty współpracy i cieszymy się jej efektami. Rektor lub właściwy prorektor, a także koordynator administracyjny spotykają się ze swoimi odpowiednikami na dorocznej konferencji i biorą udział w dyskusji planów strategicznych PIM, głosują m.in. decyzje o przyjęciu nowych członków, uzgadniają kwestie związane z wymianą studentów. Wydaje się, że wymiana studencka jest najbardziej widoczną korzyścią z tej działalności (obecność studentów zagranicznych ma trudny do zmierzenia, ale bardzo istotny wpływ na skutki dla uczelni oraz na ocenę w rankingach).

Konferencje PIM są przygotowane starannie. Prowadzone są równoległe intensywne serie spotkań, w tym dla kierownictwa uczelni należących do sieci. W tym roku szczególnie interesujące okazało się robocze spotkanie poświęcone budowie porozumień międzynarodowych. Wydaje się, że warto pokusić się o próbę generalizacji trzech porównawczych wystąpień poświęconych tej tematyce. Mówcami byli Juergen Bruecker, dziekan ds. relacji z otoczeniem ze School of Management, Economics, Law, Social Sciences and International Affairs z Uniwersytetu St.Gallen (Szwajcaria), Stefano Caselli, prorektor ds. zagranicznych Uniwersytetu Bocconi w Mediolanie (Włochy) oraz Shane Dikolli, prodziekan ds. akademickich w Fuqua School of Business na Duke University's w USA. Każdy z nich mówił o innym zaangażowaniu w partnerstwo międzyuczelniane z Indiami i Chinami. Partnerstwo, które wypracowało instytucjonalizację zdolną do oferowania programów tych uczelni w Azji i korzystną dla zachodniego partnera.

Wiele aspektów tych trzech przypadków miało jednak wspólne mianowniki. Po pierwsze uderzało, że pozytywny efekt był osiągnięty po kilkunastu latach skoordynowanych wysiłków. Zdolność do zaistnienia na rynku dalekowschodnim to meta wieloetapowego procesu. Rozpoczynają go studenckie międzyuczelniane wymiany międzynarodowe. Następnie wymiany te rozbudowane są o kontakty pracowników naukowych. Treścią tych kontaktów są często badania naukowe i dyskusja o edukacyjnych potrzebach i specyfice lokalnej społeczności. Poszukuje się specjalności o specyfice międzykulturowej – zarządzanie biznesem, zarządzanie innowacjami, orientacja marketingowa w globalnym otoczeniu.

Kolejny etap to oferta programu flagowego, identyfikowanego jednak z uczelnią. Program musi być dostosowany do potrzeb, zazwyczaj początkowo adresowany jest do stosunkowo małej grupy słuchaczy i w oparciu o niewielką grupę funkcjonujących stacjonarnie nauczycieli akademickich oraz własną infrastrukturę. Są i różnice. Jak dotąd, Szwajcarzy poprzestają na tym etapie, Amerykanie angażują się w budowę dużego kampusu na niewielkim przedmieściu opodal Szanghaju – ich oferta to początkowo programy doktorskie i magisterskie, uzupełniane – w zamierzeniu – programami licencjackimi. Wszyscy dążą do zbudowania oferty kształcenia dla kadry menedżerskiej i rozszerzenia jej do oferty usług konsultingowych i eksperckich.

Warto dodać, że spotkania wielostronne są też okazją do inicjowania nowych działań lub uszczegółowienia funkcjonujących umów bilateralnych. W tym pierwszym obszarze chciałbym odnotować swoje rozmowy z Asherem Tishlerem, dziekanem Recanati Business School na Uniwersytecie w Tel Avivie w Izraelu. Szkoły Biznesu rozpoznawalnej globalnie, zwłaszcza w obszarze zarządzania innowacjami – sądzę, że szybko podejmujemy tu konkretne działania. W obszarze drugim trzeba wspomnieć o kontynuacji rozmów sprzed miesiąca – tym razem z Gillian Michelle Marcelle, dyrektorem ds. współpracy i programów międzynarodowych w Graduate School of Business Administration (Wits Business School) na WITS University w RPA. W tym roku SGH i Wits RPA planują konkretne bilateralne działania intensyfikujące wymianę w oparciu o umowy międzyrządowe oraz podjęcie współpracy naukowej.

SGH prowadzi intensywną współpracę międzynarodową z wieloma uczelniami. To nasz wybór i zarazem konieczność. Choć nasza współpraca międzynarodowa zwykle zaczyna się na szczeblu ogólnouczelnianym, to jej dalszy rozwój wymaga działań decentralizacyjnych. Będziemy stopniowo przekazywać z poziomu ogólnouczelnianego do kolegiów decyzje i wiele uprawnień. Inaczej rektorat staje się wąskim gardłem spowalniającym działania operacyjne. Dyskusja na spotkaniach PIM podpowiada, że trzeba też dokonać analizy umów, ocenić istniejącą współpracę i umiejscowić nasze międzynarodowe kontakty na ścieżce, którą zarysowały wystąpienia trzech dziekanów. To wdzięczne zadanie dla Senackiej Komisji ds. Współpracy z Zagranicą i Otoczeniem.

Tomasz Szapiro

Czterdziesta konferencja PIM

O przyszłości programów MBA w erze globalizacji

W dniach 6–8 listopada br. w Pekinie odbyło się czterdzieste, jubileuszowe spotkanie rektorów, dziekanów i menedżerów programów międzynarodowych sieci wiodących szkół biznesu PIM (Partnership in International Management). Organizacja ta została założona w 1973 roku przez przedstawicieli trzech uczelni: HEC w Paryżu, London Business School oraz Stern School of Business, New York University, które postanowiły stworzyć program wielostronnej wymiany studentów MBA. Tę unikatową na tamte czasy, i wciąż jedną z niewielu globalnych organizacji promujących umiędzynarodowienie programów studiów, tworzą 62 uczelnie (SGH należy do niej od 2001 r.). Niemal połowę jej członków stanowią uczelnie zrzeszone w aliansie CEMS, którego także jesteśmy członkiem i w ramach którego oferujemy program wspólnego dyplomu w zakresie zarządzania międzynarodowego.

W tym roku, uczelniami goszczącymi uczestników zjazdu były dwa czołowe chińskie uniwersytety: Tsinghua University, School of Economics and Management oraz Peking University, Guanghua School of Management. Program dorocznego spotkania członków PIM oparty jest na stałych filarach: wymiana najlepszych praktyk w zakresie realizacji programów międzynarodowych, trendy rozwojowe w edukacji menedżerskiej, nawiązywanie i rozwijanie współpracy pomiędzy uczelniami członkowskimi, analiza aktywności PIM, prezentacja sprawozdań organów kierujących organizacją i wybór członków tychże, zatwierdzenie budżetu oraz sprawy członkowskie. Każda konferencja ma także temat przewodni. W tym roku był on ściśle powiązany z jubileuszem PIM: „Rozwój gospodarczy, kształcenie menedżerskie i globalizacja – 40 lat PIM: Spojrzenie w przyszłość”.

Prezentacji i wymianie najlepszych praktyk oraz trendów rozwojowych poświęcone były specjalne sesje prowadzone najczęściej przez uczestników konferencji bądź zaproszonych gości. Niektóre z nich prowadzone są w formie paneli dyskusyjnych. W tym roku były one przygotowane na bardzo wysokim poziomie merytorycznym i dotyczyły m.in. tematów: szanse i wyzwania dla edukacji biznesowej w dobie transformacji globalnej, nowe, przełomowe technologie i ich wpływ na przyszłość szkół zarządzania, najlepsze praktyki dot. innowacyjnych programów globalnych, trendy i innowacje na rynku programów MBA, innowacje w zakresie wspólnych i podwójnych dyplomów, itp. We wszystkich tych panelach dość często podkreślano: konieczność rozwijania tzw. umiejętności miękkich, przeniesienia akcentów z nauczania wiedzy na inspirowanie studentów do samodzielnego poszukiwania rozwiązań, korzystania z wiedzy z różnych dyscyplin, przy jednoczesnym przestrzeganiu uniwersalnych wartości w procesie podejmowania decyzji.

Punktem kulminacyjnym było wystąpienie honorowego gościa konferencji pani Marjorie Yang, prezesa koncernu odzieżowego „Esquel”, która w swoim wystąpieniu podkreśliła konieczność dokonania fundamentalnych zmian w sposobie zarządzania przedsiębiorstwami, a w szczególności zwiększenia dochodów oraz kwalifikacji pracowników liniowych, a także zdecydowanej poprawy środowiska pracy i stosunków wewnątrz organizacji. Zwiększenie produktywności musi być

osiągane poprzez „mądrą” a nie ciężką pracę. W tym kontekście rolę absolwentów MBA powinna być praca u podstaw właśnie z tą grupą pracowników, szczególnie w przedsiębiorstwach przemysłowych i generalnie takich, w których nakład pracy stanowi nadal poważny udział. Niestety, większość absolwentów wybiera pracę w sektorze finansowym i doradczym, a z kolei przedsiębiorstwa produkcyjne wykazują małe zainteresowanie zatrudnianiem absolwentów kierunków zarządzanie. Co więcej, typowy absolwent szkół wyższych jest przygotowany do pracy w najlepszym wypadku przez pierwsze 5 lat zatrudnienia. Potem już się nie rozwija, co stanowi ogromne wyzwanie zarówno dla pracodawców, jak i uniwersytetów.

Osobne miejsce w planie konferencji zajmują spotkania robocze, zarówno rektorów i dziekanów, jak i menedżerów wymiany studentów, podczas których zainteresowane osoby dyskutują nt. realizacji bądź nawiązania współpracy w zakresie wymiany studentów i naukowców, ale przede wszystkim budują relacje z uczelniami zagranicznymi.

Wspomniane spotkania, dyskusje i nawiązywanie kontaktów to kluczowa korzyść i zadanie konferencji, tym niemniej jest to także formalne zebranie członkowskie, które podejmuje ważne decyzje dotyczące dalszego rozwoju współpracy w ramach PIM i jej finansowania. Podczas tego zebrania najwięcej uwagi skupia głosowanie na współprzewodniczących PIM (tą organizacją kieruje triumwirat złożony z dziekanów i administratorów wymiany reprezentujących trzy obszary geograficzne: Europę z Bliskim Wschodem i Afryką, Azję oraz obie Ameryki), oraz wybór nowych członków – uczelni pełnych i kandydujących do PIM.

W wyniku głosowania, nowym współprzewodniczącym PIM (reprezentującym Azję) został pan Yue-Wen Lim – dyrektor biura współpracy międzynarodowej w National University of Singapore, natomiast nowymi członkami PIM zostały uczelnie z Korei: KAIST Management School w Seulu, Koç University, (nasi partnerzy) oraz jedna z najbardziej prestiżowych uczelni amerykańskich: Kellogg School of Business.

Podczas spotkania ustalono także, iż kolejne dwie konferencje odbędą się w: Recanati Business School, Uniwersytet w Tel Avivie (2014) oraz w Rio de Janeiro, na zaproszenie uczelni EAESP-FGV w Sao Paulo (2015).

Grzegorz Augustyniak

Sprawa TK

Orzeczenie Trybunału Konstytucyjnego, uchylające ustęp 3 artykułu 52 ustawy *Prawo o szkolnictwie wyższym* skłania do analiz i dyskusji o funkcjonowaniu Polskiej Komisji Akredytacyjnej i polskim systemie akredytacji.

Zakwestionowany przepis dotyczy „ponownego rozpatrzenia sprawy”, co nieformalnie nazywano „odwołaniem”. Dla wyjaśnienia: „ponowne rozpatrzenie” występowało w sytuacjach, gdy oceniana jednostka otrzymała niesatisfakcjonującą ocenę jakości kształcenia (najczęściej oceny negatywne lub warunkowe, ale były i przypadki „odwołań” od ocen pozytywnych), a także w przypadku negatywnej opinii Komisji dotyczącej wniosku o nadanie uprawnień do kształcenia.

Przypomnę, że ocena jakości kształcenia na konkretnym kierunku studiów ma następujące etapy:

1. Uczelnie (a ściślej ich jednostki organizacyjne posiadające uprawnienia do kształcenia na określonym kierunku i poziomie studiów, ale w tekście będą jednak pisać uczelnie) są wyznaczane do oceny na kolejny rok akademicki. Następuje to zazwyczaj z wyprzedzeniem co najmniej kilkumiesięcznym w stosunku do terminu wizytacji, chyba że ocena dokonywana jest na życzenie ministra.
2. Jednostki wyznaczone do oceny przesłane są o sporządzenie i przesłanie do PKA raportu samooceny. Mają na to 6 tygodni.
3. Po wstępnej analizie raportu, w uzgodnieniu z ocenianą jednostką, ustalany jest termin wizytacji. Odbywa się ona maksymalnie do ośmiu tygodni od uzyskania raportu samooceny.
4. W trakcie wizytacji – dokonywanej przez zespół złożony z członków i ekspertów PKA – następuje weryfikacja informacji zawartych w raporcie samooceny oraz gromadzone są inne informacje służące do sporządzenia raportu z wizytacji. Zespół oceniający ma 6 tygodni na sporządzenie tego raportu.
5. Raport z wizytacji przekazywany jest do uczelni prowadzącej oceniany kierunek. Uczelnia ma możliwość uzupełnienia informacji, skomentowania zastrzeżeń, a nawet podjęcia działań mających na celu naprawę usterek wskazanych w raporcie. Uczelnia ma trzy tygodnie na odpowiedź.

6. Raport wraz z odpowiedzią uczelni jest przedmiotem analiz zespołu – złożonego z członków PKA – zajmującego się obszarem kształcenia, w którym funkcjonuje oceniany kierunek studiów. Zespół proponuje tekst uchwały dla Prezydium.

7. Prezydium podejmuje – po dyskusji – uchwałę o ocenie jakości kształcenia, biorąc pod uwagę argumenty przedstawione w projekcie i ewentualne dodatkowe informacje zawarte w raporcie z wizytacji. Uchwała zapada w ciągu 6 tygodni od otrzymania odpowiedzi od uczelni.

8. Uchwała ta przekazywana jest uczelni (jednostce), która ma możliwość zwrócenia się z wnioskiem o „ponowne rozpatrzenie”, wskazując na nowe fakty i podjęte działania.

9. Wniosek dotyczący „ponownego rozpatrzenia” – zgodnie z ustawą – jest ponownie przedmiotem analiz zespołu działającego w danym obszarze kształcenia. Dodatkowo – od 2012 roku – w PKA działa „zespół odwoławczy”, zajmujący się jedynie „ponownym rozpatrzeniem spraw”. Oba te zespoły, niezależnie, przedstawiają projekty uchwał dla Prezydium.

10. Na wspólnym posiedzeniu zespołu działającego w danym obszarze kształcenia i Prezydium, w obecności przedstawiciela zespołu odwoławczego, po przedstawieniu argumentów obu zespołów i dyskusji Prezydium podejmuje ostateczną uchwałę.

Ocena instytucjonalna w ogólnym zarysie ma podobny przebieg, ale dotyczy nie „kierunku i poziomu studiów”, ale jednostki organizacyjnej, która prowadzi kilka czy kilkanaście kierunków.

Jak widać z powyższego opisu, możliwości interakcji i dialogu z ocenianą instytucją są naturalnym elementem wieloletniego i wielomiesięcznego procesu oceniania.

Zarzut merytoryczny uczelni, która złożyła skargę do Trybunału Konstytucyjnego, dotyczył tego, że to samo gremium – a konkretnie Prezydium Komisji – formułuje ocenę jakości kształcenia w „pierwszej” i w „drugiej” instancji.

Jak sądzę, ustawodawca – w 2002 roku – rozmyślnie nie nazwał procedury „ponownego rozpatrzenia” odwołaniem. Praktyka ukształtowana przez kilkanaście lat pracy PKA wskazuje, że „ponowne rozpatrzenie” dokonywane na wspólnym

posiedzeniu dopuszcza przedstawienie dodatkowych faktów i informacji. Przykładowo, w przypadku zastrzeżeń do kompetencji osób przedstawianych do minimum kadrowego uczelnie wskazywały inne osoby (wcześniej pracujące na uczelni, albo w trybie natychmiastowym zatrudniane). Co więcej, rozpatrywanie sprawy przez gremium szersze niż samo Prezydium oznacza w praktyce obiektywną ocenę dowodów przedstawianych przez instytucję prowadzącą oceniany kierunek. Na obiektywność i brak „zaciętrzewienia” Prezydium wskazuje znacząca liczba pozytywnych dla ocenianych uczelni uchwał związanych z „ponownym rozpatrzeniem”.

Teoretycznie rzecz biorąc istnieje wiele różnych możliwych rozwiązań problemu wynikającego z uchylenia przepisu o „ponownym rozpatrzeniu”. Ponieważ zarzut merytoryczny dotyczył tego, że to samo gremium formułuje ocenę w pierwszej i drugiej instancji, to zaproponować można przykładowo:

- powołanie w strukturze Komisji odrębnego zespołu, który podejmowałby uchwały dotyczące ponownego rozpatrzenia (byłby „drugą instancją”, a Prezydium „pierwszą”), albo:
- powierzenie podejmowania uchwał w pierwszej instancji zespołom działającym w obszarach kształcenia, a Prezydium podejmowałoby uchwały w drugiej instancji, albo:
- stworzenie procedury, w której w „pierwszej” instancji Prezydium podejmowałoby uchwały wspólnie z zespołem „branżowym”, a w „drugiej” – wspólnie z zespołem „odwoławczym”.

Powtórzę w tym miejscu, że od 2012 w strukturze Komisji działa zespół rozpatrujący „odwołania”, wspomagający pracę Prezydium i zespołu „branżowego”.

Dla dalszych rozważań istotne jest to, że w przypadku opinii dotyczących wniosków o nadanie uprawnień do kształcenia (art. 11, ustęp 3. oraz 4.) minister podejmuje decyzje po zasięgnięciu opinii PKA. Oznacza to, że minister może nadać uprawnienie do kształcenia mimo negatywnej opinii Komisji. Przepisem istotnym dla składających skargę do Trybunału był jednak przepis (art. 11b, ustęp 3., nieuchylony przez Trybunał) mówiący, że Minister cofa lub zawiesza uprawnienie do kształcenia w przypadku negatywnej oceny jakości kształcenia. Składający

skargę zwracali więc uwagę na to, że Minister nie może na podstawie oceny negatywnej podjąć decyzji pozytywnych dla ocenianej instytucji.

Z jednej strony zawieszenie uprawnień oznaczające wstrzymanie rekrutacji jest oczywiście istotne dla ciągłości działania uczelni i jej finansów. Z drugiej jednak strony – zgodnie z art. 11c ust.1. – uczelnia ma usunąć stwierdzone przez PKA „usterki” w czasie nie dłuższym niż dwanaście miesięcy, a więc teoretycznie jest możliwe wznowienie rekrutacji już w kolejnym semestrze.

W omówieniu wyroku Trybunał sformułował pogląd, że Minister nie powinien być związany oceną negatywną. W tym kierunku idą obecne (koniec listopada 2013) propozycje zmian w ustawie proponowane przez Ministerstwo. Z jednej strony oznacza to, że to Minister brałby na siebie odpowiedzialność sądową za decyzje podjęte po uzyskaniu informacji o negatywnej ocenie jakości kształcenia. Z drugiej jednak strony, jeśli Minister nie byłby związany oceną jakości kształcenia, to oznacza, że mógłby nie odebrać uprawnień do kształcenia (lub ich nie zawiesić) pomimo oceny negatywnej.

Warto tu wspomnieć, że już wcześniej formułowany był pogląd, że uchwały Prezydium PKA powinny podlegać kontroli sądowej, co stanowiłoby zewnętrzną „drugą” instancję. Jednak w świetle orzeczeń NSA (opartych na obecnym stanie prawnym) uchwały dotyczące oceny jakości kształcenia nie są „aktami lub czynnościami” z zakresu administracji publicznej.

Powstaje pytanie, na jakiej podstawie minister mógłby nie odebrać (zawiesić) uprawnień do kształcenia po negatywnej ocenie jego jakości? Jak można sądzić, nie czyniłby tego „jednoosobowo”. A to oznacza, że musiałby powołać „super komisję” recenzującą uchwały PKA. O ile jednak członkowie PKA powoływani są spośród osób wskazanych przez wymienione w ustawie instytucje (senaty, organizacje pracodawców, Radę Główną Nauki i Szkolnictwa Wyższego, itd.), przechodzą stosowne szkolenia, a sama PKA podlega, zgodnie z „Europejskimi Wskazówkami i Standardami”, ocenie jakości działania, to taka „super komisja” nie jest w propozycjach zmian ustawowych opisana w żaden sposób. Trudno sobie swoją drogą wyobrazić, by taka „super komisja” działająca wewnątrz Ministerstwa mogła być wpisana do EQAR.

Marek Rocki

Przewodniczący

Polskiej Komisji Akredytacyjnej

Odbudowa elitarnych umiejętności

Jednym z modnych tematów w środkach masowego przekazu jest dostosowanie modelu wykształcenia do potrzeb praktyki gospodarczej. W powodzi wypowiedzi banalnych lub wręcz niemądrych na ten temat zdarza się niekiedy tekst trafiający w sedno. Chciałbym zwrócić Państwa uwagę na artykuł prezesa Zarządu PZU Andrzeja Klesyka pt. *Diamenty z miękkimi kompetencjami*, który ukazał się w „Gazecie Wyborczej” 23 kwietnia 2013 roku. A. Klesyk wspomina, jak to na początku lat 90. uruchomiono program „Wojna o talent”, kiedy okazało się, „że z tradycyjnych źródeł konsultantów, np. Harvard Business School, London Business School lub Stanford, nie otrzymujemy odpowiedniej liczby najlepszych kandydatów. Nie tylko nasza firma miała takie kłopoty. Stąd wziął się w pewnym momencie ogromny napływ ludzi do konsultingu po fizyce nuklearnej lub matematyce albo po biologii. „Wojna o talent” była po prostu reakcją globalnej firmy na zjawisko zmniejszania się liczby ludzi o kompetencjach, które niekoniecznie widać na szkolnych i akademickich dyplomach, ale które z punktu widzenia zarówno biznesu, jak i interesów państwa są kluczowe. Ten kłopot to efekt wielkich i szybko następujących zmian cywilizacyjnych zachodzących w każdej dziedzinie życia. Paradoks tej wielkiej cywilizacyjnej zmiany polega na tym, że mamy niemalże nieograniczony dostęp do najświeższych informacji i najnowszej wiedzy, a jednocześnie nie potrafimy zrobić z tego prawie żadnego użytku. Najwzyczajniej mamy kłopot z analizą, z umiejętnością segregowania informacji, ich weryfikowania, odrzucania śmieci i wynajdywania najwartościowszych danych. Szczególnie mocno widać to w formalnej edukacji, która w wielu dziedzinach traci sens”.

Klesyk cytuje Manuela Castelsa, zwanego pierwszym filozofem Doliny Krzemowej, który w swoim *Wiek informacji* pisał: „mamy przesyt informacji, tysięcy obrazów, komunikatów, pojęć. Konsumujemy wytwory kulturowe produkowane przez maszyny przynoszące dochód, dające władzę. Co pozostaje z tradycji; kto dziś myśli o sobie jako dobrym pracowniku, dobrym ojcu itp.? Te odniesienia przestają obowiązywać. Konsumujemy najrozmaitsze kody, które utrzymują nas w stanie ciągłej zależności. Powtarzamy to, czego się od nas oczekuje”.

Dalej Klesyk pisze: „Biznes już to wie. Dzisiaj każdy może zdobyć niemal każdą informację. To żadna sztuka. Perłami, talentami czy diamentami, których szukamy, są ci, którzy mają owe miękkie, niewidzialne dobra, talenty czy nawyki polegające na umiejętności weryfikacji informacji, analizy ich wzajemnych korelacji, umiejętność poskładania rozsypanych danych i wyławiania z nich kluczowych sensów czy prawdopodobieństw. Szukamy tych, którzy myślą samodzielnie, a nie tych, którzy potrafią zapamiętać klucze i schematy testów. Słowem – szukamy tych, którzy swoje mózgi trzymają w swoich głowach, a nie w przenośnych komputerach”.

Odnieśmy te uwagi do sytuacji SGH. Kilka lat temu, kiedy modne było hasło przekształcenia naszej Uczelni w szkołę biznesu, zlikwidowano ćwiczenia z takich przedmiotów, jak geografia ekonomiczna, historia gospodarcza czy socjologia. Już wcześniej ofiarą oszczędności godzin padła logika. W ich miejsce wchodziły przedmioty zawodowe. Ewolucja dokonywała się w kierunku dokładnie przeciwnym do tego, o jakim pisze Andrzej Klesyk. Nasi studenci zatracili te umiejętności, które przez lata wynosili z SGH ich starsi koledzy: selekcji i jakościowej oceny informacji, krytycznej oceny ich autentyczności i wiarygodności. Dzięki przedmiotom ilościowym, które szczęśliwie poniosły wówczas mniejsze straty, nasi obecni studenci radzą sobie z opamiętaniem ilościowych aspektów informacji. Ale w sprawie ich oceny jakościowej stali się bezbronni. Tego uczyły właśnie ćwiczenia warsztatowe z nauk społecznych. Dodatkowo ćwiczenia te zmuszały studentów do napisania w ciągu pierwszych lat studiów co najmniej kilku niewielkich, ale samodzielnych prac. Przy tej okazji uczyli się praktycznie zasad pisania prac naukowych. Dziś często pierwszym zetknięciem studentów z takim problemem jest praca licencjacka. Co to oznacza, wiedzą wszyscy promotorzy prac licencjackich.

Dziś, gdy trwają dyskusje nad kształtem przyszłego kanonu przedmiotów podstawowych, czyli takich, które pozostaną wspólne dla wszystkich studentów naszej Uczelni, czas powrócić do tego tematu. Od rozstrzygnięcia w tej sprawie w ogromnej mierze zależy przyszła pozycja naszych absolwentów na rynku pracy.

Wojciech Morawski

LLP-Erasmus

– praktyki 2013/2014

Wykorzystaj szansę na zdobycie bezcennego doświadczenia!

Zagraniczne praktyki programu Erasmus skierowane są do studentów, którzy ukończyli pierwszy rok studiów licencjackich oraz studentów, którzy ukończyli pierwszy semestr studiów magisterskich. Można je realizować w krajach uczestniczących w programie Erasmus.

Program Erasmus daje niepowtarzalną szansę na zastosowanie w praktyce wiedzy zdobytej na studiach i kształtowanie umiejętności niezbędnych w przyszłej karierze zawodowej. Praktyki realizowane w zagranicznych firmach ułatwiają studentom dostosowanie się do unijnego rynku pracy. Zdobyte międzynarodowe doświadczenie zawodowe może być dużym atutem przy poszukiwaniu zatrudnienia. Bardzo często firmy, w których realizowane były praktyki, są zainteresowane dalszą współpracą.

Na stronie DPM dostępne są raporty studentów, którzy zrealizowali praktyki Erasmusa. Można w nich odnaleźć informacje dotyczące życia w konkretnym mieście czy kraju oraz opinie na temat miejsc praktyk. Wiele osób podczas stażu zdobywa pierwsze doświadczenia zawodowe – uczą się pracy w grupie, odpowiedzialności za samodzielnie realizowane zadania i nawiązują ciekawe znajomości.

Nie narzucamy „profilu” firmy, w której można realizować praktyki – mogą być to zagraniczne firmy/przedsiębiorstwa, placówki naukowo-badawcze, organizacje non-profit i inne instytucje (biblioteki, muzea). Nie można jednak odbyć praktyk w instytucjach unijnych i tych związanych z zarządzaniem unijnymi programami oraz w polskich placówkach dyplomatycznych. Ważne, aby praktyki były związane z kierunkiem studiów. Od kandydatów wymagamy posiadania formalnego potwierdzenia znajomości języka obcego (certyfikat, test kompetencyjny), w którym będzie odbywała się praktyka.

Dokładne informacje i wymagane dokumenty wyszczególnione są na stronach DPM. Osoby, które spełnią formalne wymogi i zakwalifikują się na praktyki w ramach programu Erasmus, otrzymają stypendium na dofinansowanie kosztów związanych z wyjazdem.

Zapraszam na stronę DPM, gdzie wyszczególnione są zasady kwalifikacji na praktyki programu Erasmus lub do wizyty w DPM – Agata Kowalik (budynek A, pokój 17; tel (22) 564 98 44; mail: akowalik@sgh.waw.pl)

Ważna informacja – aby skorzystać ze stypendium w bieżącym roku akademickim, praktyki muszą zakończyć się do 15 września 2014 i trwać 3 pełne miesiące.

Agata Kowalik

Projekt harmonogramu prac nad ofertą dydaktyczną dla studiów I i II stopnia w SGH na rok akademicki 2014/2015

Nazwa zadania	Termin
1. Centrum Informatyczne i ORSE udostępniają nauczycielom akademickim – przez internet – bazę danych „ODDI” z przedmiotami podstawowymi, kierunkowymi, specjalizacyjnymi, seminariami dyplomowymi i podstawowymi danymi o wykładowcach.	06.12.2013
2. Nauczyciele akademicy, uprawnieni do prowadzenia zajęć wykładowych w SGH zgodnie z uchwałą Senatu nr 229 z 18 listopada 2009 r. <i>Zasady tworzenia oferty dydaktycznej dla studiów I i II stopnia w SGH</i> , przez internet: - Zgłaszają się do prowadzenia zajęć z przedmiotów podstawowych, kierunkowych oraz przedmiotów tworzących specjalności lub związanych z kierunkiem. Jeśli oferta wykładowcy już istnieje, a dane pozostają bez zmian – wystarczy ją tylko zatwierdzić. Akceptacja jest jednocześnie zgłoszeniem oferty na cały rok akademicki i wszystkie formy studiów. - Weryfikują znajdujące się w bazie dane o swoich dotychczasowych seminarfach dyplomowych (licencjackich i magisterskich) lub zgłaszają nowe propozycje seminariów, a także aktualizują swoje zainteresowania naukowe (zakładka – dane dydaktyka), - Weryfikują znajdujące się w bazie dane o swoich dotychczasowych przedmiotach autorskich (konkursowych).	do 07.01.2014
3. Kierownicy jednostek oceniają wszystkie oferty zgłoszone przez pracowników jednostek wraz z potwierdzeniem obsady zajęć i przekazują do ORSE listę (wykaz) wszystkich zgłoszonych ofert.	do 14.01.2014
4. SKP analizuje informacje z ORSE o zgłoszonych ofertach i omawia sposób kierowania ich do recenzji.	15.01.2014
5. ORSE, w porozumieniu z SKP, przekazuje wykaz zebranych zgłoszeń nauczycieli akademickich do prowadzenia zajęć z przedmiotów podstawowych – koordynatorom tych przedmiotów, natomiast wykaz zgłoszeń z przedmiotów kierunkowych, tworzących specjalności lub związanych z kierunkiem – opiekunom kierunków lub innemu zespołowi opiniodawczym (recenzenci).	do 20.01.2014
6. Koordynatorzy przedmiotów, opiekunowie kierunków i recenzenci przygotowują i przesyłają do ORSE opinie dotyczące zgłoszeń wykładowców do prowadzenia zajęć dydaktycznych.	do 17.02.2014
7. Senacka Komisja Programowa przyjmuje projekt <i>Planu studiów i programu kształcenia na studiach I i II stopnia w SGH na rok akademicki 2014/2015</i> (dotyczy osób rozpoczynających te studia w roku akademickim 2014/2015) i przekazuje go jako materiał na posiedzenie Senatu SGH.	19.02.2014
8. Zatwierdzenie przez Senat SGH <i>Planu studiów i programu kształcenia na rok akad. 2014/2015</i> .	26.02.2014
9. ORSE przesyła do katedr/institutów wykaz zgłoszonych zajęć (i uruchomień) do potwierdzenia (weryfikacji) przez wykładowców.	do 28.02.2014
10. ORSE przyjmuje uwagi wykładowców do wykazu zgłoszeń gotowości prowadzenia zajęć i przekazuje je dziekanom kolegiów oraz Senackiej Komisji Programowej.	do 07.03.2014
11. Senacka Komisja Programowa rekomenduje JM Rektorowi SGH zatwierdzenie oferty dydaktycznej dla studiów I i II stopnia na rok akademicki 2014/2015.	12.03.2014
12. Umieszczenie oferty dydaktycznej w Wirtualnym Dziekanacie.	do 25.03.2014

Konferencja Zakładu Badań nad Gospodarką Niemiecką

Nowe zjawiska w gospodarce Niemiec i polsko-niemieckich stosunkach gospodarczych

24 października 2013 roku w budynku głównym Szkoły Głównej Handlowej odbyła się konferencja organizowana przez Zakład Badań nad Gospodarką Niemiecką oraz Polsko-Niemieckie Forum Akademickie obchodzące w tym roku XX-lecie istnienia. Patronem Konferencji było Ministerstwo Gospodarki, a partnerami Polsko-Niemiecka Izba Przemysłowo-Handlowa, Niemiecka Centrala Wymiany Akademickiej (DAAD) oraz firma doradcza Deloitte.

Uroczyste otwarcie konferencji było okazją do uhonorowania gości, którzy wnieśli znaczący wkład w budowę i rozwój Polsko-Niemieckiego Forum Akademickiego. Szczególną rolę we wsparciu tego projektu odegrali przedstawiciele instytucji partnerskiej Szkoły Głównej Handlowej – Uniwersytetu Jana Gutenberga w Mainz oraz Niemiecka Centrala Wymiany Akademickiej DAAD. Gośćmi reprezentującymi obie instytucje byli: prof. dr Daniel Schunk – koordynator projektu Polsko-Niemieckiego Forum Akademickiego z Uniwersytetu Jana Gutenberga w Mainz oraz dr Peter Hiller – kierownik Niemieckiej Centrali Wymiany Akademickiej DAAD w Warszawie. Honorowymi gośćmi konferencji byli również: wiceminister gospodarki prof. dr Jerzy Pietrewicz, ambasador Republiki Federalnej Niemiec w Polsce Rüdiger Freiherr von Fritsch oraz dyrektor generalny Polsko-Niemieckiej Izby Przemysłowo-Handlowej w Polsce Michel Kern.

Na konferencji obecni byli również studenci Forum, liczni reprezentanci świata nauki, instytucji rządowych oraz praktycy zainteresowani problematyką polsko-niemieckich relacji gospodarczych.

Pierwszy panel konferencji poświęcony był nowym zjawiskom w gospodarce Niemiec. Moderatorem panelu był prof. dr. Daniel Schunk z Uniwersytetu Jana Gutenberga w Mainz. W ramach tego panelu omówione zostały aktualne wyzwania

w gospodarce niemieckiej oraz rola Niemiec w dyskusji dotyczącej kryzysu strefy Euro oraz przyszłości Unii Europejskiej. Kolejnym tematem panelu był przełom energetyczny na rynku energetyki w Niemczech w kontekście rozwoju odnawialnych źródeł energii oraz dyskursu dotyczącego rozwoju strategii energetyki do 2050 roku. W ramach panelu dyskutowana była również problematyka niemieckiego rynku pracy oraz reform przeprowadzonych na tym rynku w ostatniej dekadzie, wydatki badawczo-rozwojowe gospodarki Niemiec oraz tendencje w handlu zagranicznym i bezpośrednich inwestycjach zagranicznych Niemiec po 2007 roku.

Drugi panel konferencji, po przerwie lunchowej, moderowany przez prof. dr hab. A. Budnikowskiego poświęcony był nowym zjawiskom w polsko-niemieckich stosunkach gospodarczych. W pierwszych dwóch wystąpieniach referowane były tematy związane z wpływem kryzysu zadłużenia publicznego na kraje członkowskie, w tym Polskę oraz kraje znajdujące się poza strefą euro. W kolejnych omawiane były kwestie rozwoju polsko-niemieckiego handlu zagranicznego w latach 1995–2012 oraz inwestycji bezpośrednich polskich w Niemczech i niemieckich w Polsce. Na zakończenie reprezentant partnera konferencji – firmy Deloitte, Christoph Greving – szef Działu Konsultingu w Europie Środkowej i Wschodniej, przedstawił prezentację na temat najnowszych trendów w obszarze usług biznesowych (centrów usług wspólnych i outsourcingu) w polsko-niemieckich relacjach gospodarczych.

Przemówienie końcowe wraz z podsumowaniem i wnioskami z konferencji wygłosił kierownik Zakładu Badań nad Gospodarką Niemiecką prof. dr hab. Józef Olszyński.

*Ewa Sołta-Drączkowska,
Zakład Badań nad Gospodarką Niemiecką*

Przedsiębiorca w obliczu upadłości

Diagnoza i propozycje zmian systemu instytucjonalnego w Polsce

Sylvia Morawska

Praca poświęcona jest zagadnieniom bardzo ważnym w teorii i praktyce. W warunkach polskiej gospodarki będącej wciąż „na dorobku” w drodze do rozwiniętego systemu rynku kwestie efektywności zagospodarowania dostępnych środków, rozwijania przedsiębiorczości – a są to kluczowe aspekty problematyki upadłości przedsiębiorstw – wymagają szczególnego zainteresowania. Walorem pracy jest połączenie problematyki ogólnopoznajowej z empirycznym rozpoznaniem złożonej materii procesów upadłościowych i naprawczych.

Autorka zilustrowała i potwierdziła empirycznie ogólnie znane w warunkach polskich zjawiska i tendencje, zaproponowała też rozwiązania, które mogłyby usprawnić analizowane procesy. Cennym elementem pracy jest propagowany docelowo liberalny model instytucji upadłości z licznymi opcjami restrukturyzacyjnymi, z silnie zaznaczonym wątkiem analizy ekonomicznej w miejsce automatyzmu prawnego, w okresie przejściowym zaś – model mieszany. Prezentowane badania należą do nielicznych tego typu w Polsce.

z recenzji prof. dr. hab. Cezarego Suszyńskiego

Wspólna debata naukowa NBP i SGH

Polska w drodze do euro

30 października br. Narodowy Bank Polski wspólnie z Instytutem Bankowości i Ubezpieczeń Gospodarczych Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie zorganizował debatę poświęconą problemom i przyszłości strefy euro. Deбата ta była już trzecim spotkaniem organizowanym przez NBP w ramach cyklu „Polska w drodze do euro” (współorganizatorem poprzednich dwóch były: Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie oraz Uniwersytet Gdański). Po raz pierwszy debata miała jednak wymiar międzynarodowy, gdyż obok szerokiej reprezentacji polskiego świata nauki (m.in. gościliśmy przedstawicieli Uniwersytetu Warszawskiego, Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego, czy Uniwersytetu Ekonomicznego w Poznaniu) byli także naukowcy z Sant Petersburga i z Kazania.

SGH była reprezentowana przez liczne grono pracowników naukowych i studentów z Rektorem oraz dziekanami Kolegiów na czele. Z uwagi na bardzo duże zainteresowanie debatą, znacznie przekraczającą pojemność auli I w budynku M (wszystkie miejsca, a nawet schody były wypełnione słuchaczami), przebieg debaty można było śledzić na żywo w internecie, a skróty i relacje z niej były dostępne w mediach, których przedstawiciele relacjonowali obrady (m.in. TVN CNBC oraz Obserwatorfinansowy.pl).

Otwarcia debaty oraz wprowadzenia do dyskusji dokonał rektor SGH prof. dr hab. Tomasz Szapiro. Rektor Szapiro zwrócił szczególną uwagę na rolę środowiska naukowego w ogólnonarodowej dyskusji na temat korzyści i kosztów przystąpienia naszego kraju do strefy euro. Jego adaniem, pomimo iż droga ta wydłużyła się względem naszych oczekiwań sprzed dekady, zadaniem szkół wyższych, w tym SGH, jest wskazywanie konsekwencji przyjmowanych założeń, na podstawie których politycy będą podejmować ostateczne decyzje. Równie ważne jest przy tym komunikowanie społeczeństwu, gdzie aktualnie znajdujemy się na drodze do strefy euro oraz kiedy i jak do tego celu będziemy dochodzili.

W imieniu NBP oraz Instytutu Bankowości i Ubezpieczeń Gospodarczych SGH uczestników debaty powitała prof. dr hab. Małgorzata Zaleska, która podziękowała także za przyję-

cie zaproszenia do dyskusji panelowej. Dyskusję poprowadził redaktor Marek Tejchman z TVN CNBC, a udział w niej wzięli:

- prof. dr hab. Małgorzata Zaleska – członek Zarządu NBP i jednocześnie pełnomocnik Zarządu NBP ds. wprowadzenia euro, profesor zwyczajny w Instytucie Bankowości i Ubezpieczeń Gospodarczych SGH,
- prof. dr hab. Dariusz Rosati – przewodniczący Sejmowej Komisji Finansów Publicznych, profesor zwyczajny w Instytucie Handlu Zagranicznego i Studiów Europejskich SGH,
- prof. dr hab. Jerzy Osiatyński – doradca Prezydenta RP do spraw ekonomicznych,
- dr Małgorzata Starczewska-Krzysztożek – członkini Rady Gospodarczej przy Prezesie Rady Ministrów.

Z uwagi na bardzo rozległy obszar przedmiotowy zagadnienia oraz osoby panelistów, reprezentujących zarówno świat nauki, biznesu i polityki, uczestnicy skupili się na próbie odpowiedzi na cztery kluczowe pytania:

- Czego nauczył nas ostatni kryzys?
- Czy warto opracować w Polsce dodatkowe kryteria przed wstąpieniem do strefy euro?
- Jakie zmiany strukturalne trzeba przeprowadzić w Polsce przed wejściem do strefy euro?
- Jakie są korzyści i ryzyka przystąpienia Polski do strefy euro?

Zdaniem dr Małgorzaty Starczewskiej-Krzysztożek projekty polityczne, nawet te o kluczowym wymiarze integracyjnym, takie jak np. wspólna europejska waluta, pozbawione silnych podstaw ekonomicznych mogą być trudne do zrealizowania. Dodatkowo zagrożenia potęgowane są przez rewolucyjny, a nie ewolucyjny sposób wprowadzenia zmian. Koncepcja Unii Europejskiej rozwija się zaś dzięki kolejnym kryzysom, które powodują, iż poszukiwane są nowe, lepsze rozwiązania. Kluczowym czynnikiem sukcesu jest jednak podejmowanie decyzji politycznych w oparciu o fundamenty ekonomiczne. Konkurencyjności gospodarki nie da się bowiem budować wyłącznie na dostępie do taniego kapitału, czego dowiódł już przykład zjednoczenia Niemiec, a co jednak zostało nie-

docenione w tworzeniu strefy euro. Niezbędny jest wzrost produktywności opartej na prawidłowych relacjach pomiędzy wydajnością pracy a płacami. Każdy projekt polityczny wymaga także akceptacji społecznej nie tylko przy jego wdrażaniu, ale także na każdym etapie jego funkcjonowania.

W ocenie dr Starczewskiej-Krzysztofskiej stosowane obecnie kryteria wynikające z Traktatu z Maastricht są dyskusyjne i uzasadniona byłaby ich modyfikacja, w szczególności wskaźnika długu w relacji do PKB. Dla Polski w kontekście wstąpienia do strefy euro kluczowe jest zaś uelastycznienie rynku pracy poprzez zwiększenie mobilności siły roboczej oraz uelastycznienie wynagrodzeń. Równie ważny jest napływ kapitału zagranicznego oraz rozwój handlu wewnątrzgałęziowego.

Według prof. dr hab. Małgorzaty Zaleskiej wciąż nie wyciągnęliśmy właściwej lekcji ze współczesnego kryzysu, co jednak nie jest w historii ekonomii niczym nowym, gdyż wszystkie lekcje płynące z poprzednich kryzysów były stosunkowo łatwo zapominane. Tym razem kluczowe jest abyśmy pamiętali o przestrzeganiu fundamentalnych, podstawowych zasad ekonomii. W szczególności dotyczy to podniesienia jakości zarządzania ryzykiem kredytowym w bankach oraz odejścia od koncepcji istnienia inwestycji wolnych od ryzyka. Zasadne jest także zaprzestanie bezgranicznego polegania na modelach ekonometrycznych, które z założenia upraszczają rzeczywistość.

Odnosząc się do zasadności wprowadzenia dodatkowych kryteriów, jakie miałyby spełnić Polska przed wstąpieniem do strefy euro, prof. Zaleska wskazała, iż wprowadzane są nowe wskaźniki, np. z procedury nadmiernych zaburzeń równowagi makroekonomicznej. Następuje więc „pączkowanie” wymogów i kryteriów. Generalnie nie jest zatem problemem brak kryteriów, lecz rygorystyczne przestrzeganie już istniejących.

Zgodnie z wypowiedzią prof. Zaleskiej bezpieczne wejście Polski do strefy euro wymaga przeprowadzania w gospodarce głębszych niż wcześniej zakładano reform i zmian strukturalnych. Niezbędne dostosowania powinny umożliwiać powracanie gospodarki do stanu równowagi bez pomocy kursu walutowego i polityki pieniężnej. Najważniejszym problemem nie są bowiem dostosowania nominalne, ale realna konwergencja. Należy także zacząć prowadzić spójną i skoordynowaną politykę makroostrożnościową. Kryzys w strefie euro pokazał również, że przyjęcie wspólnej waluty nie prowadzi automatycznie do wzrostu stabilności makroekonomicznej i wiarygodności kraju.

Prof. Zaleska przypominała też, iż żadne nowe instrumenty, czy instytucje nie zabezpieczą całkowicie gospodarki europejskiej przed kolejnym kryzysem. Występowanie kryzysów jest bowiem naturalną cechą każdej gospodarki. Ponadto zwróciła uwagę, iż reformy przeprowadzane w Unii Europejskiej zmieniają strefę euro np. przenosząc podejmowanie kluczowych dla gospodarki europejskiej decyzji na szczebel wspólnotowy lub na szczebel strefy euro. Kluczowe jest zatem abyśmy byli świadomi, iż strefa euro, do której Polska będzie przystępowała, będzie inna niż ta obecnie funkcjonująca, a tym samym nie powinniśmy oceniać korzyści i kosztów związanych z tym procesem przez dzisiejszy pryzmat.

Prof. dr hab. Jerzy Osiatyński odwołując się do swoich wcześniejszych publikacji stwierdził, iż strefa euro jest dobrem wymagającym nadzwyczajnej ochrony, której rozpad spowodowałby ogromne, a przy tym trudne do oszacowania skutki w skali całej Unii Europejskiej. Podkreślając rolę Unii Europejskiej jako gwaranta prawie 70 lat pokoju w Europie, prof. Osiatyński wskazywał, iż rozpad strefy euro mógłby pro-

wadzić do rozpadu całej Unii. Równie groźne mogą być jednak próby rozwiązania kryzysu w strefie euro poprzez wdrażanie koncepcji unii kilku prędkości. Bez wątpienia jednak kryzys dowiódł, iż wiarygodność kredytowa wszystkich państw strefy euro nie może być utożsamiana z wiarygodnością państw najsilniejszych. Nigdy do tej pory nie zwracano jednak należytej uwagi na wzajemną konkurencyjność krajów strefy euro, jak i całej Unii Europejskiej. Zdolność do zachowania pozycji konkurencyjnej w warunkach gospodarki otwartej jest jednak kluczowa, gdyż w obszarze wspólnego pieniądza nie jest możliwe „kupowanie czasu” na odbudowę utraconej pozycji konkurencyjnej, a jedynym instrumentem pozostaje deflacja.

Prof. Osiatyński wskazywał, iż kryteria z Maastricht powinny być swoistymi busolami, wskazującymi pożądane kierunki. W niektórych sytuacjach przestrzeganie ich może być jednak wręcz szkodliwe. Prof. Osiatyński podzielił pogląd prof. Zaleskiej, iż kluczowa w przypadku Polski będzie zdolność do utrzymania równowagi na rachunku bieżącym bilansu płatniczego bez potrzeby uciekania się do jakichkolwiek zmian kursu walutowego. Problemem nie jest natomiast w jego przekonaniu brak kapitału w Polsce. Pobudzenie przedsiębiorczości w Polsce może stać się zaś główną korzyścią przystąpienia Polski do strefy euro.

Prof. dr hab. Dariusz Rosati przekonywał, iż powstanie unii walutowej nie było projektem czysto politycznym, ale istniały także uzasadnione przesłanki ekonomiczne. Pomimo jednak, iż większość argumentów przeciwko tworzeniu strefy euro koncentrowała się na istotnym ograniczeniu swobody państw członkowskich w prowadzeniu polityki fiskalnej, problemem okazała się nadmierna swoboda w tym zakresie. Kluczową lekcją z kryzysu było zaś wykazanie, iż państwa strefy euro są ze sobą bardziej powiązane niż się to początkowo wydawało, a błędy np. w polityce fiskalnej jednego kraju silnie oddziałują na sytuację drugiego.

Według prof. Rosatego nie są potrzebne żadne nowe kryteria, a te zawarte w Traktacie z Maastricht są w zupełności wystarczające i Polska nie powinna nakładać sobie żadnych dodatkowych warunków formalnych przed wstąpieniem do strefy euro. Samo zaś wstąpienie do strefy euro nie powinno być warunkowane zwiększeniem naszej konkurencyjności, gdyż to właśnie uczestnictwo w strefie euro ma zwiększyć naszą konkurencyjność. Polskie przedsiębiorstwa zyskają zaś dodatkowe możliwości rozwoju z uwagi na dostęp do taniego kapitału oraz ograniczenie kosztów transakcyjnych. Zdaniem prof. Rosatego spełnienie przez Polskę kryteriów formalnych w horyzoncie 2–3 lat nie powinno być problemem. Uzyskanie odpowiedniej większości w Parlamencie pozwalającej na dokonanie stosownych zmian w Konstytucji będzie wymagało jednak więcej czasu, co spowoduje, iż Polska przystąpi do strefy euro dopiero po 2020 roku. Bardzo ważne będzie przy tym także zakończenie reform i zmian w samej strefie euro, które zadecydują o jej przyszłym kształcie. Ostatni warunkiem będzie jednak uzyskanie poparcia większości polskiego społeczeństwa dla przystąpienia do strefy euro.

Debata zakończyła się krótką sesją pytań i komentarzy, w której aktywny udział wzięli zarówno przedstawiciele kadry naukowej i studentów naszej Uczelni, jak i zaproszeni goście.

Kolejne debaty w ramach cyklu „Polska w drodze do euro” odbędą się już wkrótce w Poznaniu i Lublinie, o czym poinformowała i zaprosiła gości w imieniu NBP prof. Zaleska.

Jan Kolesnik

Instytut Bankowości i Ubezpieczeń Gospodarczych

Passport

Tools to improve the quality of country and market research

Szkolenie z zakresu eksploatacji bazy danych zorganizowane przez Centrum Dokumentacji Europejskiej i Oddział Informacji Naukowej SGH

7 listopada br. odbyło się w Szkole Głównej Handlowej specjalistyczne szkolenie z obsługi bazy statystycznej Passport, zorganizowane z inicjatywy Centrum Dokumentacji Europejskiej SGH i Oddziału Informacji Naukowej, przy współpracy z Instytutem Handlu Zagranicznego i Studiów Europejskich z Kolegium Gospodarki Światowej.

Kilka słów o CDE i Oddziale Informacji Naukowej w Bibliotece

Centrum Dokumentacji Europejskiej SGH jest jednym z 17 istniejących w Polsce ośrodków sieci informacyjnej Komisji Europejskiej „Europe Direct” (o działalności CDE w SGH pisano już w numerach 217/218, 235 i 288 Gazety SGH). Obecnie winniśmy informację, że w tym roku przypada pięćdziesiąta rocznica utworzenia europejskiej sieci Centrów Dokumentacji Europejskiej. Z tej okazji wszystkie Centra otrzymały list gratulacyjny napisany w imieniu dyrektora generalnego Dyrekcji Generalnej ds. Komunikacji Społecznej Komisji Europejskiej Gregory’ego Paulgera przez dyrektora dr Ewę Synowiec z Przedstawicielstwa Komisji Europejskiej w Polsce. Píše ona między innymi: „Chciałabym... serdecznie podziękować wszystkim zespołom CDE oraz Instytucjom Goszczącym Centra Dokumentacji Europejskiej, za ich wkład w funkcjonowanie sieci”. W SGH list ten otrzymali JM Rektor prof. Tomasz Szapiro oraz kierownik naszego CDE prof. Grażyna Wojtkowska-Lodej. Centrum Dokumentacji Europejskiej mieści się w budynku Biblioteki SGH od 11 kwietnia 2005 (data uroczystego otwarcia), ale powstało o wiele wcześniej – już w 1971 roku przy Instytucie Polityki Handlu Zagranicznego i Studiów Europejskich SGH (pozostającym wtedy jeszcze pod starą nazwą Instytut PHZ i SE Szkoły Głównej Planowania i Statystyki). Od początku roku akademickiego 2013/2014 łącznie z CDE funkcjonuje przeniesiony z pierwszego piętra Biblioteki Oddział Informacji Naukowej, jako że i OIN i CDE pełnią funkcje informacyjne. Do zadań CDE należy nie tylko opieka nad depozytem dokumentów otrzymywanych z Urzędu Oficjalnych Publikacji Wspólnot Europejskich i z innych instytucji UE, ale i pełnienie roli ośrodka informacji naukowej wyspecjalizowanego w tematyce integracji europejskiej. OIN informuje o zbiorach Biblioteki i ogólnie odpowiada na pytania z dziedziny ekonomii. Biblioteka SGH jako ksiąznica akademicka od początku swojego istnienia pełni funkcje edukacyjno-dydaktyczne. Do obu komórek zwracać się zatem mogą wszyscy studenci i pracownicy SGH poszukujący informacji. W stosownym rozdziale „Ustawy o bibliotekach” – dotyczącym bibliotek naukowych – stwierdza się, iż biblioteki uczelniiane służą potrzebom nauki i kształcenia, zapewniając dostęp do materiałów bibliotecznych i zasobów informacyjnych niezbędnych do prowadzenia prac naukowych oraz zawierających wyniki badań naukowych¹. Dzisiaj od studenta wymaga się w coraz większym stopniu krytycznego myślenia, umiejętności wyszukiwania i oceny źródeł informacji oraz posługiwania się nowoczesnymi narzędziami informatyczno-komunikacyjnymi.

Sąsiadujące ze sobą CDE i OIN SGH wspierają się w krzewieniu wiedzy ekonomicznej z użyciem nowych technik i środków przekazywania informacji. Nie wystarczają już do tego źródła pisane. Powstaje konieczność nieustannego śledzenia i przeszukiwania źródeł wiedzy informacyjnej i przekazywania studentom umiejętności takiego szukania. Pracownicy OIN/CDE wykorzystują do tego warsztat informacyjny, który często muszą sobie zorganizować.

Prezentacje jako element szkolenia

Wystarczy kliknąć w menu „Bazy danych i zasoby elektroniczne” na stronie WWW Biblioteki i ukazuje się zestaw dostępnych baz. Jest to nasza oferta informacyjna. Bazy danych nie należą do tej części warsztatu, którą personel sporządza sobie sam, (jak na przykład kwerendy bibliograficzne). Aby je udostępnić użytkownikom musi dokładnie się z nimi zapoznać, często zapraszając do prezentacji wykwalifikowanych instruktorów. Stara się też, aby podczas prezentacji byli obecni użytkownicy z Uczelni (pracownicy, studenci). Ponieważ z dłuższej praktyki wiedzieliśmy, że odzew na nasze zaproszenie był niewystarczający, od ubiegłego roku rozpoczęliśmy organizowanie szkoleń w gmachu głównym. I tak 21 listopada 2012 roku odbyło się całodniowe specjalistyczne szkolenie z obsługi bazy statystycznej Eurostat w formie „treningu” przeprowadzonego przez wykwalifikowanych szkoleniowców z Eurostatu. Z możliwości szkolenia skorzystali również studenci i młoda kadra naukowa z innych uczelni warszawskich, uznaliśmy więc to szkolenie za sukces organizacyjny.

Następne szkolenie zaplanowaliśmy w roku akademickim 2013/14. I tym razem miało się odbyć w listopadzie. Chcieliśmy przybliżyć użytkownikom bazę Passport firmy Euromonitor. Baza Passport, podobnie jak Eurostat, znajduje się w menu „Bazy danych i zasoby elektroniczne” na stronie www Biblioteki. Dostarcza ona danych statystycznych i marketingowych o krajach, rynkach, firmach i konsumentach. Umożliwia wyszukiwanie poprzez łączenie kategorii geograficznych z tematycznymi, przeglądanie raportów (o różnych krajach i zagadnieniach), wyszukiwanie według słów kluczowych. Pozwala także na samodzielne tworzenie tabel i zestawień w wybranym formacie: Excel, Word lub PDF.

Podobnie jak poprzednio zainteresowani rejestrowali się na stronie Biblioteki. Tym razem zaplanowaliśmy krótsze, czterogodzinne spotkanie (od 9.30 do 12.30), w auli kinowej. Wśród gości były osoby z GUS-u, kilka z Biblioteki Depozytowej Wspólnot Europejskich w Departamencie Informacji Europejskiej MSZ i absolwenci SGH z różnych instytucji. Na początku prof. Grażyna Wojtkowska-Łodej powitała zebranych i prowadzącego Andrzeja Sakeviča, szkoleniowca firmy Euromonitor International, w imieniu swoim i nieobecnej z powodu choroby dyrektorki Marii Rekowskiej. Pierwsza część spotkania „Passport. Tools to improve the quality of country and market research: Warsaw School of Economics” miała charakter pokazu, druga – ćwiczeń praktycznych. Wobec tego, że nie zarejestrowali się żadeni cudzoziemcy odpadła konieczność używania angielskiego jako języka wykładowego. Andrzej Sakevič – Wilnianin, przedstawił się jako Andrzej Sakiewicz i z powodzeniem używał języka polskiego, wprowadzając nawet element humoru, w rzadkich wypadkach (przy terminach fachowych) posiłkując się angielszczyzną.

Baza Passport powstała w 1972 roku jako WOMDAS (Word Marketing Database and Statistics), potem nosiła nazwę GMID (Global Market Information Database) i rozwijała się przez cały ten okres. Co pewien czas dodawano do niej nowe źródła informacji. Passport daje dostęp do następujących typów danych statystycznych:

- statystyki krajowe i regionalne w przekroju kwartalnym
- statystyki poszczególnych gałęzi przemysłu
- statystyki konsumenckie dla 80 krajów świata
- raporty rynkowe dla 205 krajów i 7 regionów
- dane strategiczne, trendy globalne, nowe technologie, rynki – w przekroju miesięcznym
- dane firm i korporacji, otoczenia biznesu, bazy B+R, organizacji non-profit
- raporty demograficzne dla 83 krajów i 7 regionów w cyklu 2-letnim.

Z bazy tej z powodzeniem korzystają przedsiębiorstwa, agencje reklamowe i biblioteki w 80 krajach. Producenci finalizują prace nad serwisem CAMI (Central Analysis Modeling Information) produkującym dane w postaci zbiorczych analiz. W części praktycznej zebrani na własnym sprzęcie ćwiczyli wyszukiwanie informacji poprzez łączenie kategorii geograficznych z tematycznymi, przeglądanie raportów m.in. na temat konkretnych krajów. Osoby spoza SGH na własne życzenie otrzymały zaświadczenia o uczestnictwie w szkoleniu.

Codzienna obsługa czytelników pozwala pracownikom informacji obserwować jak bardzo zmieniają się potrzeby gości odwiedzających Bibliotekę. W ciągu ostatnich 3–4 lat liczba zapytań o zasoby elektroniczne, zarówno unijne jak i komercyjne zdominowała zainteresowanie zbiorami. Należy przypuszczać, że w przyszłości pracownik trudniący się informowaniem będzie raczej brokerem informacji niż bibliotekarzem. Nie oznacza to zaniku tradycyjnych metod świadczenia usług informacyjnych, lecz dalszy rozwój tych opierających się na wykorzystaniu nowoczesnych źródeł i technologii.

Aby ta przyszłość nas nie zaskoczyła planujemy jeszcze w tym roku zaproszenie potencjalnych użytkowników na prezentację bazy EMIS (Emerging Market Information Service), także prenumerowanej przez SGH i goszczącej w zestawie baz na stronie Biblioteki. Szkolenie poprowadzi przedstawicielka firmy Euromoney Institutional Investor Company.

ZAPRASZAMY 13 GRUDNIA BR. O SZCZEGÓŁACH Poinformujemy na stronie WWW SGH.

*Barbara Głowska
Fot. Adam Charkiewicz*

¹Ustawa o bibliotekach z dn. 27 czerwca 1997 r. Dz. U. nr 85 poz. 539

SGH na 4. Międzynarodowej Konferencji Badawczej Ekonomii Społecznej (ICOSE)

W dniach 24–26 października br. w Antwerpii (Belgia) odbyła się 4. Międzynarodowa Konferencja Badawcza Ekonomii Społecznej – ICOSE (*International Research Conference on Social Economy*) organizowana przez Międzynarodowe Centrum Badań i Informacji na temat Gospodarki Publicznej, Społecznej i Spółdzielczej – CIRIEC (*International Centre of Research and Information on the Public, Social and Cooperative Economy*). Ośrodek ten zajmuje się badaniami i popularyzacją takich koncepcji jak rozwijana w Polsce w ostatnich latach ekonomia społeczna.

Konferencja odbyła się pod hasłem „Social economy on the move... at the crossroads of structural change and regulation”. Wzięło w niej udział ponad 370 badaczy, którzy reprezentowali ogółem 49 państw z całego świata. Wśród uczestników było czterech pracowników naukowych z Polski. Szkoła Główna Handlowa w Warszawie była reprezentowana przez mgr Karolinę Majdzińską, doktorantkę Kolegium Ekonomicznego-Społecznego i pracownika Instytutu Gospodarstwa Społecznego.

Konferencja zgromadziła wielu wybitnych przedstawicieli nauki i ekspertów z zakresu ekonomii społecznej (wśród nich m.in.: prof. Avner Ben-Ner, prof. Rafael Chaves Ávila, prof. Philippe van Parijs czy prof. Benoît Lévesque). Organizatorzy połączyli *stricte* naukowy charakter konferencji z elementami umożliwiającymi poznanie w praktyce funkcjonowania gospodarki społecznej we Flandrii (flamandzkiej części Belgii). Pierwszego dnia uczestnicy mieli możliwość udziału w wizytach studyjnych w trzech przedsiębiorstwach społecznych (Werkhaven Antwerpen, Levanto, WEB in Turnhout), a kolejne dwa dni przeznaczono na naukowe wydarzenia konferencyjne.

Przedstawicielka SGH uczestniczyła w wizycie w WEB in Turnhout – przedsiębiorstwie, które działa na rzecz osób bezrobotnych i wykluczanych z rynku pracy. Łączy ono działania szkoleniowe z zatrudnieniem socjalnym i wspieranym. W ostatnich latach, co roku, pomagało ono ponad 700 osobom skierowanym przez odpowiednik polskiego urzędu pracy. Za szczególnie ciekawe doświadczenia należy uznać możliwość poznania flamandzkiego systemu wspierania bezrobotnych, który cechuje się wysokim współdziałaniem urzędu publicznego z organizacjami społecznymi i komercyjnymi.

Karolina Majdzińska

O kryzysie i przyszłości w jesiennym Ciechanowcu

W dniach 17–18 października, w przepięknej, jesienniej i sielskiej scenerii Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu, odbyła się coroczna konferencja Kolegium Ekonomiczno-Społecznego pt. „Kryzys, niepewność i niestabilność we współczesnej Europie”.

Tematem wiodącym konferencji była szeroko rozumiana przyszłość Europy – w jej ekonomicznych, społecznych i politycznych aspektach. Jednak dyskusje i wspólne rozważania nie ograniczały się w tym roku do zagadnień naukowych. Czas i uwagę poświęcono bowiem w znacznym stopniu także przyszłości Kolegium, nie tylko tej najbliższej, lecz – w kontekście dokonywanych w SGH rewolucyjnych wręcz zmian strategicznych – tej, której „wzrok nie sięga”, pisanej przez duże P. Ma ona przynieść przekształcenie Kolegium Ekonomiczno-Społecznego w Szkołę Polityki Publicznej SGH, co dla pracowników naukowo-dydaktycznych jednostki oznacza nowe wyzwania, cele i zadania.

Na konferencję zgłoszono wiele interesujących tematów: na obszerną, bo ponad 500-stronnicową publikację pokonferencyjną, a właściwie przedkonferencyjną, zatytułowaną *Kryzys, niepewność i niestabilność we współczesnej Europie* (pod redakcją naukową Joachima Osińskiego) złożyło się ponad 20 artykułów (wyd. Oficyna Wydawnicza SGH). Zawarte w niej teksty odzwierciedlają różnorodność i bogactwo naukowych zainteresowań członków KES. Zgodnie z przyjętym zwyczajem, do prezentacji wybrano tylko kilka tekstów, należących do różnych obszarów badawczych, poczynając od historii i filozofii, przez finanse publiczne, a skończywszy na zagadnieniach edukacji.

Spotkanie otworzył dziekan Kolegium Ekonomiczno-Społecznego, prof. Joachim Osiński, który serdecznie powitał uczestników, a szczególnie gości zagranicznego, **prof. Jana Lid'aka z Uniwersytetu Ekonomicznego w Bratysławie**. Prof. Osiński podkreślił, że tegoroczna konferencja ma wyjątkowy charakter, jest najprawdopodobniej ostatnią konferencją Kolegium. W następnym roku powinniśmy już uczestniczyć w konferencji Szkoły Polityki Publicznej.

Obrady plenarne pierwszego dnia rozpoczęły się wystąpieniem prof. Jacka Luszniwicza pt. „Zjednoczenia iluzja. Wnioski z prehistorii idei integracji politycznej Europy”. Profesor mówił o najdawniejszych dziejach idei integracji, której korzenie sięgają aż XV wieku. Podkreślił, że obecne zintegrowanie Unii Europejskiej, głównie w sferze gospodarczej, jest wynikiem niezamierzonym, wszelkie bowiem działania integracyjne, również te XX-wieczne, zmierzające do zjednoczenia Europy, miały przede wszystkim cel polityczny.

Kolejny prelegent, prof. Grzegorz Szulczewski, w wystąpieniu na temat „Doktryny społecznej gospodarki rynkowej i polityki publicznej w dobie kryzysu” zaprezentował problem interwencji państwa w gospodarkę z etyczno-filozoficznego punktu widzenia. Tłem do przedstawionych przez Profesora rozważań na temat warunków tworzenia i kształtowania polityki publicznej było zagadnienie etyki polityki publicznej. Prof. Szulczewski skupił się zwłaszcza na doktrynie nowego liberalizmu, przedstawiając jej rozwój w ujęciu historycznym i analizując – w świetle etyki polityki publicznej – w relacji do zasady subsydiarności.

Uczestnicy konferencji w skupieniu słuchający prelegentów

W jesienniej scenerii skansenu prof. Jan Lid'ak, Bożena Gruca po. kierownika biura KES, prof. Joachim Osiński, dziekan KES i prof. Andrzej Kierczyński

Referat prof. Tadeusza Szumlicza odnosił się do innego, bliższego praktyce gospodarczej i społecznej, obszaru problemowego, ujętego w kontekście zjawisk kryzysowych. Profesor przedstawił mianowicie zagadnienie wpływu kryzysu na zaufanie do instytucji finansowych i politycznych w Polsce w świetle analizy wyników Diagnostyki Społecznej.

Prof. Krzysztof Jarosiński w wystąpieniu pt. „Niestabilność rozwoju społeczno-gospodarczego polskich regionów a zjawiska kryzysowe w Europie” przedstawił bardzo wnikliwą analizę sytuacji społeczno-gospodarczej polskich województw w kontekście ogólnego obniżenia aktywności ekonomicznej w okresie niedawnego kryzysu globalnego z lat 2008–2009 oraz w ostatnich latach. Uczestnicy konferencji mogli zapoznać się m.in. z bardzo bogatą bazą danych statystycznych, wizualnie przedstawionych w prezentacji.

Tematem referatu zaprezentowanego przez prof. Agnieszkę Alińską (napisanego wspólnie z prof. Arturem Świstakiem)

była „Stabilność gospodarcza i równowaga w sektorze finansów publicznych z perspektywy opodatkowania sektora wydobywczego w Polsce”. Profesor Alińska zwróciła uwagę m.in. na zróżnicowane mechanizmy fiskalne stosowane w odniesieniu do sektora wydobywczego na świecie oraz na wyzwania rysujące się również w tym świetle dla rozwoju przemysłu wydobywania surowców mineralnych w Polsce.

Szczególnie interesujące, zwłaszcza w kontekście reformy SGH, było wystąpienie „Edukacja dla zmiany. Wyzwanie i szansa” prof. Ewy Chmieleckiej. Profesor Chmielecka mówiła m.in. o znaczeniu kształtowania u osób uczących się kompetencji tranzytowych, uniwersalnych, które pozwolą na przystosowanie się do bardzo szybko zmieniającej się rzeczywistości, również zawodowej. Podkreśliła rolę szkolnictwa wyższego, którego celem powinno być właśnie przygotowanie społeczeństwa do zmiany.

Prof. Maciej Cesarski odniósł się, zgodnie ze swoimi zainteresowaniami naukowymi, do zagadnień polityki mieszkaniowej jako istotnego obszaru działania polityki publicznej. Przedstawił powojenną politykę mieszkaniową w Europie w świetle paradygmatu wzrostu ekonomicznego, zwracając m.in. uwagę na narastające, widoczne także w polityce mieszkaniowej, słabości działań ekonomicznych podporządkowanych dogmatom neoliberalizmu.

Drugi dzień konferencji poświęcony był kwestii przyszłości Kolegium Ekonomiczno-Społecznego, które ma się przekształcić w Szkołę Polityki Publicznej. Zagadnienie to zaprezentowali prof. Piotr Ostaszewski, prorektor ds. dydaktyki i studentów oraz prof. Joachim Osiński, dziekan KES. Skupili się oni zarówno na kwestiach merytorycznych, związanych z samym pojęciem polityki publicznej, jej rozumienia oraz specjalności, jakie się w tym obszarze zawierają, jak i na zagadnieniach praktycznych, związanych z funkcjonowaniem nowej Szkoły. Szczególny nacisk położyli na konieczność aktywizacji działalności naukowej i dydaktycznej, czyli m.in. aktualizowania oferty dydaktycznej dopasowanej do badań oraz zwiększania konkurencyjności Szkoły. Warto w tym miejscu przypomnieć, że KES otrzymało właśnie, jako pierwsza jednostka w Polsce, uprawnienia do nadawania stopnia doktora w zakresie nauk o polityce publicznej, co stanowi niewątpliwie ważny element budowania nowego wizerunku i potencjału przyszłej Szkoły Polityki Publicznej.

Oprawę dla mocno wybiegającej w przód, można by rzec „perspektywicznie zakrojonej”, problematyki poruszanej na konferencyjnych debatach stanowiły urokliwe pejzaże wiejskich XIX-wiecznych chat, archaicznych zagród, drewnianych figur, kapliczek i ogródków kryjących skarby ludowego zielarstwa. Wszystko to bowiem – wraz z rozległym pięknym parkiem, sennym stawem i stojącym nad nim wodnym młynem – tworzy całość Muzeum Rolnictwa w Ciechanowcu, gdzie – w pieczołowicie odrestaurowanych drewnianych zabudowaniach w części hotelowej skansenu – nocowała znaczna część uczestników konferencji. Same sale konferencyjne znajdowały się nieopodal, w krytym gontem dworku hotelowym Nowodwory. To zderzenie przeszłości z przyszłością, przesiąkniętego tradycją miejsca ze skierowanymi na bliższe i dalsze lata rozważaniami na temat zmian, z pewnością w wyjątkowy sposób zapisze się nie tylko w pamięci uczestników, ale i w historii Kolegium Ekonomiczno-Społecznego.

Agnieszka Domańska, Anetta Janowska
Fot. Bogusław Pytlik

Konferencja Instytutu Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych

Nowe procesy w gospodarce światowej. Wnioski dla Polski

W dniach 17 i 18 października 2013 r. odbyła się konferencja pt. „Nowe procesy w gospodarce światowej. Wnioski dla Polski” zorganizowana przez Instytut Międzynarodowych Stosunków Gospodarczych. Konferencja objęta została patronatem Ministra Gospodarki oraz Rektora Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie.

Podczas konferencji wygłoszono 40 referatów. Referaty dotyczyły głównie obszarów badawczych, takich jak: (1) nowe formy handlu międzynarodowego, (2) umiędzynarodowienie działalności gospodarczej i jego skutki, (3) nowe formy protekcyjizmu, (4) przenoszenie szoków ekonomicznych w skali międzynarodowej, (5) środowiskowe uwarunkowania zmian zachodzących w gospodarce światowej, (6) konsekwencje zmian w gospodarce światowej dla międzynarodowej integracji gospodarczej. Referaty zostaną opublikowane w „International Journal of Management and Economics” oraz w książce wydanej przez Szkołę Główną Handlową w Warszawie. Konferencję uświetnił koncert Chóru Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie, który zyskał uznanie jej uczestników.

Prelegenci reprezentowali ośrodki akademickie niemal z całej Polski. Znaleźli się wśród nich przedstawiciele Uniwersytetu Gdańskiego, Łódzkiego, Szczecińskiego, Warszawskiego i Wrocławskiego, Uniwersytetów Ekonomicznych w Katowicach, Krakowie i Poznaniu, Uniwersytetu Kardynała Stefana Wyszyńskiego w Warszawie, Uniwersytetu Adama Mickiewicza w Poznaniu, Uniwersytetu Jana Kochanowskiego w Kielcach, Politechniki Gdańskiej oraz Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie. Liczne grono uczestników pochodzących z różnych ośrodków akademickich sprawiło, że konferencja stała się forum interesującej i owocnej debaty. Wydarzenie służyło również integracji środowiska badaczy specjalizujących się w ekonomii międzynarodowej. Przychylne opinie uczestników wskazują na zasadność kontynuacji tego przedsięwzięcia w przyszłości.

Paweł Folfas,
sekretarz Komitetu Organizacyjnego Konferencji

Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie – rozwój współpracy międzynarodowej

W dniach od 15 do 20 października 2013 roku delegacja ze Szkoły Głównej Handlowej w Warszawie w składzie: dziekan Kolegium Nauk o Przedsiębiorstwie prof. Roman Sobiecki, zastępca dyrektora Instytutu Rynków i Konkurencji prof. Małgorzata Poniatowska-Jaksch oraz doktor Mariusz Sagan z tegoż Instytutu, przebywała w Białgorodzie w Rosji na zaproszenie Białgorodzkiego Państwowego Uniwersytetu Badawczego (BPUB). Celem wizyty było nawiązanie współpracy naukowo-badawczej i dydaktycznej pomiędzy SGH a BPUB.

Pierwszy roboczy dzień wizyty w Rosji (16 października) rozpoczął się od okrągłego stołu dyskusyjnego z dyrektorem Instytutu Zarządzania BPUB prof. W.M. Zacharowem. Na spotkaniu gospodarze z Białgorodu zaprezentowali potencjał naukowo-badawczy kierunków ekonomicznych w BGUP oraz szczegóły kształcenia, ze szczególnym uwzględnieniem kształcenia doktorantów (w rosyjskim systemie odpowiednikiem polskich studiów doktoranckich jest wciąż aspirantura, po której zakończeniu i obronie pracy jest nadawany tytuł kandydata nauk. Z kolei rosyjski doktor nauk jest równoważny z polskim doktorem habilitowanym). Następnie prof. R. Sobiecki i prof. M. Poniatowska-Jaksch przedstawili główne informacje na temat potencjału i pozycji SGH w środowisku polskich uczelni ekonomicznych.

Bardzo ważnym elementem programu wizyty w BGUP było popołudniowe spotkanie z kierownikiem Wydziału Studiów Podyplomowych i Doktoranckich, doktor I. Szumakową. Dotyczyło ono jednego z podstawowych wymiarów współpracy pomiędzy uczelniami, tj. współpracy w zakresie dydaktyki. Kluczowym projektem w tym zakresie jest utworzenie i realizacja (od 2014 roku) wspólnego programu międzynarodowych studiów doktoranckich „Phd online” o specjalizacji Business in Central and Eastern Europe. Ustalono, iż SGH wraz z BPUB będą aplikować o środki zewnętrzne na realizację powyższego projektu (środki unijne, w tym związane z dokumentem Horyzont 2020 i rządowe granty rosyjskie). Podjęto decyzję, iż prace nad koncepcją nowych międzynarodowych studiów doktoranckich będą prowadzone równolegle do wymiany doktorantów i wspólnego promotorstwa prac doktorskich przez rosyjskich i polskich profesorów (już od semestru zimowego 2013/2014). Uzupełnieniem oferty dydaktycznej obydwu uczelni mogą być ponadto kursy biznesowe on-line, kończące się certyfikatami SGH i BPUB. Podczas spotkania dyskutowano także o wymianie profesorów i wykładowców (na przykład w formule 3-miesięcznych staży naukowo-dydaktycznych w Rosji i Polsce) oraz wymianie studentów studiów magisterskich (kilku studentów rocznie). Analizie poddano szczegółowe zapisy unormowań prawnych dotyczących realizacji przewodów doktorskich w Rosji, tak, aby uzyskać pełen obraz wyzwań stojących przed realizacją projektu międzynarodowych studiów doktoranckich on-line. Pewnym utrudnieniem jest fakt, iż tytuł kandydata nauk (odpowiednik naszego doktora) nadaje Ministerstwo Nauki Federacji Rosyjskiej. Podsumowując, obydwie strony zgodziły się, iż priorytety współpracy w zakresie dydaktyki będą obejmowały studia doktoranckie, oraz, choć w mniejszym stopniu, kursy on-line i studia magisterskie. Planowane jest rozszerzenie współpracy w zakresie wspólnych programów magisterskich, jednakże dopiero po przejściu kształcenia w SGH przez 3 nowe Szkoły.

Pierwszy z lewej rektor BPUB, profesor O.N. Poluhin, trzeci z lewej dziekan KNoP SGH prof. R. Sobiecki

17 października przed południem delegacja z SGH została przyjęta przez rektora BPUB, prof. O.N. Poluhina. Na początku spotkania Rektor zaprezentował Uczelnię oraz jej wysoką pozycję w rosyjskim systemie nauki, akcentując dotychczasową dobrą współpracę z Polską. Prof. W.M. Zacharow, dyrektor Instytutu Zarządzania, omówił przedyskutowane na śródomowym spotkaniu obszary potencjalnej współpracy pomiędzy SGH a BPUB, przedstawiając harmonogram działań po podpisaniu listu intencyjnego. Jako kolejny zabrał głos prof. Roman Sobiecki, dziekan KNoP, podkreślając (po krótkiej prezentacji pozycji SGH w Polsce i w Europie Środkowej i Wschodniej), iż bardzo ważnym aspektem współpracy pomiędzy uczelniami powinna być także współpraca dydaktyczna. Jako przykład działań, które będzie można rozpocząć jeszcze w 2013 roku, prof. Sobiecki podał wspólne promotorstwo prac doktorskich oraz wspólne publikacje pracowników obydwu uczelni. Prof. R. Sobiecki zaznaczył także, iż kluczowe dla powodzenia projektu będzie szybkie utworzenie grupy roboczej, która wypracuje szczegółową koncepcję rozwoju współpracy naukowej, publikacyjnej i dydaktycznej. Odnosząc się do wypowiedzi Dziekana, Rektor BPUB zauważył, iż efektem rozwoju wspólnych programów doktorskich powinny być publikacje indeksowane w bazach Web of Science i Scopus, co zaowocuje podwyższeniem międzynarodowych ratingów obydwu uczelni. Rektor zaproponował, aby przygotować programy wymiany uczonych polskich i rosyjskich, którzy prowadziliby zajęcia i badania naukowe w SGH i BPUB oraz programy wymiany studentów, co zwiększyłoby niski dzisiaj poziom mobilności rosyjskiej młodzieży. Do powyższego wątku w kolejnych wystąpieniach nawiązywali także prof. W.M. Zacharow i prof. M. Poniatowska-Jaksch, która zaprezentowała możliwości dla rozwoju współpracy pomiędzy uczelniami rosyjskimi i polskimi, jakie stwarza nowa perspektywa finansowa UE na lata 2014–2020. Następnie prof. O. Lomowcewa podsumowała obszary planowanej współpracy. W ostatniej części spotkania Rektor BPUB i Dziekan KNoP podpisali list intencyjny o współpracy pomiędzy naszymi uczelniami, zaś prof. R. Sobiecki zaprosił Rektora i przedstawicieli Instytutu Zarządzania BPUB obecnych na spotkaniu do złożenia wizyty w Warszawie, w celu podpisania umowy o współpracy.

Uszczegółowienie problematyki współpracy naukowo-badawczej oraz jej koordynacji było przedmiotem kolejnego tego

dnia spotkania delegacji SGH. Uczestniczyły w nim także prof. O.A. Lomowcewa, kierownik Katedry Zarządzania Organizacjami oraz prof. E.N. Kamyszanczenko, kierownik Katedry Gospodarki Światowej. Po dyskusji określono następujące obszary współpracy naukowej:

1. Przygotowanie wspólnej monografii naukowej na temat konkurencyjności przemysłu i reindustrializacji w krajach Europy Środkowej i Wschodniej na tle globalnych procesów związanych z budową nowych platform przemysłowych.
2. Publikacje pracowników Instytutu Zarządzania BPUB w „Kwartalniku Nauk o Przedsiębiorstwie” wydawanym w SGH.
3. Publikacje pracowników SGH w „Kwartalniku Ekonomicznym BPUB” (głównie z problematyki rozwoju regionalnego).
4. Promowanie współpracy pracowników SGH i BPUB w zakresie obejmowania funkcji członków Rad Redakcyjnych czasopism wydawanych w obydwu Uczelniach.
5. Przygotowywanie wspólnych konferencji naukowych i wzajemne informowanie się o konferencjach organizowanych przez SGH i BPUB.

Z uwagi na wspólne specjalizacje badawcze obydwu partnerów, podczas spotkania zgodzono się, iż będą one mieściły się w czterech kluczowych obszarach: a) Atrakcyjność inwestycyjna regionów, b) Regiony przygraniczne. Bariery społeczno-ekonomiczne rozwoju, c) Sektor rolno-spożywczy. Czynniki rozwoju, formy organizacyjno-prawne, small biznes, d) Transfer wiedzy z uniwersytetów do biznesu.

Kolejny dzień wizyty pracowników SGH w Białymostku (18 października) rozpoczął się od otwartego spotkania i warsztatów dla wykładowców Instytutu Zarządzania i Instytutu Ekonomii BPUB. Uczestniczyło w nim około 20 osób zainteresowanych poszerzeniem wiedzy na temat polskich doświadczeń w zakresie dydaktyki, badań naukowych i współpracy międzynarodowej. Jako pierwszy prezentację przedstawił prof. R. Sobiecki, koncentrując się w niej na rodzaju i formach kształcenia w naszej Uczelni, planowanej reformie Szkoły (także w kontekście reformy dydaktyki), pozycji naukowej i specjalizacjach badawczych SGH. Dr Mariusz Sagan zaprezentował dobre praktyki w zakresie realizowanych w SGH projektów międzynarodowych, szczegółowo omawiając zasady programu „Młodzi Projektują Zarządzanie”. Po prezentacjach pracowników SGH odbyła się kilkugodzinna ożywiona dyskusja, podczas której poruszano m.in. problematykę uznawalności dyplomów pomiędzy Polską a Rosją, zasad i procedur nadawania stopni i tytułów naukowych w Polsce, stypendiów doktorskich, organizacji studiów zaocznych i dziennych w SGH, a nawet systemu maturalnego w Polsce, który – podobnie jak w Rosji – jest zunifikowany i jest podstawą do starania się absolwentów szkół średnich o przyjęcie na studia.

W drugiej części dnia organizatorzy zapewnili zwiedzanie miasta oraz imponującego kompleksu sportowego BPUB, im. S. Chorkiny – utytułowanej gimnastyczki rosyjskiej, pochodzącej z Białymostku, zdobywczyni kilkunastu medali olimpijskich. W ramach zwiedzania Uniwersytetu delegacja z SGH oglądała także Muzeum Uczelni, salę obron prac doktorskich, ogród zimowy, zaplecze biblioteczne oraz pałac młodzieży. Ostatniego dnia pobytu organizatorzy zapewnili także zwiedzanie kompleksu dydaktyczno-konferencyjnego zlokalizowanego 30 kilometrów od miasta, który służy jako zaplecze naukowo-dydaktyczno-socjalne dla pracowników i studentów BPUB.

Mariusz Sagan
Instytut Rynków i Konkurencji KNoP

Rękopisy cyrylicie

W październiku 2011 r. Zoran Karisić, w czasie przeprowadzanych porządków w magazynie Zbiorów Specjalnych, dokonał odkrycia. Znalazł mianowicie paczkę z dokumentami opisaną jako dokumenty z XIX wieku. Postanowił sprawdzić, czego dotyczą i odkrył wśród innych plik dokumentów, w większości rękopiśmiennych, podpisanych przez Stanisława Augusta Poniatowskiego. Później zauważył inne podpisy – Augusta III, Władysława IV, Zygmunta Augusta. Pośród dokumentów znalazł ich inwentarz. Dopiero wtedy okazało się, że pisma pochodzą z czasów od XVI do XVIII wieku i są pisane w imieniu królów polskich. Najstarszy dokument, pisany w imieniu królowej Bony, w języku ruskim, zapisany jest w alfabecie cyrylickim.

Rękopisy przeważnie są w dość dobrym stanie, wszystkie na luźnych kartach z papieru czerpanego, ze znakami wodnymi. Pisane są przeważnie starannym charakterem pisma, z ozdobnymi inicjałami. Na końcu przeważnie znajdują się niewielkie pieczęcie, często sygnetowe. Bardzo rzadko – duże. W każdym dokumencie są zapisane daty, bardzo często pisane cyrylicą. We wszystkich dokumentach znajdują się liczne abrewiacje.

Początkowo nie miałam pojęcia, czego dotyczą te zapiski. Staralam się przeczytać, ale pisane są cyrylicą, więc alfabetem dla mnie nieczytelnym. Z trudem odczytywałam niektóre litery. Pewnego dnia, w czasie melioracji w magazynie Biblioteki, Zoran Karisić znalazł „Vademecum” Teodora Wierzbowskiego. Obejrzałam to wydawnictwo i ponownie spróbowałam przeczytać pierwszy wyraz; udało się. Z ogromnym trudem przeczytałam wszystkie rękopisy cyrylicie. Rozpoznałam znaczenie prawie wszystkich wyrazów, ale część była kompletnie niezrozumiała; część odczytałam, ale treści nie rozumiem.

Treść rękopisów dotyczy ziem pińskich. Pińsk oraz okolice otrzymała królowa Bona od swego męża, Zygmunta Starego. Rękopisy obejmują czas od 1555 r. do 1654 r. Początkowe pisma dotyczą pomiarów i rozgraniczeń gruntów w okolicy Pińska. Następnie opisują spory między mieszkańcami, ich sługami, nawet zabójstwo, które nastąpiło w wyniku bójki między sługami. Jest tu też inwentarz pośmiertny dworu. Jest opisany pewien dług, jego sposób zaciągnięcia oraz spłaty w bardzo ciekawym dokumencie polsko-ruskim, pisany częściowo cyrylicą, częściowo w alfabecie łacińskim po polsku. Są zapiski dotyczące zakonników i stosunku szlachty do nich, chłopów i nadmiernego ich wykorzystywania. A nawet myśliwych oraz dzikich zwierząt i prawa ich do posiadania własnych dróg wśród lasów.

Właścicielem dóbr jest pan Wojna i jego potomkowie. W ostatnim dokumencie jest opisana sytuacja w Wyżłowiczach (dobra pod Pińskiem) od 1568 do 1654 r. i stwierdzenie, że ostatecznie cały majątek zostaje przy panu Wojnie, jego małżonce, dzieciach i potomkach.

Wszystkie rękopisy to dokumenty sądowe bądź kancelaryjne, pisane przez woźnych sądowych, grodzkich, pisarzy ziemskich i sądowych. W chwili obecnej czekamy na możliwość oczyszczenia i zabezpieczenia rękopisów przez firmę konserwatorską.

Marzena Wróblewska

404; powody do nienawiści?

To już prawie dwa miesiące od uruchomienia nowej strony internetowej. Dyskusja na temat jej wyglądu, funkcji i układu poszczególnych elementów nadal trwa. Dzięki ogromnemu zaangażowaniu studentów, pracowników i społeczności internetowej każdego dnia poprawiamy kolejne elementy strony i wykryte błędy.

Sz szczególnie gorący okres mamy już za sobą. Strona internetowa to nadal nowe medium, które w obecnych czasach ma spełniać wiele funkcji, dostarczać informacji, ale również stanowić narzędzie dwukierunkowej komunikacji. Taka właśnie ma być strona internetowa Uczelni.

W pierwszych godzinach po uruchomieniu strony Uczelni w sieci internet zawrzało. Internauci intensywnie korzystali ze strony natrafiając na błędy, co w bardzo krótkim czasie zaowocowało ogromną liczbą opinii, uwag i sugestii. SGH-owi facebook przepełnił się negatywnymi komentarzami, co więcej powstał nawet anty fanpage, szczęśliwie tylko na chwilę, gdyż w krótkim czasie wszystkie problemy zostały rozwiązane. Poza licznymi siewcami nienawiści (tak dla zasady, przecież internet to wolne medium) znaleźli się również ci, którzy wykazali się pełnym zrozumieniem dla projektu nowej strony. Grupa merytorycznych krytyków może być z siebie zdecydowanie dumna. Dzięki wam strona internetowa Uczelni jest uboższa o kilkadziesiąt błędów.

Do kryzysu w organizacji nie doszło dzięki nadzorowi i stałej interakcji z internautami (również ze wspomnianymi siewcami nienawiści), których zdanie było dla nas najważniejsze i których wkład bardzo doceniamy. Dzisiejszy kształt strony uwzględnia wszystkie poprawki zgłoszone przez czytelników. Pierwsze z nich pojawiły się w 12 godzin po uruchomieniu.

Stały monitoring internetu i opinii publikowanych w serwisach społecznościowych posłużył nam za nieograniczony feedback. Zebrane w ten sposób informacje, jak również zgłoszenia przesłane bezpośrednio na skrzynki pocztowe administratorów, webmasterów i Działu Informacji i Komunikacji stworzyły bazę najważniejszych usterek.

Ostatnie dwa miesiące pracy nad serwisem www Uczelni upłynęły na licznych wdrożeniach aktualizacji poprawiających komfort użytkowników. *Każda kolejna partia poprawek wdrażana jest przez zespół administratorów podczas okien serwisowych, o których niekiedy mogą Państwo przeczytać na stronie internetowej.*

Najważniejsze wdrożone poprawki

Logowanie do systemu – wielu edytorów strony internetowej Uczelni narzekało na sposób logowania do edycji stron. Użytkownik logując się do systemu, by zmienić informacje na stronie, na której się znajdował, klikał ikonkę kłódki, przechodził przez proces autoryzacji i – po potwierdzeniu loginu i hasła – był przenoszony na stronę główną aplikacji (np. administracja.sgh.waw.pl). Dzięki wdrożonej aktualizacji problem ten już nie występuje. Teraz edycja wybranej strony trwa krócej. Logowanie nie powoduje powrotu do strony głównej aplikacji – edytor po zalogowaniu pozostaje na tej samej stronie – którą przed logowaniem wybrał.

Kontrolka „kim jesteś” – poprawiony został stan kontrolki i treść jaka była wyświetlana po wybraniu jednego z dostępnych serwisów informacyjnych. Dzięki zmianom, czytelnikom,

którzy np. korzystają z serwisu student.sgh.waw.pl, wyświetlana jest informacja „kim jesteś: Studentem”.

Błędy 404 – najbardziej odczuwalnym błędem przełączenia stron Uczelni (stara–nowa) był nagminnie występujący błąd 404, czyli informacja o nieznaalezieniu strony. W dniu uruchomienia serwer został przygotowany, by przekierować czytelników najpopularniejszych (najczęściej odwiedzanych i ajliczniej cytowanych) stron w nowe miejsca – nowe strony – strony internetowej SGH. W praktyce, liczba 1000 najpopularniejszych i 1000 najczęściej wskazywanych stron okazała się niewystarczająca. Dopasowanie jeden do jednego ponad 50000 stron zaindeksowanych w wynikach wyszukiwania Google było niemożliwe i niepożądane. Po pierwszych 4 tygodniach po uruchomieniu strony zgromadziliśmy i przetworzyliśmy informacje o kolejnych 6000 równie popularnych stron, które wskazywane były przez serwer jako nieznalesione. Przygotowaliśmy kolejne dopasowania w oparciu o wytworzone w nowej stronie podstrony. W ten sposób liczba błędów została ograniczona do minimum. Dzięki niekompletnemu dopasowaniu większość niechcianych i nieaktualizowanych archiwalnych stron, które nie zostały przeniesione do nowego systemu, zostanie wyindeksowana z wyników wyszukiwarki Google i Bing.

Modyfikacje strony głównej – dodany został przycisk „archiwum” w części strony prezentującej informacje ogólnouczelniane. Poprawiona została przestrzeń pomiędzy wybranymi elementami strony oraz kolorystyka linków tekstowych (odwiedzonych i nieodwiedzonych przez czytelnika). Na bieżąco aktualizowane są mapy szybkich linków dostępne w dole każdej strony.

Favicon – ulubiona ikonka – detal, ale wyjątkowo ważny dla naszych czytelników. Na jego brak zwrócili nam uwagę internauci. Kilka dni po wdrożeniu na pasku przeglądarki wyświetla się miniaturowy statek SGH.

Wyszukiwarka – pierwszym niedziałającym elementem strony SGH chwilę po uruchomieniu okazała się wyszukiwarka. Kilka godzin po rozpoznaniu problemu administratorzy przywrócili jej funkcjonalność. Warto pamiętać, że jej mechanizm jest zbliżony do tych znanych w Bing czy Google. Zatem na prezentację niektórych stron w wynikach wyszukiwania niestety trzeba zaczekać. W Microsoft SharePoint treści również się indeksują.

Wybrałem kilka przykładowych błędów, które zarówno dla czytelników jak i edytorów były najważniejsze. Kolejne miesiące dostarczą zapewne kolejnych informacji o błędach i usterkach, które wpłyną na kształt strony internetowej Uczelni. Do 20 listopada wdrożyliśmy ponad 200 ważnych modyfikacji. Kolejne przed nami.

Od pierwszego dnia życia nowej strony zachęcamy do przekazywania informacji o błędach. Jest na to wiele sposobów: wiadomość opisująca błąd na adres webmaster@sgh.waw.pl, formularz zgłoszeniowy czy bezpośredni kontakt z Działem Informacji i Komunikacji. Warto to robić. Zgłoszenia czytelników, jak pokazuje kilka powyższych przykładów, mają realny wpływ na kształt strony, funkcje i funkcjonalność czytelników i edytorów. Serdecznie zachęcam.

Kamil Mirosław Radomski

PŁAĆ IKO, NAWET GDY JESTEŚ W BIEGU

Już nawet w krainie bogów wiedzą,
że telefonem można dziś płacić i wypłacać.

Otwórz konto przelewem,
bez wizyty w oddziale, i korzystaj z IKO.

Bank Polski
dzień dobry

DON'T MAKE COFFEE, MAKE DECISIONS!

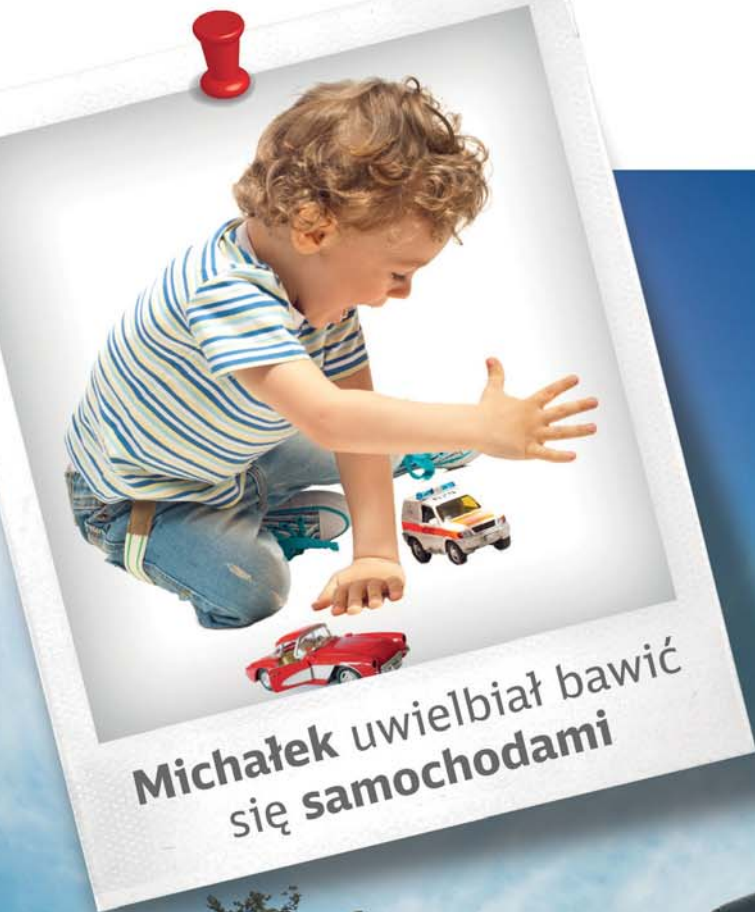
TY masz talent,
MY oferujemy środowisko,
w którym możesz go rozwijać!

- › Umożliwiamy kształtowanie indywidualnej ścieżki rozwoju zawodowego, odpowiadającej Twoim potrzebom i umiejętnościom.
- › Gwarantujemy pracę w przyjaznej atmosferze wśród utalentowanych ludzi, na zasadach partnerstwa i szacunku.
- › Powierzamy Ci zarządzanie różnorodnymi projektami.
- › Zapewniamy rozbudowany system szkoleń.
- › Dajemy Ci swobodę w realizowaniu własnych pomysłów.
- › Otwieramy drzwi do międzynarodowej kariery w P&G.
- › Zapewniamy atrakcyjne wynagrodzenie, które rośnie wraz z tempem Twojego rozwoju.

WEJDŹ NA STRONĘ
I DOŁĄCZ DO NASZEGO ZESPOŁU!

ce.experiencepg.com

Dziś Michał zarządza flotą
200 samochodów
w jednym z oddziałów
DB Schenker Logistics

A Ty kim chciałbyś zostać?

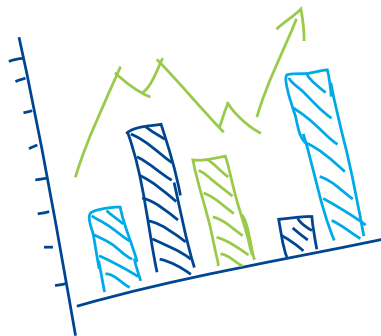

Wejdź na stronę www.dbschenker-student.pl
DB Schenker Logistics - globalny operator logistyczny.

Laureat Konkursu:

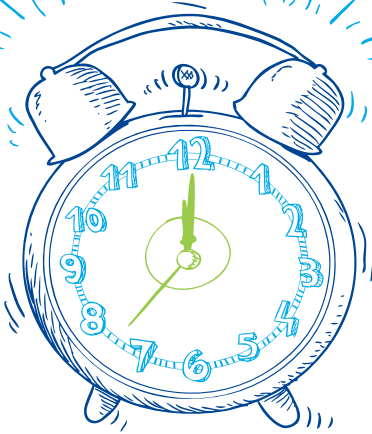
Deloitte.

11

12

1

To jest Twój Czas
Dołącz do nas !!

www.facebook.com/KarierawDeloitte

